

ശ്രീവഞ്ചിസേതുലക്ഷ്മീഗുണാവലി.

ഗുണാങ്കം. ൨.

ജാതകപദ്ധതി

സവ്യാഖ്യാനം.

തിരുവിതാംകൂർ ആയുർവേദധാരകൃതം

ആയുർവേദ-ജ്യോതിഷ-ഭാഷാസാഹിത്യാഭിഗുണപ്രകാശകനും

ആയ

കൊളത്തേരി ശങ്കരമേനോൻ എം. എ., എൽ. ടി.,
പരിശോധിച്ചു്

അപതാരിക, ജ്യോതിഃശാസ്ത്രപ്രവേശിക മുതലായവയോടുകൂടി
തിരുവിതാംകൂർ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ആജ്ഞാനുസരിച്ചു്
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു്.

തിരുവനന്തപുരം,

തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാർ അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചടിച്ചതു്

൧൧൦൧.

[വ/ഖ]

THE SRÎ VANCHI SÊTU LAKSHMÎ SERIES.

2 418
B.

No. 2.

JĀTAKAPADHATI

With a Malayalam Commentary

EDITED

With Introduction, Introductory
Chapter on Astrology, etc.

BY

KOLATTERI SANKARA MENON, M. A., L.S.B.,

Director of Ayurveda, Travancore

and

*Curator for the Publication of Ayurveda,
Jyotisha (Astronomy and Astrology) and
Malayalam Manuscripts.*

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT OF
TRAVANCORE,

20
16002
20091
L.S.B.
M.A.

TRIVANDRUM:

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS,

1926.

ശ്രീവഞ്ചികുമാരവാലാ കനകമലതാ-
 കാപി കല്പദ്രുസക്താ
 കാലേ നീതിപ്രവാളാ സുരഭിലസുകൃതോ-
 പാത്തബോധപ്രസൂനാ
 ഭൂരിത്രേയഃഫലാശ്യാ ദ്വിജകലകലിതാ
 മരായയാപാസ്തതാപാ
 സേയം ഭക്തേകസാരാ വിലസതി സകലാ-
 ഭീഷ്ടദാ സഃജനാനാം.

തയാജ്ഞപ്തോ ലക്ഷ്മിയാ ധരണിഗതയാ ജ്യോതിഷമുഖ-
 പ്രബന്ധാൻ പ്രാചീനാൻ പ്രകടയിതുമന്തവിനിമിതാൻ
 സഭാസോയം ചിന്തൻ വിദധദേവി ശുദ്ധാൻ നയതി താൻ
 പ്രകൃഷ്ടാൻ പ്രാകാശ്യാ; തമിമമനുഗ്രഹ്ണന്തു സുധിയഃ.

കൊളത്തേരി ശങ്കരമേനോൻ.

ജാതനായിരിക്കുന്ന ബാലന്റെ പ്രാഗ്ജ്ഞാജ്ജിതസദസ
മിത്രകമ്ജനിതശ്രോത്രഭമിത്രഫലനിരൂപകമായ ശാസ്ത്രമാക
ന്നു ജാതകം. അങ്ങനെയിരിക്കുന്ന ജാതകത്തിന്റെ പലതിയെ
—ക്ഷുണ്ണമാഗ്ഗ്തൈ—പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥം ജാതകപലതി.
തിന്നുസാത്മകമായ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രാവീണ്യം സിദ്ധി
ച്ചിട്ടുള്ളവരാണ് ഇതിന്റെ പുണ്യാധികാരികൾ. “ഹോരാവിദാം
പ്രീതയേ” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ആചാര്യന്റെ അഭിപ്രായം ത്രി
ന്നുസാത്മകമായ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽതന്നെ വിശ്രാന്തിയെ പ്രാ
പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ജാതകപലതി എഴുതിട്ടുള്ള പൂവാചാര്യന്മാരിൽ ഗണ
നീയന്മാരാ ചിട്ടുള്ളവർ ശ്രീനീലകണ്ഠനും, ശ്രീധരനും, ശ്രീപതിയും,
ദാമോദരനും ആകുന്നു. അവരുടെ കൃതികളെ അനുസരിച്ചു സം
ക്ഷേപിച്ച് എഴുതിട്ടുള്ള കേശവദൈവജ്ഞന്റെ ജാതകപല
തിയും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു തന്നെ. പലതിസപരൂപാവബോ
ധനാത്മം ശ്രീപതിപലതിയിലെ വിഷയങ്ങളെ വിശകലനം
ചെയ്തു താഴെ ചേർക്കുന്നു.

അതിലെ ഭാവാനയനമെന്ന ഒന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ പതി
നൊന്നു ശ്ലോകങ്ങളും, ദ്രഷ്ടിസാധനമെന്ന രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിൽ
ആറു ശ്ലോകങ്ങളും, ബലാനയനമെന്ന മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ ഇരു
പത്തിരണ്ടു ശ്ലോകങ്ങളും, ഇഷ്ടകഷ്ടാദ്ധ്യായമായ നാലാമത്തേ
തിൽ പതിനാലു ശ്ലോകങ്ങളും, ആയുർദായാദ്ധ്യായമായ അഞ്ചാ
മത്തേതിൽ മുപ്പത്തെട്ടു ശ്ലോകങ്ങളും, അരിഷ്ടാദ്ധ്യായമായ ആറാ
മത്തേതിൽ അഞ്ചു ശ്ലോകങ്ങളും, ദശാന്തദ്രുശാദിവിചാരമെന്ന ഏ
ഴാമദ്ധ്യായത്തിൽ മുപ്പതു ശ്ലോകങ്ങളും, പ്രകീർണ്ണാദ്ധ്യായമായ എട്ടാ
മത്തേതിൽ പത്തു ശ്ലോകങ്ങളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള എട്ടദ്ധ്യായങ്ങ
ളിലെ ഒരുനൂറ്റിമുപ്പത്താറു ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടു വിഷയത്തെ
ആചാര്യൻ സമ്പൂർണ്ണമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

കേശവദൈവജ്ഞന്റെ ജാതകപലതിയിൽ പ്രായേണ
ഈ വിഷയങ്ങളെത്തന്നെ നാല്പതു പട്ടുങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിബന്ധി

ച്ചിരിക്കുന്നു. ശ്രീവടശ്രേണിഭൂദേവവിരചിതമായ പ്രസ്തുതജാതകപലതിയിലും മേൽപറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളെത്തന്നെ നാല്പതു പദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു പ്രതിപാദിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. സംക്ഷേപിച്ചു സംക്ഷേപിച്ചു ഗുളികാരൂപത്തിലായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള കേശവദൈവജ്ഞാൻറയും ശ്രീവടശ്രേണിഭൂദേവൻറയും ജാതകപലതികൾ അത്യന്തം ഗഹനങ്ങളായിത്തീർന്നു. കേശവദൈവജ്ഞാൻറ ജാതകപലതിക്കു ദിവാകരദൈവജ്ഞാൻ ഏഴുതീട്ടുള്ള പ്രൗഢമനോരമാവ്യാഖ്യാനത്തിൻറെ സഹായത്താൽ അതിലെ കഠിനമേറിയ വിഷയത്തെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്; എന്നാൽ ശ്രീവടശ്രേണിഭൂദേവൻറ ജാതകപലതിക്ക് ആ വിധത്തിലുള്ള ഒരു വ്യാഖ്യാനമില്ലാത്തതിനാൽ അതിലെ വിഷയം സുഗ്രഹമല്ലാതായിട്ടാണ് തീർന്നിരിക്കുന്നത്.

ശ്രീവടശ്രേണിഭൂദേവൻറ ജാതകപലതിക്ക് ആരോ ഒരു സംസ്കൃതവ്യാഖ്യാനമഴുതീട്ടുള്ളതു കേവലം ബാലിശമെന്നു തന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പിന്നെക്കണ്ടുകിട്ടിട്ടുള്ള മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാനം അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന ഈ ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം തന്നെയാണ്. ഇതു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചെഴുതിയിരിക്കുന്നതാകയാൽ സാധാരണന്മാരുടെ ആവശ്യം നിറവേറുന്നതിലേക്ക് അതു പക്ഷേ പര്യാപ്തമാകാതെ ചിലപ്പോൾ വന്നേക്കാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ രണ്ടു വ്യാഖ്യാനങ്ങളല്ലാതെ വേറെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളൊന്നും ജാതകപലതിക്കുള്ളതായി അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

പ്രാചീനങ്ങളായ അനേകം ജാതകപലതികൾ ഉള്ളപ്പോൾ അവയിലെ വിഷയങ്ങളെത്തന്നെ പ്രായേണ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെ വടശ്ശേരിനമ്പൂരി എഴുതുവാൻ പ്രത്യേകംവല്ല കാരണങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നോ എന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ശാസ്ത്രകർക്കശന്മാരായ പലതികർത്താക്കളെല്ലാവരും ഭൂതസംഖ്യയെ ഉപയോഗിച്ചു രചിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധനഗ്നത്തിൻറെ അഭാവംകൊണ്ടും, ക്രിയാമാർഗ്ഗങ്ങളുടെ നാനാമുഖമായ വൈപുല്യം കൊണ്ടും സാധാരണന്മാർക്കു ദുർഗ്രഹമായിത്തീർന്നുപോയതിനെ പരിഹരിച്ചു, ലളിതകോമളമായ രീതിയിൽ കടപയാദിസംഖ്യകളെക്കൊണ്ടു പ്രതിപാദിച്ചു നേർവഴി കാണിച്ചു തരുന്നതിനു വടശ്ശേരിനമ്പൂരി ചെയ്തിട്ടുള്ള ശ്രമം സഹജമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ ജാതകപലതിയുടെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടിമറ്റുള്ള പലതി

ളല്ലാം കേരളത്തിൽ പുഷ്പപ്രചാരമായിത്തീർന്നു തന്നെ ഇൻറെ വിജയത്തെ പ്രദ്യോതിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രാചീനജാതകപലതികളെ നല്ലവണ്ണം വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കിട്ടുള്ള ഒരുവൻ ശ്രീവടശ്രേണിഭൂദേവന്റെ ജാതകപലതിപുവിശേഷം പഠിക്കുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന ശാസ്ത്രബോധം തിയാമാറ്റത്തിൽ പ്രായോഗികമായി പ്രവർത്തിച്ച് അനുഭവമുണ്ടാക്കുന്നവിഷയത്തിൽ അത്യന്തം ഉപയോഗപ്രദമായിത്തീരുന്നതാണ്. മറ്റുള്ള പ്രാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളെ മാത്രം അഭ്യസിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ജാതകവിഷയമായ ജ്ഞാനദൃഷ്ടിക്ക് ഇത്രമാത്രം പ്രകാശം സിദ്ധിക്കുന്നതല്ലെന്നു താൽപര്യം. ശിരോവേഷ്ടനപ്രാണായാമരീതിയെ അവലംബിക്കാതെ കായ്കളെ ഋജുമാറ്റത്തിൽ മനോഹരമായവിധം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ശ്രീവടശ്രേണിഭൂദേവന്റെ പാടവം കേവലം അന്യാദൃശംതന്നെ.

ഇനി ഈ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രതിപാദനരീതിയെ കുറിച്ചും മറ്റുമുള്ള ഒരു താരതമ്യവിവേചനം ചെയ്തു മേൽപറഞ്ഞ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ സാധുതപത്തെ സാധിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കാം. ശ്രീവടശ്രേണിഭൂദേവന്റെ ജാതകപലതിയിൽ ചില വിഷയങ്ങളുടെ ജ്ഞാനം സിദ്ധവൽകരിച്ചു പ്രതിപാദിക്കാതെ വിട്ടിട്ടുള്ളവയെല്ലാം കഴിയുന്നതും പൂർവ്വഗ്രന്ഥങ്ങൾ നോക്കി അതാവസരങ്ങളിൽ ചേർത്തു വ്യാഖ്യാനം നമഗ്രമാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ട്.

“ജനനകാലത്തേ, ഹായകൊണ്ടുതാൻ അംബുയന്ത്രംകൊണ്ടുതാൻ, സൂക്ഷിച്ചുറിയേണ”മെന്നു വ്യാഖ്യാനാവസരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ശ്രീപതിയെ അനുസരിച്ചാകുന്നു.

“ജേതയോത്ര പ്രഥമം ഹി ജനസമയം-
ശ് ഹായാദിയന്ത്രേ സൂടം
തത്കാലപ്രഭവാ വിലഗ്നസഹിതാഃ
കായ്യാസ്തതശ്ച ഗ്രഹാഃ
സിദ്ധാന്തോക്തപരിസ്സുടോപകരണൈ-
സ്സേ ചാസക്തം കർമ്മണാ
ഭാവഃ വേദദൃശോ ബലാനി ച തത-
സ്സേഷം വിചായ്യാണി ഷട്.”

എന്നു ശ്രീപതി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഹായാദിയന്ത്രങ്ങളെ മനസ്സിലാ

കുന്നതിന്നുതന്നെ ഭാസ്കരീയഗ്രന്ഥത്തേ അവലംബിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

„ശോഭോ നാഡീവരയോ
യഷ്ടിഃ ശങ്കുഷ്ടീചക്രം
ചാപം തുല്യം ഫലകം
ധീരേകം ചാരമാന്ദ്രികം യന്ത്രം.”

ഇവയിൽ ഘടീയന്ത്രത്തിന്റെ സ്വരൂപംമാത്രം താഴെ സപ്രമാണം ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

„പ്രാണൈർദ്വാദശകാന്തലൈഃ കരതല-
സ്യാഷ്ടാംഗലോത്സേധത-
സ്തോമൈർദ്വാദശഭിഃ പലൈവിരചയേത
പാത്രം കചാലോപമം
മദ്ധ്യേ സ്വണ്ണശലാകയാ ത്രിനവഗ-
ണ്ജാനാം തുളാതുല്യയാ
പ്യാസാലായതയാ കരോതു സുഷിരം
തത് സ്വാത് ഘടീയന്ത്രകം.”

ഇതിന്റെ അർത്ഥാവബോധത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു ഭാഷാന്തരംകൂടി എഴുതുന്നു.

„പ്രാസം ചൈകൈര പന്തിരണ്ടു വിശലാ-
യെട്ടംഗുലം പൊക്കമായ്
തീർക്കണം ചെറു ചാത്രമീരൂപം
ചെമ്പാൽ കചാലോപമം
മദ്ധ്യേ തന്യ തുളയ്ക്കുകാരമൊരുമു-
ക്കാലും പണതുക്കമാം
പൊൻകോലാലതു നാഴിവട്ടകയതാം
കോൽനീളമാറംഗുലം.”

വിസ്തരഭയം ഹേതുവായിട്ടു മറ്റുള്ള യന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചിവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നില്ല.

„സംസ്ഥാപ്യേതേ തപനഷ്ടേ സ്തുടസവിതരതഃ
സേവാദായരിഷ്ടികാലാ-

പ്രസാ കർച്ചാൽ സഷഡ്ഭം തദപി സുഗണകൈ -
രസ്തലഗനം നിരുകാരം”

എന്ന ശ്രീപതി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും,

“കർച്ചാൽ സായനലഗനതശ്ചരകഛാ
പ്രാണാന്തരേ തൽകൃതാ-
പ്രസാൽ.”

എന്നു വടശ്ശേരിനമ്പൂരി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും തമ്മിൽ പ്രതി
പാദനരീതിക്കുള്ള വ്യത്യാസം സുസ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ശേഷമുള്ള
ഭാഗങ്ങളെ ശ്രീപതി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രകാരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“ലഗനം ചതുർത്ഥാൽ ഹിബുകം കളത്രാത്
ജാമിത്രഭം മദ്ധ്യവിലഗനതശ്ച
ഖഭം വിലഗ്നാച്ച വിശോദ്ധ്യ ശേഷം
തത്ത്വശമേകം ദപിഗുണം നിദദ്ധ്യാൽ.

ലഗ്നാംബുജാമിത്രനഭോഗ്രഹേഷു
തദന്തരാളോത്ഭവഭാവസിദ്ധ്യേ
സിദ്ധ്യാന്തി ഭാവോ ദപിഗുണാഃ ഷഡേവം
ശുഭാശുഭം ചിന്ത്യാമശേഷമേഭിഃ.”

“അടുക്കെ രണ്ടുഭാവങ്ങൾ കൂട്ടി അദ്ധിച്ചാൽ അവറിന്റെ സ
ന്ധിവരം. ലഗ്നഭാവവും ദപിതീയഭാവവും കൂട്ടി അദ്ധിച്ചാൽ
ലഗ്നദപിതീയസന്ധിവരം. ദപിതീയഭാവവും തൃതീയഭാവവും
കൂട്ടി അദ്ധിച്ചാൽ ദപിതീയതൃതീയസന്ധിവരം. ഈവണ്ണത്തന്നെ
മേലേമേലേ സന്ധികളൊക്കെ വരത്തിക്കൊൾക. ഭാവത്തോടു
സ്തംഭം സമമായിരിക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ഭാവഫലം പൂണ്ണം.
സന്ധിയേ ടു സ്തംഭം സമമായിരിക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ഫലം
ഒട്ടുമില്ല.” എന്നു വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കാണുന്ന ഭാഗം ശ്രീപതി
യുടെ

“വദന്തി ഭാവൈകൃലം ഹി സന്ധി-
സ്തത്ര സ്ഥിതഃ സ്യാദഫലോ ഘ്രഹേഭഃ.

എന്നും,

“ഭാവപ്രവൃത്തൗ ഹി ഫലപ്രവൃത്തിഃ
പൂണ്ണം ഫലം ഭാവസമാംശകേഷു.”

എന്നുമുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളെ മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ടാണെന്നു ഹപ്പോൾ സ്പഷ്ടമായല്ലോ.

„ത്രേകേതഷ്ടഭൂഃ ഖഖരസഗുണൈവഹ്നി-
ഭേദഭ്യോധികശ്ചേൽ
ശോഭ്യോഽസ്തിഭ്യോ വിരചിതകലഃ
ഷഷ്ടിക്രത്വാ സമേതഃ
ഭക്തോദ്യസൈഃ ശതവിനിഹതൈ-
രാശിയഗ്രാധികോഽപി
ദൊദ്യാമൂനോ നവശതയതോ
വ്യോമഖാങ്ഗാഗ്നിഭക്തഃ.

ഏകോനിതശ്ചൈകഗ്രഹാധികശ്ചേൽ
കലീക്രതോ ദ്യശപശരൈവിഭക്തഃ
ഏവം സുടാ ഖേചരദൃഷ്ടയഃ സ്യുഃ
ദിഗ്ഭ്യോഽധികം പശ്യതി നോ ഗ്രഹേഭ്യഃ.”

എന്ന ശ്രീപതി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ക്രിയകളെത്തന്നെ വടശ്ശേരി നമ്പൂരി ജാതകപദ്ധതിയിൽ „ദ്രശ്യേ ഭ്രഷ്ടവിവർജ്ജിതേ” എന്നുദിയായ ശ്ലോകംകൊണ്ടു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

„ബലാവബോധേന വിനാ ദശാദി-
ക്രമാവബോധോ ന ഭവേദുരോഽന്തഃ
തൽസ്ഥാന,ദിക്,കാല,നിസർഗ്ഗ,ചേഷ്ടാ,
ദൃഗ്ഭേദഭിന്നം കഥയാമ്യശേഷം.”

എന്ന ഭാഗത്തെ വടശ്ശേരിനമ്പൂരി സിദ്ധവൽകരീച്ച ബലം വരുത്തുംപ്രകാരം കാണിക്കുകമാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. എങ്കിലും വ്യാഖ്യാനത്തിൽ അതിന്റെ ആശയത്തെക്കൂടി ചേർത്തു നൂനതയെപ്പരിഹരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബലാനയനപ്രകരണത്തിൽ ശ്രീപതി,
„നീചോനോ ദ്വചരോഽധികാ യദി ഭവേ
ഷഡ്ഭാത്തദാ പ്രച്യുത-
ശ്ചക്രാത, ക്ഷൺ പ്ലകലഃ ഖഖരഷ്ടകകഭി=
ഭക്തോ ബലം തുഗജം

പാദോനം തു ബലം ത്രികോണഗൃഹഗേ
സ്വർക്കേ ലം ച ത്രയോ
വസപംശാഹൃതിമിത്രഭേദം ചരണൈ
മിത്രേ സമർക്കേഷ്ടമേ.

ശതഭേ ഭവതി ഷോഡശാംശക-
ശ്യാധിശതഭവനേ രദാംശകഃ
ഏവമേവ ചലു സപ്തവഗ്ജം
സ്യാത് ബലം നിജപതേവ്ശാദിഹ.”

എന്നുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ വടശ്ശേണിനമ്പൂരി ശുഭാനന്ദനത്തിൽ സമുച്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

“ഹോരാദ്യമാസാബ്ദപാനാം
നീതിഃ ശുഭാനന്ദഗൾശുകഃ.”

എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ മൂലം ശ്രീപതിപലതിയിലേ

“പ്രാദം സ്വവഷ്ട്വം ലം സ്വമാസേ
ദിനേ സ്വകീയേ ചരണോനരൂപം
രൂപം സ്വഹോരാസ്വപിതി കാലവീര്യ-
മുകതം ഹി ഹോരാനിപുണൈഃ പുരാണൈഃ.”

എന്ന പദ്യമാകുന്നു.

“രൂപാൽപാദാഃ കേന്ദ്രാദൈ
യഗ്രാംശേഠംശ്രീഃ സിതാബ്ജയോഃ’
“ഓജാംശേ ചരണോന്വേഷാ-
മിദം സ്ഥാനബലം മതം.”

എന്നു ജാതകപലതിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളെ ശ്രീപതി,

“യഗ്രകാംശകഗതൈ ശശിശുക്രേ
യച്ഛതോ ഹി ബലപാദമയശേ
ഭാംശകേ രവികജേജ്യശനിജ്ഞാ-
സ്സാവദേവ വിതരന്തി ഹി സ തപം.”

എന്നവിധത്തിലാണ് പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും. ഹോരാശാസ്ത്രത്തിൽ വരാഹമിഹിരാചാര്യർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന

“നവതിമിവിഷയാശപിഭൂതരദ്രാ
ദശ സഹിതാ ദശഭിഃ സ്വപതുംഗഭേഷു.”

എന്ന ഉച്ചനീചദശാസംവത്സരങ്ങളെത്തന്നെ ശ്രീപതിപലതി
യിൽ

“നവേന്ദവോ ബാണ യഥാഃ ശരക്ഷ്യാ
ദിവാകരാഃ പഞ്ചഭുവഃ കപകന്ദാഃ
നഖാശ്ച ഭാസ്വപൽപ്രമുഖഗ്രഹാണാം
പിണ്ഡായുഷോഽസ്യാ നിജതുംഗഗാനാം.”

എന്നിപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ ചടശ്ശേരിനമ്പൂരി

“ധന്വന്യേരശുകപ്രിയസ്തയപുരീ
നിഃദ്രാച്ചനീചേ സമാഃ”

എന്നു കടപയാദിയിൽ ലഘുവായി ശ്ലോകപാദത്തിൽ സംക്ഷേ
പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശുഭാനയനവിഷയത്തിൽ ശ്രീപതി ഏഴുതിയിരിക്കുന്ന

“സേപാച്ചേ രൂപം, ചരണരാരിതം
സ്വപത്രികോണേ, സ്വഭേദാൽ
നാഗാശാനാം ത്രയമധിസുഹൃദ്
ഗേഹഗേ, മിത്രഭേദംപ്രിഃ
അശോഷ്യാനാം സമഗ്രഹഗതേ,
ഭൂപഭാഗോരിഗേഹേ
ദന്താംശഃ സ്യാദതിർപുഗ്രഹേ,
നീചഭേ ശുന്യമേവ.”

എന്ന പദ്യത്തെത്തന്നെ ശ്രീവടശ്രേണിഭൂദേവൻ സ്വഗ്രന്ഥത്തിൽ
വ്യത്യാസംചെയ്യാതെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

കടപയാദിയായി ജാതകപലതിയെ ലഘുവായെഴുതു
വാൻ പുറപ്പെട്ട നമ്പൂരിയുടെ ആദർശത്തോടു് അനുഗ്രഹമായി
കണ്ടുകൊണ്ടോ, ദന്തുരങ്ങളായ ഭൂതസംഖ്യകളുടെ പ്രയോഗഭാ
വത്താൽ പ്രസാദഗ്രഹമുള്ളതായിത്തീർന്നതുകാണ്ടോ മറ്റോ ആ
യിരിക്കാം ഈ പദ്യത്തെ അദ്ദേഹം അതേ വിധത്തിൽ തന്നെ
— സ്വഗ്രന്ഥത്തിൽ പകർത്തിച്ചേർത്തതു്.

ഈ ആശയത്തേതെന്ന കേശവദൈവജ്ഞൻ സ്വകൃതി യിൽ എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രകർമ്മമായ പദ്മത്തെത്താഴെ ചേർന്നു.

„സേവാച്ചേ രൂപം, ത്രികോണേ ചരണവിരഹിതം,
സ്വപർക്ഷഗേ/ഖം, ത്രയോ/ഷ്ടാം-
ശാശ്യാധീഷ്ഠർക്ഷ ഇഷ്ടർക്ഷയുജി ച ചരണഃ
സ്യാത് സമർക്ഷേ/ഷ്ടമാംശഃ
ഭൂപാദംശോ വൈരിഗേഹേ/ഖ്യരിഭയുജിരദാം-
ശശ്ച നീചേഖമീശാ-
ദിഷ്ടം ഗേഹേ തദുനൈകമസദഥ ഭദ്രം
ഷട്സു കാശ്ചേ തദൈക്യേ.”

ഈ ഗ്ലോകത്തിൽ ശാസ്ത്രകാര്യങ്ങളെല്ലാം ശരിയായി പ്രതിപാദി ച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ലാളിത്യം, പ്രസാദം മുതലായ ഗുണങ്ങളുടെ അ ഭാവം പ്രകടമായിക്കാണാവുന്നതാണ്.

ആയുഷ്കലകളെ വരുത്തുവാൻ നമ്പൂരിപറഞ്ഞിരിക്കുന്ന

„ഗ്രഹലിപ്താ ജ്ഞാനവീരൈഃ
ശിഷ്ടമായുഷ്കലാ ഹൃതാഃ.”

എന്ന ഭാഗത്തെ ശ്രീപതി,

„ഗ്രഹസ്വ ലിപ്താ ഖഖസിദ്ധഭക്താഃ
പ്രോക്താഃ കലാഃ ശേഷമിഹായുഷോ/ത്ര.”

എന്നവിധമാണ് പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്.

„അംശോദ്ഭവം ലഗ്നബലാൽ പ്രസാദ്ധ്യ-
മായശ്ച പിണ്ഡോദ്ഭവമക്വീർ്യാൽ
നൈസർഗ്ഗികം ചന്ദ്രബലാധികത്വേ
ബൃഹസ്രയാണാമഥ വീർ്യാസാമ്യേ.

അംശോദ്ഭവം ലഗ്നബലേന ഹന്ത്യാത്
പിണ്ഡാഖ്യമായശ്ച ബലേന ഭാനോഃ
നൈസർഗ്ഗികം ചന്ദ്രമസോ ബലേന
സവാണ്യമൈകത്ര നിയാപയീത.

വിലഗ്നതിഗ്യാംശ്ചാഹിമദ്വതീനാം
ഹരേൽ ബലൈക്യേന തതോ യദാപ്തം

വഷാദ്യമായുസ്സഭിദം സ്സകം സാത്
ശ്രീനീലകണ്ഠാദയ ഏവമുച്യഃ.

ലഗ്നസൂത്രശശിനോ ബലതുന്യാഃ
സൂത്രദാത്ര പരമായരഗാംശം
സവ് ഏവ ചചരാ ദദതീദം
ജീവശമംഗദിതം ഫാ തദായഃ.”

എന്നവാധം ആയുത്രായത്തേപ്പററി ശ്രീപതി നാലുശ്ലോകങ്ങളെ
കൊണ്ടു പ്രതിവാദിച്ചിരിക്കുന്ന സംപ്രദായത്തേത്തന്നെ വടശ്ശേ
രിനമ്പൂരി രണ്ടരശ്ലോകംകൊണ്ടു സംക്ഷേപിച്ചു ലളിതമായിപ്പ
റഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“അംശായഃ പ്രബലേ ലഗ്നേ
പിണ്ഡായഃ പ്രബലേ രവൌ
ചന്ദ്രേ നിസർഗ്ജം സാഖം
ത്രയാണാം തു ബലേ സമേ.
നിസർഗ്ഗാംശകപിണ്ഡായ -
ശ്യാഗത്രപ്തംശോ ദശാ ഭവേത്
ഉഭയോർബലസാമ്യേ തു
തദൈക്യസ്യ ദലം ദശാ.
ത്രയാണാം ബലതുന്വരേപ
ജീവശമംദശാ മതാ.”

ഈ ശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തങ്ങളെ ഇതിലും ഭംഗിയായിപ്പറവാൻ മറ്റൊ
ർക്കും സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

പ്രതിവാദനരീതിയുടെ വൈശുല്യംകൊണ്ടു വിഷയത്തേ
സ്സഷ്ടമാക്കുവാനുള്ള പ്രത്യേകനാമത്വം വടശ്ശേരിനമ്പൂരിക്ക് അ
ന്യാദൃശമായുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു തെളിവുകൾ വേറെ അന്വേഷിക്ക
ണമെന്നില്ല.

ഇതിനെത്തന്നെ കേശവദൈവജ്ഞൻ സ്വന്തരീതിയ്ക്ക്
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെത്താഴെ കാണിക്കുന്നു.

“അംശായശ്ച തനാവിന്ദേധികബലേ
ചൈണ്ഡം നിസർഗ്ഗം വിധൌ
ന്യാച്ചേത് തുല്യബലം ദപയോർയുതിഭൂം
തജ്ജായുഷോശ്ചേത്ത്രയഃ

ത്രപ്രായുഷി ത്രിബലൈന്നിഹത്യ ച യതി-
വീയൈകഃഘൃദോ ത്രിജാ
യ്യുത്യാ ത്രിലവോഽഥ ജൈവമുദിതം
ചേലീനവീയാസ്രയഃ.”

കേശവദൈവജ്ഞന്റെ വാസനാവിശേഷത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇനിയും ഉദാഹരണശ്ലോകങ്ങളെ ഉദ്ധരിച്ചു ചേർക്കണമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഇനി ആയുർദായത്തിലെ ചില സംപ്രദായവിശേഷങ്ങളെ കാണിക്കുന്നു. ദുശ്ശാൽഹരണമൊഴിച്ചു പലഹരണങ്ങളുമുണ്ടായാൽ വലുതായ ഹരണം മാത്രമേ ചെയ്യേണ്ടൂ. ശൂരോദയഹരണം മൂന്നു ദശകം വേണം. ശുഭഗ്രഹമുണ്ടാകിൽ ലഗ്നസ്സുടത്തോടുത്തിരിക്കുന്നതു നോക്കി നിശ്ചയിക്കണം. പിണ്ഡാദി മൂന്നു ദശകം ശതക്ഷേത്രഹരണം വിചാരിക്കുംപോൾ

“ജീവോ ജീവബുധൗ നിതേദുതനയൗ
വൃക്കാ വിഭൗമാഃക്രമാ-
ദീന്ദപക്കാ വികജേന്ദപിനാശ്ച സുഘൃദഃ
കേഷാഞ്ചിദേവം മതം.”

എന്ന ക്രമത്തിൽ ശതകങ്ങളെ കണക്കാക്കിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. അംശകദശയിൽ ശതവിചാരം “ശതമന്ദസിതൗ” എന്നാദിയായ ശ്ലോകങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രകാരമാണ് വേണ്ടത്. അംശകദശയിൽ ഉദാസീനഹരണം ഷഷ്ഠാംശമെന്നു ഗ്രഹാത്മം. മൗഢ്യഹരണത്തിൽ രാശ്രന്തരാസ്തമയത്തിനു മൂന്നിലൊന്നു കളയണം. അംശകദശയിൽ ബുധമൗഢ്യഹരണം വേണ്ട എന്നു ഗ്രഹാത്മമാകുന്നു. അതുചുത്തിലും അതിനീചത്തിലും നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിനു മൗഢ്യഹരണവും ശതക്ഷേത്രഹരണവും വേണ്ട എന്നൊരു പക്ഷം.

അഷ്ടവർഗ്ഗായുർദായദശവരത്തുവാറുള്ള ഗ്രഹസ്ഥിതിലക്ഷണത്തേപ്പറയുന്നു.

“കേന്ദ്രാദന്ത്രതരസ്ഥം
ശശിനി ഗ്രഹസംയത്വേഷുവക്തേണ
ആയുർദായം കർയാത്
ദശമസ്ഥൈഃ ശൂരസൗമ്യയുതൈഃ.”

ഇങ്ങനെയുള്ള ലക്ഷണം കണ്ടാൽ അഷ്ടവക്ത്രായുക്തായദശവരത്തി
കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ഭിന്നാഷ്ടവക്ത്രംകൊണ്ടുണ്ടായ ആയുക്തായം
വരുത്തുവാൻ യഥാക്രമം ശുഭചിന്ധം വരണം. അതിൽ ക്രിയ
ചെയ്യണം.

“ഏവം കൃതാത് സർവ്വഫലം-
ദ്രോജിതാത് സപ്തസംഗുണാത്
ധീരസൈർഭാജിതാത് ശിഷ്യാത്
നാഗൈർല്ലബ്ധം സമാദികം.”

എല്ലാം വെച്ചേറെ ഗുണിച്ചു തങ്ങളിൽകൂട്ടി ഏഴുകൊണ്ടു വെര
ക്കി ‘ധീരസൈ’ എന്നു ഹരിച്ചു വൃഥാഫലം കളഞ്ഞു ശേഷത്തെ
‘നാഗം’ കൊണ്ടു ഹരിച്ചുണ്ടായ ഫലം സംവത്സരം. പിന്നെ
ശേഷത്തെ ‘പ്രിയം’ കൊണ്ടു ഗുണിച്ചു ‘നാഗം’ കൊണ്ടു ഹരി
ച്ചാൽ മാസം. പിന്നെ ശേഷത്തേ ഭിന്നാഷ്ടവക്ത്രംകൊണ്ടു
ഇങ്ങനെ സംവത്സരങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയാൽ പിന്നെ ഹരണം ചെ
യ്യണം. അതിനെച്ചൊല്ലുന്നു.

“അത്രാരിമുശുക്താൽ-
സഗ്രഹാഷ്ടമനീചശൈ
ഹരണം ഷഡപിധം പ്രോക്തം
ലഗ്നായുരിഹ പൂർവ്വൽ.”

ഇവിടെ ശത്രുക്ഷേത്രഹരണവും, മുശുക്തഹരണവും, ദുശ്ശാൽഹരണ
വും, സഗ്രഹഹരണവും, അഷ്ടമഹരണവും, നീചഹരണവുമിങ്ങ
നെ ഹരണം ആറുവിധം.

ഉച്ചനീചദശയിൽ ചർഞ്ഞതുപോലെ ലഗ്നദശവരത്തി
കൊണ്ടു. ശത്രുക്ഷേത്രഹരണത്തിനു വിശേഷമുണ്ട്. നിസർഗ്ഗ
ബന്ധുത്വം “ജീവോ ജീവബുധൗ” ഇത്യാദിയായിക്കണ്ടുകൊണ്ടു. ക.
തത്കാലബന്ധുത്വവും വിചാരിക്കു, മറെറല്ലാം ഉച്ചനീചദശ
യിലെപ്പോലെ കണ്ടുകൊണ്ടു. പിന്നെ സഗ്രഹഹരണം

“അഷ്ടവക്ത്രേ ഹരത്വൽ
ഗ്രഹേണ സഹിതോ ഗ്രഹഃ.”

രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങൾ ഒരുരാശിയിലുണ്ടെങ്കിൽ ഇരുവരുടെദശയിലും പ
പ്പാതി പോകും. മുഖ്യരുണ്ടെങ്കിൽ മുഖ്യരുടെ ദശയിലും പപ്പാതി
പോകും. പിന്നെ അഷ്ടമഹരണം.

“ലഗ്നാധിപേ നരേഷ്വരാശം
പാപോ ഹരതി മൃത്യുഃ.”

എന്നു ലഗ്നാധിപൻ താൻ, തദധിപബന്ധുതാൻ ഒഴിച്ച് അഷ്ടമ
ത്തിലൊരു പാപഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ ദശയിൽ എട്ടൊന്നു പോകും.
ഇങ്ങനെ അഷ്ടമഹരണം. പിന്നെ നീചഹരണം.

“നീചസ്ഥിതോ ഹരത്യർദ്ധം
ശുഭഃ പാപോഽപി വാ ഗ്രഹഃ.”

നീചത്തിലൊരു ഗ്രഹമുണ്ടായാൽ അവൻ ശുഭനാകിലും പാപി
യാകിലും തന്നുടെ ദശയിൽ അർദ്ധം പോകും. ഇങ്ങനെ
നീചഹരണം.

പിന്നെ ദൃശ്യാർദ്ധഹരണമൊഴിച്ച് ഒരുത്തന്നു പലഹരണം
വേണ്ടിവരികിൽ അവിടെ എല്ലാറ്റിലും വലിയ ഹരണം ചെയ്യേ
ണ്ടു. ഇങ്ങനെ ദശകളെല്ലാം ഉണ്ടാക്കിയാൽ ദശാക്രമവും അപ
ഹാരവും ഉച്ചനീചദശപോലേ തന്നെ.

സമുദായാഷ്ടവക്ത്രദശയെ വിസ്തരഭയാൽ ഇവിടെ ചേർക്കു
ന്നില്ല. മേൽപറഞ്ഞ ക്രമത്തിൽ നിന്നു അതിന്റെ സംപ്ര
ദായം ഉഴരിച്ചറിവാൻ സാധിക്കുന്നതുമാണല്ലോ.

മൂലത്തിലെ ആശയങ്ങളെ വ്യക്തമാക്കുന്നതിനായി വ്യാഖ്യാ
താവ്യ സാരോച്ചയത്തിലെ ശ്ലോകങ്ങളെ ഉദ്ധരിച്ചു ചേർത്തല്ലാ
തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവയിലന്തർവിച്ച ക്രിയാ
സംപ്രദായത്തെ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അരിഷ്ടഭംഗത്തേ സംക്ഷേ
പിച്ചു താഴെ ചേർക്കുന്നു.

അരിഷ്ടകർത്താവിന്ദ്രയും, അരിഷ്ടഭംഗകർത്താവിന്ദ്രയും,
ഇവരിരുവരും നില്ക്കുന്ന സപ്തവക്ത്രാധിപന്മാരുടേയും ഇഷ്ടബലങ്ങളേയും,
കഷ്ടബലങ്ങളേയും

“ചേഷ്ടോച്ചബലചേദഗാർദ്ധം
തദ്രൂപം നൃതനം ച യത്
വീര്യേഷ്ണ നൃതനൈരാപ്തേ
ഇഷ്ടകഷ്ടബലേ സ്തദേ.”

ഒന്നു പറഞ്ഞ പ്രകാരത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയവ്കൂ. അവിടെ
അരിഷ്ടകർത്താവിന്റെ രാശ്രധിപന്റെ ഇഷ്ടബലം ഇരട്ടിച്ച് അ
തിൽ ഹോരാദി ആരവക്ത്രങ്ങളുടേയും അധിപന്മാരുടെ ഇഷ്ടബല

ങ്ങൾ കൈക്കൂട്ടി. അതിനെ അരിഷ്ടകർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടബലം കൊണ്ടു ഗുണിച്ച് എട്ടിൽ ഹരിപ്പു. അതു അരിഷ്ടകർത്താവിന്റെ ശുഭബലം. പിന്നെ അരിഷ്ടകർത്താവിന്റെ രാശ്രധി പന്റെ കഷ്ടബലത്തേ ഇരട്ടിച്ച് അതിൽ ഹോരാദി ആറുവക്രങ്ങളുടേയും അധിപന്മാരുടെ കഷ്ടബലങ്ങൾ കൈക്കൂട്ടി. അതിനെ അരിഷ്ടകർത്താവിന്റെ കഷ്ടബലം കൊണ്ടു ഗുണിച്ച് എട്ടിൽ ഹരിപ്പു. അതു അശുഭബലം. പിന്നെ അരിഷ്ടഭംഗകർത്താവിന്റെ ശുഭബലവും അശുഭബലവും ഇവണ്ണമെന്നെ ഉണ്ടാക്കൂ. പിന്നെ അരിഷ്ടകർത്താവിന്റെയും തദ്ഭംഗകർത്താവിന്റെയും ശുഭബലങ്ങൾ തങ്ങളിൽ കൂട്ടി. അശുഭബലങ്ങളും തങ്ങളിൽ കൂട്ടി. അവിടെ ശുഭബലമേറുകിൽ അരിഷ്ടഭംഗത്തിന്നു ബലം. അരിഷ്ടബലമേറുകിൽ അരിഷ്ടത്തിന്നു ബലം. ഇതു സാരോച്ചയത്തിൽ

“രാശീശസ്ത്ര ബലം ദിംഗ്ലം
 ഹോരാദീശബലാനി ച
 സംയോജ്യ തലതം വീര്യം
 റിഷ്ടദന്യാഷ്ടഭാർഹൃതം.

സ്വപ്തം സ്വാത് കഷ്ടമിഷ്ടം വാ
 റിഷ്ടഭക്തം ച തത് തഥാ
 ദപയോശ്ശുഭബലേ യജ്യാ -
 ന്വിഥോശ്ശുഭബലേ തഥാ.

ഭവേച്ഛുഭബലാധികൃപ്തേ-
 റിഷ്ടഭംഗോ ന ചാന്യഥാ.”

എന്ന പ്രകാരം സംഗ്രഹിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അംശകോച്ചനീചനിസക്തജവശമ്മീയഭേദേന ചതുർവിധമായ ആയുർദായത്തിൽ ആദ്യം അംശകദശാനയനസംപ്രദായത്തേപ്പറയുന്നു:

“വേഷ്ടോച്ചകേന്ദ്രം ചക്രാർദ്ധാത്
 മഹച്ചേത് ചക്രശോധിതം
 തത്കാലനീതിപത്രാസ്ത്യാത്
 സുഹൃന്മാ നാഭിഹൃതാ ഗുണൗ.”

ചേഷ്ടാകേന്ദ്രത്തിനേയും ഉച്ചകേന്ദ്രത്തിനേയും വച്ച് ആര രാശി ക്കു മേല്പട്ടായാൽ മണ്ഡലശോധനചെയ്തു ശിഷ്ടത്തേ കലയാക്കി അതിൽ ‘നീതിപത്ര’ എന്നു കൂട്ടി ഏഴുകൊണ്ടു വെരുകി ‘നാഭി’ എന്നതുകൊണ്ടു ഹരിച്ചുവന്നതു ചേഷ്ടാഗുണകാരവും ഉച്ച ഗുണകാരവുമാകുന്നു. ഇവ രണ്ടിനേയും റെടത്തു സൂക്ഷിച്ചു കൂട്ടിവയ്കൂ.

സ്വക്ഷേത്രാദിസ്ഥാനസ്ഥിതഗ്രഹത്തിന്റെ . ഗുണകാരവി ശേഷത്തേത്താഴെ പറയുന്നു.

- ‘ശ്രീകൃഷ്ണാഖ്യ ശുഭഭി ദൂരസ ഹസം-
- ഗാവദ്യ ഗുപ്താ ഗുണാഃ
- സ്വർക്ഷായാഷ്ടസുഹൃത് സമാല്യധിരിപ-
- ക്ഷേത്രേഷു വദ്യേഭിതാഃ
- സ്വദ്രേക്കാണഗണോത്തമസ്വകനവാ-
- ശസ്ഥേദ്ധിചിത്രാദികേ
- ക്ഷേത്രേ ചേന്ദ്ര ധനീയ നാഹസ ഹസം-
- ഗാരോഗ്യ ശോഭാ ഗുണാഃ.”

സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നവന്നു ‘ശ്രീകൃഷ്ണാഖ്യ’ എന്നു ഗുണകാരം; അതിവെസ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നവന്നു ‘ശുഭഭി’ എന്നു ഗുണകാരം. വെസ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നവന്നു ‘ദൂരസ’ എന്നു ഗുണകാരം. സ മക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നവന്നു ‘ഹസംഗ’ എന്നു ഗുണകാരം. ശര ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നവന്നു ‘ആവദ്യ’ എന്നു ഗുണകാരം. അതി ശരക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നവന്നു ‘ഗുപ്ത’ എന്നു ഗുണകാരം. ദ്രേക്കാ ണാദിഷഡപഗ്ഗ്ങ്ങളുംകു സ്വക്ഷേത്രാദിഗുണകാരങ്ങളെ അഭിചൂതു ഗുണകാരം. പിന്നെ അതിമിത്രക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നവന്നു സ്വ ദ്രേക്കാണം, വദ്യോത്തമാംശം, സ്വനവാംശകം, ഇവററാലൊന്നു വന്നെങ്കിൽ ‘മൂധനീയം’ എന്നു ഗുണകാരം. മിത്ര ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നവന്നു അവററാലൊന്നുവന്നെങ്കിൽ ‘നാഹസ’ എന്നു ഗുണ കാരം. ന മക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നവന്നു അവററാലൊന്നുവന്നെങ്കിൽ ‘ഹസംഗ’ എന്നു ഗുണകാരം. ശരക്ഷേത്രത്തിലാവണ്ണു നിന്നെ ക്കിൽ ‘ആരോഗ്യ’മെന്നു ഗുണകാരം. അതിശരക്ഷേത്രത്തിൽ ഇവവണ്ണു നിന്നെങ്കിൽ ‘ശോഭ’ എന്നു ഗുണകാരം.

‘തേഷാം ഗുണാനാം സംയോഗ ആയുർഗുണ ഇതി സ്മൃതഃ.”

ഈ വരുത്തിയ ഗുണകാരങ്ങളെല്ലാം ഒന്നായി കൂട്ടിയതിന്
ആയുർഗുണകാരമെന്നു പേർ.

“ഗ്രഹലിപ്താജ്ഞാനവീരൈഃ
ശിഷ്യമായുഷ്ഠലാ റ്റതാഃ.”

ഇഷ്ടഗ്രഹത്തേ വച്ചു കലയാക്കി “ജ്ഞാനവീര”നെക്കൊണ്ടു ഹരി
ച്ചു ശിഷ്യം ആയുഷ്ഠല. ഇതു ഗുണം.

“ദൃശ്യാബ്ജ്ഞാനിപ്ലാസ്താഃ
പൃഥക് ഹാരാപ്തവർജ്ജിതാഃ
ആയുർഗുണപ്ലാ ഹാരാപ്താ
അംശായന്നാഡികാത്മകം.”

ആയുഷ്ഠലയിൽനിന്നു ദൃശ്യാബ്ജ്ഞാനം ചെയ്തു പിന്നെ അതിനെ
ആയുർഗുണകാരംകൊണ്ടു പെരുക്കി ഇരുപത്തുട്ടിൽ ഹരിച്ചാൽ
നാഴിക വരും. പിന്നെ അതിനെ അനന്തപുരംകൊണ്ടു ഹരി
ച്ചതു വർഷം. പന്ത്രണ്ടിൽ പെരുക്കി ഹരിച്ചതു മാസം. മുപ്പതിൽ
പെരുക്കി ഹരിച്ചതു ദിവസം. അറുപതിൽ പെരുക്കി ഹരി
ച്ചതു നാഴിക.

“ഗ്രഹോനലഗ്നേ മേഷാദൈ
രാത്കലാ ഹാരകോ ഗുണഃ
രാശിലിപ്താ ഗുണാധികൃ
വൃസ്തം ദിപ്ലോ ഹരസ്സതാം
ദൃശ്യാബ്ജ്ഞൈകലസ്മേവ
ബഹുഷേപകോ ഹരേദ് ബലീ.”

ലഗ്നംതുടങ്ങി ആറു രാശിക്കകത്തു ഗ്രഹങ്ങൾക്കു ദൃശ്യാബ്ജ്ഞാന
മില്ല. ആറു രാശിക്കു മേലോട്ടു നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾക്കു ദൃശ്യാബ്ജ്
ഹരണമുണ്ട്. പിന്നെ ലഗ്നത്തിനെ വച്ച് ഇഷ്ടഗ്രഹത്തിനെ
വാങ്ങിയതു മേഷാദിയെങ്കിൽ ദൃശ്യാബ്ജ്ഞാനം ഉണ്ട്. തുലാദി
യെങ്കിൽ ദൃശ്യാബ്ജ്ഞാനം ഇല്ല. പിന്നെ ഇഷ്ടഗ്രഹോനലഗ്ന
ത്തിനെ വച്ചു കലയാക്കിയതു ഹാരകം. പിന്നെ ആയുഷ്ഠലയെ
വച്ചു “ആനന്ദകൃത്” എന്നതുകൊണ്ടു പെരുക്കി ഹാരകംകൊണ്ടു
ഹരിച്ചുവന്ന ഫലത്തിനെ പാപന്മാരുടെ ആയുഷ്ഠലയിൽ കളക.
ശുഭന്മാർക്ക് ഇങ്ങനെവന്ന ഫലത്തിനെ അല്പിച്ചുകളക. “ആന
ന്ദകൃത്” എന്നതിനെക്കാൾ ഹാരകം കുറകിൽ ഹാരകംകൊണ്ടു

പെരുകി 'ആനന്ദകൃത്' എന്നതുകൊണ്ടു ഹരിച്ചുവന്ന ഫലത്തിനെ ആയുഷ്കലയിൽ പാപന്മാർക്കു കളക. ശുഭന്മാർക്കു അർപ്പിച്ചു കളക. പിന്നെ ഒരു രാശിയിൽ ബഹു ഗ്രഹം നില്ക്കിൽ അതിൽ ബലമുള്ളവനേ ദൃശ്യാൽഹരണം വേണ്ടൂ. ഇങ്ങനെ ദൃശ്യാൽഹരണം ചെയ്തുകൊൾക.

„ലഗ്നം ജനകസംക്ഷണ്ണം
മണ്ഡലാത് പ്രിയശോധിതം
ലഗ്നായുർബലവത്യന്തിൽ
ലഗ്നം പ്രിയഗുണം ക്ഷിപേത്.“

ലഗ്നായുത്രായം വരുത്തുവാൻ. ലഗ്നമോ ലഗ്നാംശകമോ ബലമുള്ളതെന്നറിഞ്ഞു ലഗ്നം ബലമേറിയതെങ്കിൽ ലഗ്നസ്തുടത്തിനെ വച്ചു പന്ത്രണ്ടിൽ പെരുകി അറുപതിലും മുപ്പതിലും കരയേററി രാശി പന്ത്രണ്ടിലും കളഞ്ഞു ശേഷം മാസദിവസനാഡികകൾ. പിന്നെ ലഗ്നസ്തുടത്തിന്റെ രാശിയെ മാസത്തിന്റെ മീതെ വച്ചുകൊൾക. ഇതു ലഗ്നദശ. ലഗ്നാംശകത്തിനു ബലമേറുകിൽ ലഗ്നസ്തുടത്തിനെവെച്ച് ഒൻപതിൽ പെരുകിയതു നവാംശകസ്തുടം. പിന്നെ നവാംശകസ്തുടത്തിനെവെച്ചു പന്ത്രണ്ടിൽ പെരുകി യഥാ സ്ഥാനംകരേററി രാശി പന്ത്രണ്ടിലും കളഞ്ഞു ശേഷം മാസദിവസനാഴികകൾ. മാസത്തിന്റെ മീതെ നവാംശകത്തിന്റെ രാശി വെച്ചുകൊൾക. ഇതു ലഗ്നനവാംശകദശ. ഇങ്ങനെ അംശകദശ വരുത്തിക്കൊൾക.

ഇനി രശ്മി വരുത്തി ബലാബലം അറിയുന്നതിനുള്ള സമ്പ്രദായംകൂടി താഴെ പറയുന്നു.

„ചേഷ്ഠാക്ഷകേന്ദ്രേ ചക്രാർഘം-
ദധികേ ചക്രശോധിതേ
തദ്രാശയഃ സരൂപാഃ സ്യുഃ
ചിഹ്നാംശാ രശ്മയഃ സ്മൃതാഃ
തുംഗചേഷ്ഠാരശ്മിയോഗ-
ദളം സ്യുഃ സ്തുടരശ്മയഃ“

ചേഷ്ഠാക്ഷകേന്ദ്രത്തിനേയും ഉച്ചകേന്ദ്രത്തിനേയും വെച്ച് ആറു രാശിമേൽപെട്ടാൽ പന്ത്രണ്ടു രാശിവെച്ചു കളഞ്ഞു ശിഷ്ടത്തിൽ രാശിയിൽ ഒരു രൂപംകൂട്ടി ഭാഗകലകളെ ഇരട്ടിച്ചുവന്നതു തുംഗരശ്മിയും

ചേഷ്ഠാരശ്മിയും. ആരും രാശിക്കു കുറകിൽ ചേഷ്ഠാകേന്ദ്രത്തിലും ഉച്ച കേന്ദ്രത്തിലും ഓരോ രൂപം രാശിയിൽകൂടി ഭാഗകലകളെ ഇരട്ടിച്ചതു തുംഗരശ്മിയും ചേഷ്ഠാരശ്മിയും. പിന്നെ ഇങ്ങനെ വന്ന തുംഗരശ്മിയും ചേഷ്ഠാരശ്മിയും തങ്ങളിൽകൂടി അർദ്ധിച്ചതു സ്പന്ദരശ്മി. ഗ്രഹങ്ങൾക്കു രശ്മിവരത്തിയാൽ നാലുരൂപം, അഞ്ചുരൂപം, ആറുരൂപം കണ്ടെങ്കിൽ രശ്മിവലം പൂണ്ണം. സൂര്യാദിമന്ദപയുക്തമുള്ള രശ്മികളൊന്നായിക്കൂട്ടിയതു് ഇരുപത്തഞ്ചു രൂപത്തിന്നു മേൽപ്പെട്ടുകണ്ടാൽ ശുഭഫലം. മുപ്പതിന്നു മേൽപ്പെട്ടു കണ്ടാൽ അതീവ ശുഭം. ഇരുപതു രൂപത്തിൽ കുറകിൽ കഷ്ടഫലം. ഇരുപതിന്നുമേൽ ഇരുപതിനാലോളം സമഫലം. ഇങ്ങനെ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു രശ്മികൾ വരത്തി ശുഭാശുഭഫലങ്ങൾ അറിയേണ്ട ക്രമം.

ഇപ്രകാരം ആയുർദായം മുതലായവയെക്കുറിച്ചു കുറഞ്ഞോന്നു പറയുവാൻ സംഗതിയായതു സംപ്രദായസിദ്ധമായ മാർഗ്ഗത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രമാകുന്നു. അതിനാൽ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ പുനരുകതിഭോഷശങ്കക്ക് അവകാശം സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു നിരസ്മയായിത്തീർന്നു എന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാണ്.

ശ്രീവടശ്രേണിഭൂദേവന്റെ ജാതകപദ്ധതിയിൽ നാലുതാമത്തെ ശ്ലോകമായി ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മാത്രം കണ്ടിട്ടുള്ളതു ശ്രീപതിപദ്ധതിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“യേ ധർമ്മകർമ്മനിരതാ വിജിതേന്ദ്രിയാ യേ
 യേ പത്മദോജനജ്ജേഷോ ദിജദേവഭക്താഃ
 ലോകേ നരാ ദധതി യേ കലശീലലീലാം
 തേഷാമിദം കഥിതമായുരദാരധീഭിഃ.”

ഈ ശ്ലോകത്തിന്നു രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണുന്ന പാഠഭേദം ലേഖനപരമ്പരയിൽ വന്നു ചേർന്നതായിരിക്കാമെങ്കിലും മൂന്നാംപാദത്തിൽ പ്രധാനമായ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ ചെയ്താണ് ഗ്രന്ഥത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചുചേർത്തിട്ടുള്ളതു്. ഫലദീപികയിൽ ഈ ശ്ലോകത്തെത്തന്നെ മന്ത്രേശ്വരാചാര്യനും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ശ്രീപതിയിൽ കാണുന്ന ഇതിന്റെ അടുത്ത പദ്യത്തേ രണ്ടാചാര്യന്മാരും സ്വഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചേർത്തിച്ചേർത്തിട്ടുള്ളതായിക്കാണുന്നില്ലെങ്കിലും യുക്തിസിദ്ധമായ ആശയത്തെ ശ്രീപതി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള വിധം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“യേ പാപലുണ്ണായൈതരായേ
ദേവബ്രാഹ്മണനിനകാഃ
ബഹുപാശിനശ്ച യേ തേഷാ-
മകാലമരണം ശ്രവം.”

ഇതിന്റെ ആശയത്തേ മുൻപുപരിചയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശ്ലോകത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനാവസരത്തിൽ വ്യക്തമായി പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ശ്രീവടശ്രേണി ഭൂദേവനെന്നു പ്രസിദ്ധനായ പരമേശ്വരൻ നമ്പൂരി ഭാഗ്വതഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു കേരളബ്രാഹ്മണനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സക്ഷാൽ തലക്കുളത്തു ഭട്ടതിരിയുടെ ശിഷ്യപരമ്പരയിൽപ്പെട്ട ഒരു വിദ്യാതദൈവജ്ഞനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ആ മഹാനുഭാവൻതന്നെ ഒരുവസരത്തിൽ

“നിളായാഃ സൗമ്യതീരേണ്യേഃ
കൃപസ്ഥഃ പരമേശ്വരഃ”

എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇല്ലം ഭാരതപ്പുഴ സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നുചേരുന്നതിന്റെ സമീപം വടക്കേക്കര റിലാണെന്നറിയാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തേക്കുറിച്ച്

“ശ്രീഷ്വവിശ്വമിതേ ശകേ”

എന്ന് അദ്ദേഹംതന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു ശകാബ്ദം ൧൩൦൩ എന്ന് സിദ്ധിക്കുന്നു. അതിൽനിന്നു ‘സഭാസ്ഥാനം’ വാങ്ങിയാൽ കൊല്ലവർഷം ൩൦൩-കിട്ടുന്നതാകുന്നു. അതു കൊണ്ടു പരമേശ്വരൻനമ്പൂരി ജീവിച്ചിരുന്ന കാലം എകദേശം ൫൫൦-നും ൩൩൦-നും മദ്ധ്യേ എന്ന് സിദ്ധിക്കുന്നു. ഈ ദൈവജ്ഞന്റെ ചരിത്രം വിസ്തരിച്ച് അന്യത്ര പറയേണ്ടതായി വരുന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഇത്രമാത്രം പറഞ്ഞവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ജാതകപലതിക്കു ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം എഴുതിയിരിക്കുന്ന മഹാൻ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ശിഷ്യപരമ്പരയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരാളാണെന്നതിന്നു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ക്രിയാസൗകര്യത്തിന്നും ശാസ്ത്രാവബോധത്തിന്നും ഉപയുക്തമായ ഭാഗങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ചേർത്തു ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ആശയങ്ങളെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വ്യാഖ്യാതാവിനു മറുപുറമെ പലതികളിലും ധാരാളം പരിചയം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതിന്നു വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള മൂലത്തിലില്ലാത്ത പല ഭാഗങ്ങൾതന്നെ സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നു.

വ്യാഖ്യാതാവ് എഴുതിയിരിക്കുന്ന ആദ്യത്തേ മൂന്നു വന്ദന ശ്ലോകങ്ങൾക്കും ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന നാലാം ശ്ലോകത്തിനും വ്യാഖ്യാനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ധ്യേതാക്കളുടെ സൗകര്യത്തിനായി അവയേക്കൂടി വ്യാഖ്യാനിച്ചു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. നാല്പതാംപട്ടം ഭാഷാപ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും സംസ്കൃതവ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ ഗ്രന്ഥത്തിലും ചേർത്തുകളിപ്പി. എന്നാൽ മൂലംമാത്രം എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ അതുകൂടി ചേർത്തുകളിപ്പിക്കുകയും, ഭാഷാജാതകപലത്തിൽ ഇതിന്റെ ഒരു ഭാഷാന്തരംകൂടി ചേർത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, അതു പ്രകൃതോപയോഗിയായി ശ്രീപതി എഴുതിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, മന്ത്രേശ്വരൻ മുതലായവർ സന്ദർഭോചിതമായി ചേർത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, പരമേശ്വരൻനമ്പൂരി ശ്രീപതിയുടെ ശ്ലോകം നാലുഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർക്കുവാൻ വൈമുഖ്യം കാണിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും അതുകൂടി പലത്തിൽ ചേർത്തു വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ സംഗതിയായിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

വ്യാഖ്യാതാവിന്റെ ഉത്തരം പേരമൊന്നുമറിവാൻ ഡായിച്ചിട്ടില്ല. അജ്ഞാതനാമാവായ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിനു കേരളത്തിൽ അസാമാന്യമായ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ആദർശങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവ മൂന്നു താളിയോല ഗ്രന്ഥങ്ങളാകുന്നു. അവയിൽ പ്രധാനമായതു മീനച്ചൽ താലൂക്കിൽ താമരക്കാട്ടു മഠത്തിൽ ബ്രഹ്മശ്രീ കേശവൻനമ്പൂരി അവർകളുടെ ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽനിന്നു കിട്ടിയതും മൂലവും ഭാഷാപ്യാഖ്യാനവുമുള്ളതുമായ ഒരു നാതിപ്രാചീനഗ്രന്ഥമാണ്. ഇതിൽ ലേഖകപ്രമാദങ്ങളല്ലാതെ വലിയ തെറ്റുകൾ വളരെക്കുറവായിരുന്നു. വളരെ സംവത്സരക്കാലം സർക്കാർജ്യോത്സ്യനായിരുന്നു പഞ്ചാംഗഗണനാദിദ്വാരണേ അദിപിതീയവൈദശ്യത്തേ അവിചാരികമായി പ്രദർശിപ്പിച്ച് വാർദ്ധക്യശയൽ അടുത്തുണ്ഡപറി ലോകോപകാരാർത്ഥം പ്രവൃത്തിമാറ്റത്തിലിരുന്നുകൊണ്ടുതന്നെ വിശ്രാന്തിസുഖത്തെ അദ്വാപി അനുഭവിച്ചു പോരുന്ന വരോവൃദ്ധനും, ജ്ഞാനവൃദ്ധനും, ജോതിശ്ശാസ്ത്രപാരഗതനുമായ ശ്രീമാൻ എസ്സ്. സ്വാമണപിള്ള അവർകൾ ഉപയോഗാർത്ഥം തന്നിട്ടുള്ള മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥമാകുന്നു രണ്ടാമതായി

സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ആദർശം. അതിൽ മൂലവും സംസ്കൃതവാദ്യോ
 നവുമുള്ള ഒന്നും, ഭാഷാവ്യാഖ്യാനമുള്ള മറ്റൊന്നും കൂടി ഒന്നായി
 കോർത്തുകെട്ടിയിരുന്നു എങ്കിലും രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളായിത്തന്നെ ക
 ണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവ രണ്ടിലും ധാരാളമായിത്തന്നെ തെ
 റാടുകളുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ആദർശഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം ഒത്തുനോക്കി
 ശരിപ്പെടുത്തി സംശയമുള്ള ഭിക്ഷകളിൽ ശ്രീപതി, കേശവ
 ദൈവജ്ഞൻ മുതലായവരുടെ പലതികളെക്കൂടി വായിച്ചു വൃ
 ത്യാസപ്പെടുത്തേണ്ടവയെ അപ്രകാരം ചെയ്തും, പോരാതെവന്നിട്ടു
 ള്ള ഭാഗങ്ങളെ സംസ്കൃതമായിച്ചേർത്തും സമഗ്രമാക്കിത്തീർത്തി
 ങ്കാണ് ഇപ്രകാരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രവേശം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കേരളീ
 യരുടെ ഉപയോഗത്തിലേക്കായി ഒരു പ്രവേശിക കൂടി എഴുതി
 ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അനേകഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഫലം
 ഇതിൽനിന്നും അനായാസേന സിദ്ധിക്കണമെന്നുള്ള വിചാര
 ത്തോടുകൂടി വിഷയങ്ങളെ കഴിയുന്നതും സ്പഷ്ടമായി പ്രതിപാ
 ദിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ പ്രയത്നം കേരളീയരെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രവിഷ
 യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിത്തീരുന്നതെങ്കിൽ
 തന്നെ ധാരാളം ചാരിതാത്മ്യത്തിനവകാശം സിദ്ധിക്കുന്നതാണ്.

കേരളത്തിൽ സുപ്രസിദ്ധവും, ദൈവജ്ഞന്മാർക്കത്രേ ഉപ
 യോഗപ്രദവുമായ ഈ വിശിഷ്ടജാതകപലതിയെ ശരിപ്പെടുത്തി
 സംസ്കൃതമായ ഭാഷാവ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി ഇദംപ്രഥമമായി ഇ
 പ്രകാരം ബഹുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം, }
 ൧൯൦൧ മേയ് ൨൦-നാ. } കെ. ശങ്കരമേനോൻ.

ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപ്രവേശിക.

മാതാഗണ്ഡസോമബുധക്രാന്തിവരാഹകേതു-
 മനക്ഷരാസുതബുഹസ്തിവന്ദിതായ
 മന്ദാകിനീസലിലശോഭിതശേഖരായ
 മംഗല്യദാനനിരതായ നമശ്ശിവായ.

ജ്യോതിശ്ചക്രസ്വരൂപം.

സപ്തവിംശതിഭം ചക്ര-
 മഷ്ടോത്തരശതാംശ്രീകം
 നവാംശ്രീരാശികം പ്രത്യങ്.
 മുഖം ചരതി ഭവേ സദാ.

തദധഃ ശനിമുഖാര-
 സൂര്യശ്ചക്രബുധേന്ദവഃ
 ഭൂമിശ്ചാകാശമദ്യസ്ഥാ
 നിരാലംബാ ഭൂമന്തി തേ.

നക്ഷത്രങ്ങൾ.

ആകാശത്തിൽ മിന്നിമിന്നിപ്രകാശിക്കുന്ന നക്ഷത്രസമൂഹങ്ങളിൽ ഇരുപത്തേഴെണ്ണം മാത്രമെ ജ്യോതിശ്ചക്രത്തിൽ കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളൂ. അവയുടെ പേരുവിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

൧. അശ്വതി.	൧൦. മകം.	൧൯. മുലം.
൨. ഭരണി.	൧൧. പൂരം.	൨൦. പൂരാടം.
൩. കാർത്തിക.	൧൨. ഉത്രം.	൨൧. ഉത്രാടം.
൪. രോഹിണി.	൧൩. അത്തം.	൨൨. തിരുവോണം.
൫. മകയാരം.	൧൪. ചിത്തിര.	൨൩. അവിട്ടം.
൬. തിരുവാതാരം.	൧൫. ചോതി.	൨൪. ചതയം.
൭. പുണർതം.	൧൬. വിശാഖം.	൨൫. പൂരുഷോട്ടാതി.
൮. പൂയം.	൧൭. അന്നിഴം.	൨൬. ഉത്രട്ടാതി.
൯. ആയില്യം.	൧൮. തൃക്കേട്ട.	൨൭. രേവതി.

ഗ്രന്ഥങ്ങൾ.

നക്ഷത്രങ്ങളുടെ താഴെയായി (൧) ശനി. (൨) വ്യാഴം. (൩) ചൊവ്വ. (൪) സൂര്യൻ. (൫) ശുക്രൻ. (൬) ബുധൻ. (൭) ചന്ദ്രൻ. എന്നീ സപ്തഗ്രഹങ്ങളും ഭൂമിയും ആകാശത്തിൽ നിരാലംബമായി (ആകാശം അവിടെയില്ലെന്നു) സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ചന്ദ്രൻ ഭൂമിയേയും, ശനി, വ്യാഴം, ചൊവ്വ, ശുക്രൻ, ബുധൻ എന്നിവയും ഭൂമിയും സൂര്യനേയും സദാ ചുറ്റിത്തിരിയുന്നു.

രാശികൾ.

ഒരു സമവൃത്തത്തെ പന്ത്രണ്ടു തുല്യഭാഗമായി വിഭജിച്ചാൽ ഓരോ വിഭാഗത്തിനും രാശിയെന്നു പേർ. അവയുടെ പേരുകൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

൧. മേടം.	൫. ചിങ്ങം.	൯. ധനു.
൨. ഇടവം.	൬. കന്നി.	൧൦. മകരം.
൩. മിഥുനം.	൭. തുലാം.	൧൧. കുംഭം.
൪. കർക്കടകം.	൮. വൃശ്ചികം.	൧൨. മീനം.

“അജാപ്യമാദ്യം ച വദന്തി മേഷം
രാശിർവൃഷോ ഗോ വൃഷഭാഭിധാനഃ
വീണായമാപ്യം മിഥുനം ഹൃയശം
സ്യാൽ കർക്കടകം കർക്കടകം ച കർക്കി.

സിംഹം ച കന്യാം ച നിജാഭിധാനൈഃ
പ്രാഹുസ്തുലാം തൌലിവണിക്പദാഖ്യാം
കീടാളീസംജ്ഞാമഥ വൃശ്ചികസ്യ
ധനുർധാരശ്ച ധനുർവൃശ്ച.

മൃഗം ച നക്രോ മകരോ മൃഗാഃസ്യാ
ദൈവ കുംഭമീനൈ ത്വനിജനാമവാച്യേഃ.
പശ്ചായനാനാമാനി വദന്തി ചൈഷാം
കഥ്യാന്ത ഏതേ പ്രഥമാഭിശബ്ദൈഃ”

ഇവ മേഷാദിപന്ത്രണ്ടു രാശികളുടേയും പേരുകൾ.

സമവൃത്തവിഭാഗം.

ഒരു സമവൃത്തത്തിനു ൩൬ ൦ ഭാഗകൾ — തീയതികൾ — ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഒരു രാശിക്കു ൩ ൦ തീയതികൾ എന്നു സിദ്ധിച്ചു. ഒരു ഭാഗ(തീയതി)യേ ൬ ൦ ആയി ഭാഗിച്ചാൽ ഓരോന്നും ഇലി(കല)യാകുന്നു. ഇലിയെ ൬ ൦ ആയി ഭാഗിച്ചാൽ ഓരോന്നും വിലി(വികല)യായിത്തീരുന്നു. അപ്പോൾ

- ൬ ൦ വിലി (വികല) = ൧ ഇലി (കല).
- ൬ ൦ ഇലി (കല) = ൧ ഭാഗ (തീയതി).
- ൩ ൦ ഭാഗ (തീയതി) = ൧ രാശി.
- ൧ ൨ രാശി = ൧ രാശിചക്രം (ഭഗണം).

എന്നുള്ള നിയമം സിദ്ധിച്ചു.

നക്ഷത്രപാദം.

ഒരു നക്ഷത്രത്തിനു നാലു പാദങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടു ൨ ൭ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കും കൂടി ൨ ൭ x ൪ = ൧ ൦ ൮ നക്ഷത്രപാദങ്ങൾ ന്യായസിദ്ധമാകുന്നു. ഇരുപത്തേഴു നക്ഷത്രങ്ങളും രാശിചക്രത്തിൽ സ്ഥിരമായി നിരന്നുനില്ക്കുന്നതായി തോന്നുന്നതുകൊണ്ടു രാശിചക്രം ഇവയാൽ വ്യാപ്തമാകുന്നു. പന്ത്രണ്ടുരാശികൾ അടങ്ങിയ രാശിചക്രത്തിൽ ൨ ൭ നക്ഷത്രങ്ങൾ ക്രമത്താലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു രാശിക്കു ൨ ൭/൧൨ = ൨ ൧/൪ (രണ്ടേകാൽ) നക്ഷത്രം വീതം ശരിക്കു കിട്ടുന്നു.

“മേഘാശ്വിനോദ്യമമാ നവർക്ഷചരണാഃ” എന്ന പ്രകാരം അശ്വതി മുതലായ നക്ഷത്രങ്ങൾ മേടം മുതലായ രാശികളിൽ ശരിയായി നിരന്നുനില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു നക്ഷത്രങ്ങളെ ക്രമത്താലെ വിഭജിച്ച് ഓരോ രാശിയിലുൾപ്പെട്ട നക്ഷത്രങ്ങളുടെ വിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

- ൧. അശ്വതിയും ഭരണിയും കാർത്തികക്കാരും മേടക്കൂറ്
- ൨. കാർത്തികമുക്കാരും രോഹിണിയും മകയിരത്തരയും ഇടവ ,,
- ൩. മകയിരത്തരയും തിരുവാതിരയും പുണർത്തത്തിൽ
[മുക്കാരും മിഥുന ,,
- ൪. പുണർത്തത്തിൽ കാര്യം പൂയവും ആയില്യവും കർക്കടക ,,
- ൫. മകവും പൂരവും ഉത്രത്തിൽകാര്യം ചിങ്ങ ,,

൬. ഉത്രത്തിൽ മുക്കാലും അത്തവും ചിത്തിര അരയും കന്നി [ക്രൂറ്].

൭. ചിത്തിര അരയും ചോതിയും വിശാഖത്തിൽ [മുക്കാലും തുലാ ,,

൮. വിശാഖത്തിൽ മൂലം അനിഴവും തൃക്കേട്ടയും വൃശ്ചിക ,,

൯. മൂലവും പൂരാടവും ഉത്രാടത്തിൽ കാലും ധനു ,,

൧൦. ഉത്രാടത്തിൽ മുക്കാലും തിരുവോണവും അവിട്ടത്തരയും [മകര ,,

൧൧. അവിട്ടത്തരയും ചതയവും പൂരൂരൂട്ടാതി മുക്കാലും കുംഭ ,,

൧൨. പൂരൂരൂട്ടാതിക്കും ഉത്രാടതിയും രേവതിയും മീന ,,

ഇതിൽ നിന്നു രണ്ടുകാൽ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കകൂടി ഒൻപതു പാദങ്ങളുണ്ടെന്നു കിട്ടിയല്ലോ.

ഗ്രഹങ്ങൾ.

ആദിത്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം, ശുക്രൻ, ശനി എന്നിവ ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു.

“പ്രകാശകൗ ദൈവ പ്രഥമൗ ഗ്രഹാണാം”

എന്നു പറഞ്ഞ പ്രകാരം ആദിത്യചന്ദ്രന്മാർ പ്രകാശകഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. ശേഷമുള്ള ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം, ശുക്രൻ, ശനി എന്നിവ അഞ്ചും താരാഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. “താരാഗ്രഹാഃ പഞ്ച” എന്നു പ്രമാണം.

രാഹുകേതുക്കൾ വാസ്തവത്തിൽ ഗ്രഹങ്ങളല്ലെങ്കിലും “ദൈവതമോഗ്രഹേയ” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളപ്രകാരം അവയെ തമോഗ്രഹങ്ങളായി പരിഗണിച്ചു വരുന്നു.

ഗ്രഹപ്പകുചു്കൾ.

പഞ്ചാംഗത്തിൽ ഗ്രഹപ്പകുചു്കൾ പരമിതത്തിലും ദൂഷിലും പ്രത്യേകം ഗണിച്ചു ചേർത്തിട്ടുള്ളതെല്ലാവരും കണ്ടിരിക്കാം. എന്നാൽ ആ കൂട്ടത്തിൽ ആദിത്യന്റെയും ചന്ദ്രന്റെയും പകുചു്കൾ ചേർത്തുകാണുന്നില്ലല്ലോ. അതെന്തുകൊണ്ടാണു്? ആദിത്യൻ ഓരോ രാശിയിലും നില്ക്കുമ്പോൾ കേരളസംപ്രദായപ്രകാരം ആ മാസത്തിന്റെ ചേർ ആ രാശിയുടെ പേരുകൊണ്ടു തന്നെ വ്യവഹരിച്ചുവരുന്നു. മേടമാസത്തിൽ ആദിത്യന്റെ സ്ഥിതി മേടത്തിലും സംക്രമം കഴിഞ്ഞാൽ ഇടവത്തിലും ആകുന്നു. അതു

പ്രാബല്യ ധനമാസത്തിൽ ആദിത്യൻ ധനവിലും മകരസംക്രമം ശിന്താൽ മകരത്തിലുമായിത്തീരുന്നു. പഞ്ചാംഗത്തിൽ ഓരോ സന്തിലും ആദിത്യന്റെ സംക്രമസമയം ശരിയായി ഗണിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് ആദിത്യന്റെ പകച്ചു ഗ്രഹ കച്ചകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പറയാത്തതു്. എന്നാൽ മാസങ്ങളിലുപരിയതി സംക്രമത്തെ കേവലം ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പരയാം. ൧൧൦൧-മാണ്ടു ധനമാസം ൧൧-മാ- ചൊവ്വാഴ്ച ൧൬ നാഴികക്കും ൧൯ വിനാഴികക്കും കേട്ട ക്ഷത്രത്തിൽ ധനുരവिसംക്രമം എന്നു പഞ്ചാംഗത്തിൽ കാണാം. എന്നാൽ ധനമാസം ൧-മാ- കാലത്തു ൧൬ നാഴികക്കും ൧൯ വിനാഴികക്കുമുൻപു വൃശ്ചികത്തിൽ ആദിത്യൻനില്ക്കുന്നതായിട്ടുതന്നെ നന്നാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതി വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ല. അന്നുള്ള പകലിന്റെ അഞ്ചിൽ മൂന്നംശം കഴിയുന്നതിന്റെ പ്പെ സംക്രമമെങ്കിൽ ഒന്നാംതീയതി അന്നു തന്നെയായും, ആ സമയം കഴിഞ്ഞു സംക്രമം ഉണ്ടായാൽ ഒന്നാംതീയതി പിറേദി സമാധ്യം കണക്കാക്കുന്നതു കേരളസമ്പ്രദായം. പകൽ സംക്രമമുണ്ടായാൽ ഒന്നാംതീയതി അന്നും, അസ്തമയാൽപരം സംക്രമമായാൽ ഒന്നാംതീയതി പിറേദി ദിവസവും ആയി വരുമെന്നു പരദേശികൾ സിലാന്തിക്കുന്നു. ഈ ആചാരവ്യത്യാസം കൊണ്ടാണ് പരദേശപഞ്ചാംഗത്തിലും കേരളപഞ്ചാംഗത്തിലും ചില മാസങ്ങളിൽ ഒന്നാംതീയതി വ്യത്യാസപ്പെട്ടു കാണുന്നത്. ഇതു കേവലം തുച്ഛമാരം മാത്രമാണ്. എന്നാൽ സംക്രമസമയം മുതൽ തീയതിയിട്ടുണ്ടെന്നതു വളരെ അസൗകര്യമായതുകൊണ്ടു കേരളത്തിലും പരദേശത്തിലും ഓരോ ആചാരം എപ്പോഴും എന്നുമാത്രമെ തിന്നുന്നതല്ല. ഇതുകൊണ്ടു ജ്യോതിഷസിലാന്തത്തിന്നു യാതൊരു ഹാനിയുമില്ലതാനും.

നക്ഷത്രസ്ഥിതി.

പഞ്ചാംഗത്തിൽ ആദിത്യൻ ചൊവ്വ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ നക്ഷത്രസ്ഥിതി ഗണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ചന്ദ്രന്റെ നക്ഷത്രസ്ഥിതി കാണുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ചന്ദ്രന്റെ സ്ഥിതിയെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്നത്യാവശ്യമായി നക്ഷത്രം അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു അതതുദിവസം ഉദിക്കുന്ന നക്ഷത്രത്തിൽ ചന്ദ്രസ്ഥിതി നിയന്തമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അന്നത്തെ ചന്ദ്ര

സ്ഥിതി എടുപ്പത്തിൽ അറവാൻ സാധിക്കുന്നതാണല്ലോ. ഏകദേശം എന്നാൽ ഭരണനക്ഷത്രത്തിൽ ജനിച്ച ഒരുവന്റെ ചന്ദ്രസ്ഥിതി, അശ്വതിയും ഭരണിയും കാർത്തികക്കും മേടശുക്രനായ തുകൊണ്ടു, മേടത്തിൽ തന്നെ എന്നു നിശ്ചയിക്കണം. ഉത്രാടത്തിൽ ജനിച്ച ഒരുവന്റെ ചന്ദ്രസ്ഥിതിയും അപ്രകാരംതന്നെ തീർച്ചയാക്കണം. എന്നാൽ മൂലവും പുരടവും ഉത്രാടത്തിൽ കറുപ്പും ധനുക്കുറെന്നും, ഉത്രാടത്തിൽ മുക്കും തിരുവോണവും അവിട്ടത്തരയും മകരക്കുറെന്നും, രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ കാണുന്ന സമയം ഉത്രാടത്തിൽ ആദ്യത്തെ പതിനഞ്ചുനാഴികക്കു മുൻപു ജനിച്ചാൽ ധനുവിൽ ചന്ദ്രസ്ഥിതിയും, പതിനഞ്ചുനാഴികക്കു ചുരുക്കം ജനനമെങ്കിൽ മകരത്തിൽ ചന്ദ്രസ്ഥിതിയെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. അതതുദിവസത്തെ നക്ഷത്രംതന്നെ ചന്ദ്രന്റെ രാശിയേയും നക്ഷത്രസ്ഥിതിയേയും കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ചന്ദ്രന്റെ പകർച്ച, ഗ്രഹപ്പകർച്ചയുടെ കൂട്ടത്തിലും ചന്ദ്രന്റെ നക്ഷത്രസ്ഥിതി, സൂര്യാദികളുടെ നക്ഷത്രസ്ഥിതികളുടെ കൂട്ടത്തിലും പഞ്ചാംഗത്തിൽ ചേർക്കുന്നില്ലെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ ഇതെല്ലാം ഏകദേശമാത്രമായതുകൊണ്ടു സൂക്ഷ്മമായറിവേണ്ടവർ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ പഠത്തിരിക്കുന്ന ക്രമത്തിൽ സ്തംഭിതമായ ശരിപ്പെടുത്തി നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പഞ്ചാംഗം.

“നക്ഷത്രവാരതിഥയഃ കരണാനി യോഗാഃ പഞ്ചാംഗം”

അഞ്ചാംഗങ്ങൾ കൂടിയതാകുന്നു പഞ്ചാംഗം എന്നു പറയുന്നതു്. അച (ച) നക്ഷത്രം. (ച) വാരം. (മ) തിഥി (ത്) കരണം. (ഓ) യോഗം. എന്നുള്ള അഞ്ചുതന്നെ. ഇവയെല്ലാം പഞ്ചാംഗപുസ്തകങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

നക്ഷത്രം.

നക്ഷത്രങ്ങൾ ഇരുപത്തേഴാണെന്നും അവയുടെ പേരും വിവരം ഇന്നിന്നതെന്നും മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടെ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഓരോ രാശിക്കു രണ്ടേകാൽ നക്ഷത്രമാണെന്നും കണ്ടുവല്ലോ. ചന്ദ്രസ്തത്തിൽനിന്നാണല്ലോ നക്ഷത്രങ്ങളെ കാണേണ്ടതു്. ഇതുപ്രകാരം നക്ഷത്രങ്ങളെ കാണുമ്പോൾ ഓരോ രാശിക്കു് ഏതുനാളിന്മേലും എത്ര

പ്രായ നാഴിക ചെന്നു എന്നറിയാനുള്ള വിവരങ്ങളും മുൻപുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

വാരം.

ഞായർ, തിങ്കൾ, ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം, വെള്ളി, ശനി എന്നീ ആഴ്ചകൾ ഏഴിന്റേയും അധിപന്മാർ ക്രമത്താലെ ഭിത്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ക്ഷമൻ, ബുധൻ, ഗുരു, ശുക്രൻ, മന്ദൻ എന്നീ ഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു.

ആഴ്ചകളേഴും ഈ ക്രമത്തിൽ വരുവാനുണ്ടായ കാരണത്തെ നാഴെ ചേർക്കുന്നു.

നക്ഷത്രങ്ങളുടെ നാഴെ ശനിയും പിന്നെ ക്രമത്താലെ താഴെത്താഴെയായി ഗുരു, ചൊവ്വ, സൂര്യൻ, ശുക്രൻ, ബുധൻ, ചന്ദ്രൻ എന്നീ ഗ്രഹങ്ങളുമാണെന്നുള്ള വിവരത്തെ

“തദയം ശനിഗുപ്താ-
സൂര്യശുക്രബുധേന്ദവഃ”

എന്ന ശ്ലോകാർത്തിൽനിന്നു നാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ശീഘ്രക്രമവും മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരംതന്നെയാണ്. രാശിചക്രത്തിൽ ഒരു പരിവൃത്തി സഞ്ചരിക്കുന്നതിന്നു ശനിക്കു മുപ്പതു സംവത്സരം വേണം; വ്യാഴത്തിന്നു പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരം; ശുക്രന്റെ വേണ്ടി ക്രമേണ കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു ചുറ്റനാകുന്നസമയം ഗുരുപത്തേഴുദിവസം മതിയാകുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരം ശീഘ്രക്രമത്തിലുള്ള ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് വാരാധിപത്യക്രമം നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഒരു മോര ഒരു രാശിയുടെ പകുതിയാണ്. ഒരു രാശി പത്തു ശരാശരി അഞ്ചുനാഴികയായതുകൊണ്ടു മോരക്കു രണ്ടരനാഴികയാണല്ലോ. ഇങ്ങനെ രണ്ടരനാഴികവീതമുള്ള കാലമോരങ്ങൾ ഇരുപത്തിനാലു കൂടുന്നസമയം ഒരു ദിവസത്തിന്റെ അറുപതു നാഴികയും പരിപൂർണ്ണമായി. ആദ്യത്തെ കാലമോരയുടെ ആധിപത്യം ഏതൊരു ഗ്രഹത്തിനുണ്ടാകുന്നുവോ ആ ദിവസത്തിന്റെ ആധിപത്യം ആ ഗ്രഹത്തിനാകുന്നു. അന്നത്തെ വാരത്തിന്റെ പേർ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ പേർകൊണ്ടു വ്യവഹരിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു് ഉദാഹരണംകൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാക്കാം.

മന്ദൻ, ഗുരു, കജൻ, രവി, ശുകൻ, ബുധൻ, ചന്ദ്രൻ, ശീശ്രീകൃമത്തെ അനുസരിച്ചുഴതിയിരിക്കുന്ന സപ്തഗ്രഹങ്ങളിൽ ഇഷ്ടാപോലെ ഏതൊരു ഗ്രഹത്തിനെങ്കിലും ഒരുദിവ്യ ആദ്യത്തെ കാലഹോരയായ രണ്ടരനാഴികക്കാധിപത്യം എന്നു വിചാരിക്ക. ഇവിടെ ശനിക്കാധിപത്യമെന്നു പച്ചാൽ പിന്നത്തെ കാലഹോരകളുടെ ആധിപത്യം ശീശ്രീകൃമുള്ളവ്യാഴം, കജൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങൾക്കാണ്ല്ലൊ. അദ്ദേഹം ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ആധിപത്യം കഴിയുന്ന 11 മയം ൧൫ x ൨൦ = ൧൧൫ നാഴികയും ദിവസത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. പിന്നെയും ആ മുതൽ ശനിയുടെയും രണ്ടാമത്തെ പരിവൃത്തിയിൽ മുൻപത്തെപ്പോലെ ൧൫ നാഴിക കഴിയും. പിന്നെയും മുൻപോൾ ശനിയുടെ ഒരു പരിവൃത്തികൂടി കഴിയുമ്പോൾ ൧൫ x ൫ = ൭൫ കഴിയും. അപ്പോൾ ഒരു ദിവസത്തിൽ സപ്തഗ്രഹങ്ങളുടെ മുൻപരിവൃത്തി കാലഹോരാധിപത്യം കഴിയുമ്പോൾ ൧൫ x ൫ + ൧൫ = ൧൦൫ നാഴികയും കഴിയും. പിന്നെ നാലാമത്തെ പരിവൃത്തി ശനിയെക്കൊണ്ടുതന്നെ തുടങ്ങുമ്പോൾ ശനിയുടെ നാഴിക, പിന്നെ വ്യാഴത്തിനു ൨൫ നാഴിക, പിന്നെ കജനു ൨൫ നാഴിക കൂടി ൫൫ നാഴിക ചെല്ലുമ്പോൾ ആ ദിവസത്തിന്റെ അറുപതു നാഴികയും കഴിയും. ഇവിടെ ശനിയെക്കൊണ്ട് അതെ കാലഹോര തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ദിവസത്തിന്റെ ഒടുവിലത്തെ കാലഹോര അവസാനിച്ചതു ചൊവ്വയേക്കൊണ്ടാണെന്നു കണ്ടല്ലൊ. പിറേറദിവസത്തെ ആദ്യത്തെ കാലഹോരയുടെ ആധിപത്യം രവിക്കാണ്. ശനിയുടെ ആധിപത്യത്തോടുകൂടി ആദ്യത്തെ കാലഹോര ഏതുദിവസത്തിൽ തുടങ്ങിയൊ ആ ദിവസം ശനിയായ്കയും, അതിനെ തുടർന്നു പിറേറദിവസത്തെ ആദ്യത്തെ കാലഹോര രവിയുടെതായതുകൊണ്ട് ആ ദിവസം രവിവാരം (സൊറായ്യ) വൃശ്ചമാണെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ഇപ്രകാരം ശീശ്രീകൃമത്തെ അനുസരിച്ചുള്ള സപ്തഗ്രഹങ്ങളുടേയും മൂന്നു പരിവൃത്തി കഴിയുമ്പോൾ ൫൫ നാഴിക ചെല്ലുന്നതാകുന്നു. പ്രഥമകാലഹോര ഏതു ഗ്രഹത്തേക്കൊണ്ടു തുടങ്ങിയെന്നു മൂന്നു പരിവൃത്തി കഴിയുമ്പോൾ പിന്നെയും ആ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടുതന്നെ തുടങ്ങി നാലാമത്തേക്കാലഹോര പിറേറദിവസത്തെ ആദ്യത്തേക്കാലഹോരയായതുകൊണ്ട് അതിന്റെ അധിപനായ നാലാമത്തേഗ്രഹം പിറേറദിവസത്തെ വാരാധിപനാകും. അ

നാൽ ദിവസംപ്രതി പ്രഥമകാലഹോരാധിപത്യാമൃതലുണ്ടാകുന്ന മൂന്നു പരിവൃത്തി തള്ളിക്കളഞ്ഞാൽ ശീശ്രോത്രത്തിൽ നാലാമത്തെ ഗ്രഹം പിറൊദിവസത്തേ വാരാധിപനെന്നു സാരം.

മന്ദൻ, ഗുര, ക്ഷൻ, സൂര്യൻ, ശുക്രൻ, ബുധൻ, ചന്ദ്രൻ, എന്നമേൽപറഞ്ഞ ശീശ്രോത്രത്തിലുള്ള ഗ്രഹങ്ങളിൽ സൂര്യൻമൃതൽ നാലാമത്തേതു ചന്ദ്രനായതുകൊണ്ടു സൂര്യവാരം കഴിഞ്ഞാൽ ചന്ദ്രവാരം എന്നും, ചന്ദ്രൻതടങ്ങി നാലാമത്തേതു ക്ഷനായതുകൊണ്ടു പിന്നെ ക്ഷവാരമെന്നും, ക്ഷൻതടങ്ങി നാലാമത്തേതു ബുധനായതുകൊണ്ടു പിന്നെ ബുധവാരമെന്നും, ബുധൻതടങ്ങി നാലാമത്തേതു ഗുരുവായതുകൊണ്ടു പിന്നത്തേതു ഗുരുവാരമെന്നും, ഗുരുതടങ്ങി നാലാമത്തേതു ശുക്രനായതുകൊണ്ടു പിന്നത്തേതു ശുക്രവാരമെന്നും, ശുക്രൻതടങ്ങി നാലാമത്തേതു മന്ദനായതുകൊണ്ടു പിന്നത്തേതു മന്ദവാരമെന്നും, മന്ദൻതടങ്ങി നാലാമത്തേതു സൂര്യനായതുകൊണ്ടു പിന്നത്തേതു സൂര്യവാരമെന്നും ക്രമത്താലെ പരിവർത്തനക്രമത്തിൽ ധരിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ഇതാണ് ആഴ്ചകൾ ഏഴായിത്തീരുന്നതിന്നും അവയ്ക്ക് ഇപ്പോൾ വ്യവഹരിച്ചുവരുന്ന ക്രമത്തിൽ നാലുയേങ്ങളുണ്ടായിത്തീരുന്നതിനുമുള്ള കാരണം. അനേകം യുഗങ്ങൾക്കുമുൻപേതന്നെ തടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആഴ്ചക്രമത്തിന്റെ ആദി കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ഏകിലും കലിയുഗത്തിന്റെ ആദി വെള്ളിയാഴ്ചയായതുകൊണ്ട് ആ ക്രമത്തിൽ ആഴ്ചകളു ഇന്നും കണക്കാക്കിപ്പോരുന്നു.

തിഥികൾ.

തിഥികൾ — പക്ഷങ്ങൾ — പതിനഞ്ചാകുന്നു. അവയുടെ വിവരം താഴെ ചേർന്നു.

- ൧. പ്രതിപദം. ൩. ഷഷ്ഠി. ൧൧. ഏകാദശി.
- ൨. ദ്വിതീയ. ൪. സപ്തമി. ൧൨. ദ്വാദശി.
- ൩. തൃതീയ. ൫. അഷ്ടമി. ൧൩. ത്രയോദശി.
- ൪. ചതുർഥി. ൬. നവമി. ൧൪. ചതുർദശി.
- ൫. പഞ്ചമി. ൭. ദശമി. ൧൫. പഞ്ചദശി (വാവ്).

ഈ തിഥികൾ കറുത്തപക്ഷത്തിലും വെളുത്തപക്ഷത്തിലും പരമല്ലോ. കറുത്തപക്ഷത്തിലെ പഞ്ചദശിക്കു കറുത്തവാ

വെന്നും വെളുത്തപക്ഷത്തിലെ പഞ്ചദശിക്കു വെളുത്തവാഴ്ചെന്നും പേർ. ശുക്ലപക്ഷത്തിലും കൃഷ്ണപക്ഷത്തിലുംകൂടി ആറുക തിമി മുപ്പതാകുന്നു.

ഇരുപത്തേഴു നക്ഷത്രങ്ങളെ പന്ത്രണ്ടു രാശികളിലായി വിഭാഗിച്ചപ്പോൾ ഓരോ രാശിക്കും രണ്ടേകാൽ നക്ഷത്രം വീതം കിട്ടിയല്ലോ. അതുപോലെ മുപ്പതു തിമികളെ പന്ത്രണ്ടു രാശികളിലായി വിഭജിച്ചാൽ ഓരോ രാശിക്കും രണ്ടര തിമിവീതം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

ഒന്നിനു തൃതീയ അരക്കു മുപ്പതു്, രണ്ടിനു പഞ്ചമിപോയി. മൂന്നിനു് അഷ്ടമി അരക്കുമുപ്പതു്, നാലിനു ദശമിപോയി. അഞ്ചിനു ത്രയോദശി അരക്കു മുപ്പതു്, ആറിനു വാവുപോയി. ഏഴിനു് കരത്തപക്ഷത്തിൽ തൃതീയ അരക്കു മുപ്പതു്, എട്ടിനു പഞ്ചമിപോയി. ഒൻപതിനു് അഷ്ടമി അരക്കു മുപ്പതു്, പത്തിനു ദശമിപോയി. പതിനൊന്നിനു ത്രയോദശി അരക്കു മുപ്പതു്, പന്ത്രണ്ടിനു വാവുപോയി.

ഒരു രാശിക്കു രണ്ടരപ്പക്കമാകയാൽ വെളുത്ത പക്ഷത്തിൽ പ്രതിപദവും ദ്വിതീയയും കഴിഞ്ഞു തൃതീയയിൽ മുപ്പതുനാഴിക ചെന്നുസമയം ഒരു രാശികഴിഞ്ഞു എന്നു താൽപര്യം. രണ്ടുരാശിക്കു് അഞ്ചു പക്കമാകയാൽ പ്രഥമ, ദ്വിതീയ, തൃതീയ, ചതുർഥി, പഞ്ചമി എന്നീ പക്കങ്ങളെല്ലാം രണ്ടുരാശികൊണ്ടു കഴിയുമെന്ന് അർത്ഥം. ഇപ്രകാരം ശേഷവും കണ്ടുകൊൾക. തിമിസ്സുടം കണ്ടിട്ടു് ഇപ്രകാരം കണക്കാക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഒരു നക്ഷത്രത്തിന്നും ഒരു തിമിക്കും ൩൦ നാഴിക വീതം കണക്കാക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു രാശിക്കു രണ്ടേകാൽ നക്ഷത്രമെന്നു കണ്ടുവല്ലോ. അപ്പോൾ രണ്ടേകാൽ നക്ഷത്രത്തിനു ൧൨൦ നാഴികയാകുന്നു. ഒരു രാശി അതായതു മുപ്പതു തീയതിക്കു ൧൨൦ നാഴികയായപ്പോൾ ഒരു തീയതിക്കു നക്ഷത്രത്തിന്മേൽ നാലരനാഴിക എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. അതുപോലെ ഒരു ഇലിക്കു (കലക്കു) നക്ഷത്രത്തിന്മേൽ നാലര വിനാഴികയെന്നും കിട്ടും.

ഒരു രാശിക്കു തിമി രണ്ടരയെന്നു കണ്ടുവല്ലോ. അപ്പോൾ മുപ്പതു തീയതിക്കു ൧൦൦ നാഴികയാകുന്നു. അതിനാൽ ഒരു തീയതിക്കു തിമിയിന്മേൽ അഞ്ചു നാഴിക എന്നു സിദ്ധി

കുന്നു. അതുപോലെ ഒരു ഇലിക്ക (കലക്ക) തിഥിയിന്മേൽ അഞ്ചുവിനാഴികകൾ നന്നം കിട്ടുന്നു.

കരണങ്ങൾ.

“തിമ്രമുഖം കരണം” അവയുടെ പേരുവിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

സിംഹം — ബബഃ.	വിഷ്ണി — ശപാ.
പുലി — വ്യാപ്രഃ — ബാലവഃ.	പുളളു — ശകനീഃ.
പന്നി = വരാഹഃ — കേശലവഃ	നാലുചി — ചതുഷ്ഠാത്.
കഴുത = ഖരഃ — തൈതിലഃ.	പാമ്പു — സപ്തഃ.
ആന = ഗജഃ — ഗരജഃ.	പുഴ — കിംസുപ്തഃ.
പശു — കവണീജഃ.	

ഇങ്ങനെ കരണങ്ങൾ പതിനൊന്ന്.

“ബബബാലവകേശലവതൈ-
 തിലഗരജകവണീജവിഷ്ണിനാമാനി
 ചരകരണാനി വിദഃ ശു-
 ക്ലപ്രഥമാന്ത്യാമ്ബുവാണി.”

സിംഹം, പുലി, പന്നി, കഴുത, ആന, പശു, വിഷ്ണി എന്നിവ ഏഴും ചരകരണങ്ങൾ. ശേഷമുള്ള പുളളു, നാലുചി, പാമ്പു, പുഴ എന്നിവ നാലും സ്ഥിരകരണങ്ങൾ. ‘തിമ്രമുഖം കരണം’ എന്നതുകൊണ്ട് ഒരു തിമിക്കു രണ്ടു കരണം വീതം കണക്കാക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതിന്റെ ക്രമത്തെ പറയുന്നു.

വെളുത്തപ്രതിപദത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധമുതൽ കറുത്ത ചതുർശിയുടെ പൂർ്വാർദ്ധംകൂടി പക്കങ്ങൾ ഇരുപത്തെട്ടാകുന്നു. തിമ്രമുഖം കരണമായതുകൊണ്ട് ഇരുപത്തെട്ടു തിഥികൾക്കു കൂടി ൫൬ കരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവക്കു വെളുത്തപ്രതിപദത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം മുതൽ ക്രമത്താലെ സിംഹം, പുലി, പന്നി, കഴുത, ആന, പശു, വിഷ്ണി എന്നീ ഏഴു ചരകരണങ്ങളെ കണക്കാക്കിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ഈ ഏഴു ചരകരണങ്ങളും ൫൬ തിമ്രമുഖങ്ങളിൽ എട്ടു തവണ ആവർത്തിച്ചു വരുന്നതാണ്. പിന്നെ ശേഷമുള്ള കറുത്തചതുർശിയുടെ ഉത്തരാർദ്ധം, കറുത്തവാവിന്റെ രണ്ടർദ്ധങ്ങൾ, വെളുത്തപ്രതിപദത്തിന്റെ പൂർ്വാർദ്ധം എന്നീ നാലു തിമ്രമുഖങ്ങളും പുളളു, നാലുചി, പാമ്പു, പുഴ എന്നീ നാലു സ്ഥിരകരണങ്ങളും ഒരിക്കൽമാത്രം വരും.

“സ്ഥിരകരണാന്യസിതചതു-
ദ്രശ്വപരാർദ്ധീനി ചതപാരി
പ്രാഹുശ്ശകനിചതുഷ്ഠാ-
ദ്രപിരസനകിംസ്മപ്ലനാമാനി.”

എന്നു പ്രമാണം.

തിഥിസ്സടം വരത്തി കരണത്തേ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ട
താകുന്നു.

യോഗങ്ങൾ.

൧. വിഷ്ണുഭംഭം.	൧൦. ഗണ്ഡം.	൧൯. പരിപലം.
൨. പ്രീതി.	൧൧. വൃദ്ധി.	൨൦. ശിവം.
൩. ആയുഷ്ഠാൻ.	൧൨. ഗ്രവം.	൨൧. സിദ്ധം.
൪. സൌഭാഗ്യം.	൧൩. വ്യാഘാതം.	൨൨. സാദ്ധ്യം.
൫. ശോഭനം.	൧൪. ഹർഷണം.	൨൩. ശുഭം.
൬. അതിഗണ്ഡം.	൧൫. വജ്രം.	൨൪. ശുഭ്രം.
൭. സുകർമ്മം.	൧൬. സിദ്ധി.	൨൫. ബ്രാഹ്മണം.
൮. ധൃതി.	൧൭. വൃതീപാതം.	൨൬. മാഹേന്ദ്രം.
൯. ശുഭം.	൧൮. വരീയാൻ.	൨൭. വൈധൃതി.

ഇവ ഇരുപത്തിയെട്ടും നിത്യയോഗങ്ങളാകുന്നു. യോഗങ്ങളെ ച
ദ്രാക്യോഗസ്സടംകൊണ്ടു വരത്തിക്കൊള്ളണം. ചദ്രസ്സടത്തിൽ
നിന്നു നക്ഷത്രങ്ങളേക്കാണുപോലെ തന്നെ ചദ്രാക്യോഗസ്സട
ത്തിൽനിന്നു യോഗങ്ങളെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ചാദ്രമാസങ്ങൾ.

“ചാദ്രാ മാസാശ്ചൈത്രവൈശാഖസംജ്ഞൈ
ജ്യേഷ്ഠാഷാഢയൌ ശ്രാവണപ്രോഷ്യാപാദയൌ
ആശ്വിനാച്യം കാർത്തികോ മാർഗ്ഗശീഷ്ഠഃ
വെലഷോ മാഘഃ ഫാൽഗുനഃ പാപ്നിയോഃ”

൧. ചൈത്രം.	൫. ശ്രാവണം.	൯. മാർഗ്ഗശീഷ്ഠം.
൨. വൈശാഖം.	൬. പ്രോഷ്യാപദം.	൧൦. വെലഷം.
൩. ജ്യേഷ്ഠം.	൭. ആശ്വിനം.	൧൧. മാഘം.
൪. ആഷാഢം.	൮. കാർത്തികം.	൧൨. ഫാൽഗുനം.

ചൈത്രാദി പന്ത്രണ്ടും ചാദ്രമാസങ്ങളാകുന്നു. അമാവാ
സിയാകുന്നു ഇവയുടെ അവാധി, മീനമാസത്തിലെ അമാവാസി

കഴിഞ്ഞു ശുക്രപ്രതിപദത്തുനാൾ ചൈത്രമാസം ആരംഭിക്കുന്ന താകുന്നു. ചൈത്രമാസം മേടമാസത്തിൽ കരുത്തവാവുന്നാളവ സാനിക്കും. പിന്നെ വൈശാഖം മുതലായ മാസങ്ങളേയും ക്രമത്താലെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

പ്രഭവാദിവർഷങ്ങൾ.

പ്രഭവാദിവർഷങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യവഹാരം കേരളത്തിൽ മുരുകമാണെങ്കിലും പഞ്ചാംഗത്തിൽ കാണിക്കാറുള്ള തുകൊണ്ടു അവയെ ക്രമത്തിൽ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

൧. പ്രഭവഃ.	൨൧. സർവ്വജിത്.	൪൧. പ്ലവംഗഃ.
൨. വിഭവഃ.	൨൨. സർവ്വധരീ.	൪൨. കീലകഃ.
൩. ശുക്ലഃ.	൨൩. വിരോധീ.	൪൩. സൌമ്യഃ.
൪. പ്രമോദഃ.	൨൪. വിക്രതിഃ.	൪൪. സാധാരണഃ.
൫. പ്രജോല്പത്തിഃ.	൨൫. ഖരഃ.	൪൫. വിരോധികൃത്.
൬. ആംഗിരസഃ.	൨൬. നന്ദനഃ.	൪൬. പരിതാപി.
൭. ശ്രീമുഖഃ.	൨൭. വിജയഃ.	൪൭. പ്രമാദീ.
൮. ഭവഃ.	൨൮. ജയഃ.	൪൮. ആനന്ദഃ.
൯. യുവഃ.	൨൯. മന്മഥഃ.	൪൯. രാക്ഷസഃ.
൧൦. ധാതുഃ.	൩൦. ദുർമ്മുഖി.	൫൦. നളഃ.
൧൧. ഇരശപരഃ.	൩൧. ഹേവിളംബീ.	൫൧. പിംഗളഃ.
൧൨. ബഹുധാന്യഃ.	൩൨. വിളംബീ.	൫൨. കാലയുക്തിഃ.
൧൩. പ്രമാദീ.	൩൩. വികാരി.	൫൩. സിദ്ധാന്തഃ.
൧൪. വിക്രമഃ.	൩൪. ശാർദി.	൫൪. രൌദ്രഃ.
൧൫. വിഷഃ.	൩൫. പ്ലവഃ.	൫൫. ദുർമ്മതിഃ.
൧൬. ചിത്രഭാണഃ.	൩൬. ശുഭകൃത്.	൫൬. ദുന്ദുഭിഃ.
൧൭. സ്വർഭാണഃ.	൩൭. ശോഭകൃത്.	൫൭. അധിരോദ്ഗാരി.
൧൮. താരണഃ.	൩൮. ക്രോധീ.	൫൮. രക്താക്ഷീ.
൧൯. പാർത്ഥിവഃ.	൩൯. വിശ്വാവസുഃ.	൫൯. ക്രോധനഃ.
൨൦. വൃയഃ.	൪൦. പരാഭവഃ.	൬൦. അക്ഷയഃ.

ഈ വർഷങ്ങൾ അറുപതും പിന്നെയും പിന്നെയും ആവർത്തിച്ചുവരുന്നതാണ്. ഈ വർഷസംഖ്യയെ പ്രമാണമാക്കിയാണു ഷഷ്ടിപുതി ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ അനുഷ്ഠിച്ചു പോരുന്നതു്. ഈ ഓരോ വർഷത്തിന്റേയും ഫലങ്ങളെ ശാസ്ത്രാന്തരത്തിൽ നിന്നറി

ഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. പ്രഭവാദിവത്സരം തുടങ്ങുന്നതു ചൈത്രമാസാരംഭത്തിലാകുന്നു. വഷാധിപൻ പ്രഭവാദിസംവത്സരങ്ങളുടെ അധിപനും മാനാധിപൻ ചൈത്രാദിമാസങ്ങളുടെ അധിപനുമത്രേ ആകുന്നു. ഇതെല്ലാം കാലബലത്തിങ്കൽ ആവശ്യമുള്ളവയാകുന്നു.

ഗണ്ഡാന്തം.

ഒരു രാശിക്കു രണ്ടുകാൽ നക്ഷത്രംവീതം നാലു രാശി കഴിയുമ്പോൾ ഒൻപതു നക്ഷത്രവും തീർന്നു. കാർത്തികക്കാൽ മേടത്തിലും കാർത്തികമുക്കാൽ ഇടവത്തിലുമായതുകൊണ്ടു മേടരാശിയേയും ഇടവരാശിയേയുംകൂടി കാർത്തികനക്ഷത്രം സന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം മകയിരം നക്ഷത്രം ഇടവമിടുന്നരാശികളേയും, പുണർനക്ഷത്രം മിഥുനകർക്കരരാശികളേയും സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആയില്യംനക്ഷത്രം കർക്കരരാശിയിൽ അവസാനിച്ച മകംനക്ഷത്രം ചിങ്ങം രാശിയിൽ തുടങ്ങുന്നതുകൊണ്ടു കർക്കരവും ചിങ്ങവും മേൽപ്രകാരം നക്ഷത്രങ്ങളേക്കൊണ്ടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു ആയില്യത്തിന്റെ ഒട്ടക്കത്തെ പതിനഞ്ചു നാഴികയും മകത്തിന്റെ ആളത്തെ പതിനഞ്ചു നാഴികയും ഗണ്ഡാന്തമാകുന്നു. ഇപ്രകാരം വൃശ്ചികമീനരാശികളിൽ അവസാനിക്കുന്ന തൃക്കേട്ടരേവതിനക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഒട്ടുവിലത്തെ പതിനഞ്ചു നാഴികയും ധനുരേവതികളിൽ തുടങ്ങുന്ന മൂലം അശ്വതി എന്നീ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ആളത്തെ പതിനഞ്ചു നാഴികയും ഗണ്ഡാന്തമാകുന്നു.

“അശ്വതിമൂലഘോഭാശാഃ
പുഷാഹീന്ദ്രാന്ത്യപാദകാഃ
ഏതേ നക്ഷത്രഗണ്ഡാന്താ
വിവജ്ജ്യാഃ സർവ്വകർമ്മസു.”

എന്നു പ്രമാണം. ഇതു കേരളസംപ്രദായം.

ആയില്യം, കേട്ട, രേവതി എന്നീ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഒട്ടുവിലത്തെ പതിനഞ്ചു നാഴികമാത്രമെ ഗണ്ഡാന്തമായി ചിലർ ഗണിക്കുന്നുള്ളു. അശ്വതി, മകം, മൂലം എന്നീ നക്ഷത്രങ്ങളിലുള്ള ആദി പതിനഞ്ചുനാഴിക ഗണ്ഡാന്തമാകുന്നതല്ലെന്നാണു് അവരുടെ സിദ്ധാന്തം, ഇതു നക്ഷത്രഗണ്ഡാന്തം.

കർക്കശ്വശ്ചികമീനരാശികളുടെ ഒടുവിലത്തെ നവാംശ കത്തിന്നു ലഗ്നഗണ്യാന്തമെന്നു പേർ.

“ശശിവനാളിര്യഷാന്തമുഷസ്സധിഃ”

എന്നു ഹോരാശാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം ഇതിന് ഋഷസന്ധിയെന്നും പേർ പറയാം. മേഷസിംഹധനുസ്സുകളുടെ ആദിനവാംശകം ഗണ്യാന്തത്തിലുൾപ്പെടുകയില്ലെന്നുള്ളതിലേക്കു നക്ഷത്രഗണ്യാന്തത്തിന്നു പറഞ്ഞ യുക്തിതന്നെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ഓരോ തിഥിയുടേയും അവസാനം ഈരണ്ടുനാഴിക തിഥി ഗണ്യാന്തം. തിഥിയുടെ ആദി രണ്ടുനാഴിക മുൻപറഞ്ഞ യുക്തി കൊണ്ടുതന്നെ ഗണ്യാന്തമല്ല.

രാശ്യധിപന്മാർ.

രാശികൾ ചന്ദ്രങ്ങളാണെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആ രാശികളുടെ ആധിപത്യം വഹിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെ രാശ്യപ്പറയുന്നു.

“ചൊവ്വ വെള്ളി ബുധോ/ഥ തിങ്കൾ പങ്കലോൻ
ചാന്ദ്രിഃ കവിർഭൂമിജോ
വാഗീശശ്ശനിമന്ദസൂരയ ഇമേ
മേഷാദിരാശീശപരാഃ.”

മേടംതുടങ്ങി ക്രമത്താലെയുള്ള രാശികളുടെ അധിപന്മാരെയാണു് മേലുദ്ധരിച്ചു ങ്ങോകാൽത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. മേടംരാശിയുടെ അധിപൻ ചൊവ്വ. ഇടവത്തിന്റെ അധിപൻ വെള്ളി (ശുക്രൻ). മിഥുനത്തിന്റെ അധിപൻ ബുധൻ. കർക്കശ്ചത്തിന്റെ അധിപൻ തിങ്കൾ (ചന്ദ്രൻ). ചിങ്ങത്തിന്റെ അധിപൻ പങ്കലോൻ (ആദിത്യൻ). കന്നിയുടെ അധിപൻ ചാന്ദ്രി (ബുധൻ). തുലാത്തിന്റെ അധിപൻ കവി (ശുക്രൻ). വൃശ്ചികത്തിന്റെ അധിപൻ ഭൂമിജൻ (ചൊവ്വ). ധനുവിന്റെ അധിപൻ വാഗീശൻ (വ്യാഴം). മകരത്തിന്റെ അധിപൻ ശനി. കുംഭത്തിന്റെ അധിപൻ മന്ദൻ (ശനി). മീനത്തിന്റെ അധിപൻ സൂരി (വ്യാഴം).

ഇതിന്റെ താൽപര്യം മേടം മുതലായ ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ ചൊവ്വമുതലായ ഗ്രഹങ്ങളാണെന്നാകുന്നു. ഇതിനെത്തന്നെ പ്രകാരാന്തരേണ താഴെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

൧. മേടം, വൃശ്ചികം	ചൊവ്വക്ഷേത്രം.
൨. ഇടവം, തുലാം	ശുക്രക്ഷേത്രം.
൩. മിഥുനം, കന്നി	ബുധക്ഷേത്രം.
൪. കർക്കടകം	ചന്ദ്രക്ഷേത്രം.
൫. ചിങ്ങം	ആദിത്യക്ഷേത്രം.
൬. ധനു, മീനം	വ്യാഴക്ഷേത്രം.
൭. മകരം, കുമാരം	ശനികക്ഷേത്രം.

ഇങ്ങനെ ഗ്രഹങ്ങളും അവയുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളും.

മൂലത്രികോണം.

സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കാൾ മൂലത്രികോണിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്നധികം ബലമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അതിനെ അറിയുന്നതിനായി ഗ്രഹങ്ങളുടെ മൂലത്രികോണങ്ങളെ താഴെ പറയുന്നു.

“സിംഹോ വൃഷഭഃ പ്രഥമേഷുഽന്യായാംഗത്തെഽപി-
കുംഭാസ്ത്രികോണഭവനാനി ഭവന്തി സൂര്യാൽ.”

ആദിത്യൻ തുടങ്ങിയുള്ള ഗ്രഹങ്ങളുടെ മൂലത്രികോണങ്ങളെ മേലുദ്ധരിച്ച ശ്ലോകാഖ്ത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

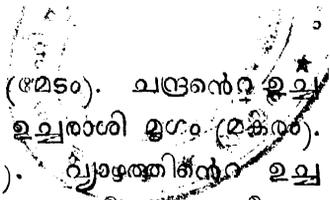
ആദിത്യന്റെ മൂലത്രികോണം സിംഹം (ചിങ്ങം). ചന്ദ്രന്റെ മൂലത്രികോണം വൃഷഭം (ഇടവം). ചൊവ്വയുടെ മൂലത്രികോണം പ്രഥമരാശിയായ മേടം. ബുധന്റെ മൂലത്രികോണം ആറാംരാശിയായ കന്നി. വ്യാഴത്തിന്റെ മൂലത്രികോണം ഹയാംഗം (ധനുസ്സ്). ശുക്രന്റെ മൂലത്രികോണം തുലാം. ശനിയുടെ മൂലത്രികോണം കുമാരം.

ഉച്ചം.

മൂലത്രികോണത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കാൾ അധികം ബലം ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിനുണ്ട്. അതിനാൽ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉച്ചരാശികളെ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാകയാൽ വിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“അജവൃഷഭമൃഗാംഗനാകളിരാ
സ്വഷവണിജൗ ച ദിവാകരാദിതുംഗാഃ”

ആദിത്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉച്ചരാശികളെ മേലുദ്ധരിച്ച ശ്ലോകാഖ്ത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ആദിത്യന്റെ ഉച്ചരാശി അജം (മേടം). ചന്ദ്രന്റെ ഉച്ചരാശി വൃഷഭം (ഇടവം). ചൊവ്വയുടെ ഉച്ചരാശി മൃഗം (മകരം). ബുധന്റെ ഉച്ചരാശി അംഗനാ (കന്നി). വ്യാഴത്തിന്റെ ഉച്ചരാശി കളീരം (കർക്കടകം). ശുക്രന്റെ ഉച്ചരാശി റധഷം (മീനം). ശനിയുടെ ഉച്ചരാശി വണിക് (തുലാം).

“അജാ വൃഷമുഗൗ കന്യാ
കളീരധഷതൌലികാഃ
സൂര്യാദീനാം ക്രമാദേതേ
തുംഗസംജ്ഞാഃ പ്രകീർത്തിതാഃ.”

എന്നുള്ള ശ്ലോകത്തിന്റെ താൽപര്യം മേൽപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുതന്നെയാണു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉച്ചരാശികളെ എഴുപ്പത്തിൽ ധരിക്കുവാൻ ഒരു സൂത്രം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

പു,രം, നട,തു,വാൻ, പ്രയാ,സം.

ആദിത്യന്റെ ഉച്ചം പു എന്ന നൊരംരാശിയായ മേടവും, ചന്ദ്രന്റെ ഉച്ചം ര എന്ന രണ്ടാംരാശിയായ ഇടവവും, ചൊവ്വയുടെ ഉച്ചം നട എന്ന പത്താംരാശിയായ മകരവും, ബുധന്റെ ഉച്ചം തു എന്ന ആറാംരാശിയായ കന്നിയും, വ്യാഴത്തിന്റെ ഉച്ചം വ എന്ന നാലാംരാശിയായ കർക്കടകവും, ശുക്രന്റെ ഉച്ചം പ്രയാ എന്ന പന്ത്രണ്ടാംരാശിയായ മീനവും, ശനിയുടെ ഉച്ചം സം എന്ന എട്ടാംരാശിയായ തുലാവും, എന്നാണല്ലോ മേൽപറഞ്ഞ സൂത്രത്തിന്റെ അർത്ഥം. ഈ സൂത്രത്തിലെ അക്ഷരസംഖ്യയെ കടപയാദിയായി അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

കടപയാദി.

ക=൧	ജ=൮	ണ=൫	ഫ=൨
ഖ=൨	ശ്യാ=൯	ത=൬	ബ=൩
ഗ=൩	ഞ=ശുക്രം	ഥ=൭	ഭ=൪
ഘ=൪	ട=൧	ദ=൮	മ=൫
ങ=൫	റ=൨	ധ=൯	യ=൧
ച=൬	ഡ=൩	ന=ശുക്രം	ര=൨
ഛ=൭	ഢ=൪	പ=൧	ല=൩

വ=ർ	സ=ഈ	ക്ഷ=ന്ന	ക്ലവ്ഗ്=ന്ദ
ശ=ഠ	ഹ=വ	ക്രവ്ഗ്=ഘ	കവ്ഗ്=ർ
ഷ=ന്ന	ഉ=ൻ	ക്രവ്ഗ്=ഘ	കവ്ഗ്=ഘ

അകാരാദിപതിനാറും ശൂന്യം. കൂട്ടക്ഷരങ്ങൾക്ക് ഒട്ടക്കത്തെ അക്ഷരം പ്രധാനം. ക, ട, പ, യ എന്നീ നാലും ഒന്ന് എന്ന സംഖ്യയിൽ തുടങ്ങുന്നതുകൊണ്ടു കടപയാദി എന്നു പറയുന്നു. ഇതിന്നു പരൽപേരെന്നും പറയും.

“കടപയവ്ഗ്ഭവൈരിഹ
 പിണ്ഡാനൈരക്ഷരൈരങ്കാഃ
 നേ നേ ശൂന്യം ജേന്യം
 തഥാ സ്വരേ കേവലേ കഥിതേ.”

എന്നു വരരുചി.

അത്യച്ചം.

ഉച്ചത്തേക്കാൾ ബലം ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അത്യച്ചത്തിലുണ്ടെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഗ്രഹങ്ങളുടെ അത്യച്ചഭാഗകളെ താഴെ പറയുന്നു.

“ഭഗശിഖിമനയുക്തിമീന്ദ്രിയാംശ-
 ത്രിനവകവിംശതിഭിശ്ച തേസ്സനീചാഃ.”

ആദിത്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉച്ചരാശികളിൽ കൂടുതലായ മേൽപറഞ്ഞ ഗ്ലോകാർത്തിലെ തീയതികൾ അത്യച്ചങ്ങളാണെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ആദിത്യന്റെ ഉച്ചരാശിയായ മേടത്തിൽ പത്താംതീയതി ആദിത്യന്റെ അത്യച്ചം. ഇപ്രകാരം ഇടവത്തിൽ ശിഖി എന്ന മൂന്നാംതീയതി ചന്ദ്രന്റെ അത്യച്ചം. മകരത്തിൽ മനയുക് എന്ന ഇരുപത്തെട്ടാംതീയതി ചൊല്ലയുടെ അത്യച്ചം. കന്നിയിൽ തിഥി എന്ന പതിനഞ്ചാംതീയതി ബുധന്റെ അത്യച്ചം, കർക്കടകത്തിൽ ഇന്ദ്രിയം എന്ന അഞ്ചാംതീയതി വ്യാഴത്തിന്റെ അത്യച്ചം. മീനത്തിൽ ത്രിനവകമെന്ന ഇരുപത്തൊന്നാംതീയതി ശുക്രന്റെ അത്യച്ചം. തുലാത്തിൽ വിംശതി എന്ന ഇരുപതാംതീയതി ശനിയുടെ അത്യച്ചം.

നീചം.

“ത്യേസ്തനീചാഃ” എന്നതുകൊണ്ടു നീചം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അവ അസ്തുങ്ങു (ഏഴാംരാശിക) ഉറക്കുന്ന നീചങ്ങളോടു കൂടിയവയാകുന്നു എന്നർത്ഥം. അതായത് ആദിത്യാദിഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉച്ചങ്ങളായി പറയപ്പെട്ട രാശികളുടെ ഏഴാംരാശികൾ അതതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ നീചരാശികളെന്നു താൽപര്യം. ആദിത്യന്റെ ഉച്ചരാശി മേടം. മേടത്തിന്റെ ഏഴാംരാശി തുലാം ആദിത്യന്റെ നീചരാശി. ഇപ്രകാരം ചന്ദ്രൻ വൃശ്ചികത്തിലും, ചൊവ്വ കർക്കടകത്തിലും, ബുധൻ മീനത്തിലും; വ്യാഴം മകരത്തിലും, ശുക്രൻ കന്നിയിലും, ശനി മേടത്തിലും, നീചത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സാരം.

അതിനീചം.

ഉച്ചത്തിന്റെ ഏഴാംരാശി നീചമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു പോലെ ഉച്ചത്തിന്റെ തീയതി നീചത്തിലാകുമ്പോൾ അതിനീചം. മേടം ആദിത്യനുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു മേടത്തിന്റെ ഏഴാംരാശിയായ തുലാം ആദിത്യനു നീചം. മേടം പത്താം തീയതി ആദിത്യനുള്ളൂ. തുലാം പത്താംതീയതി ആദിത്യനു പരമനീചം. ഇപ്രകാരം വൃശ്ചികം മൂന്നാംതീയതി ചന്ദ്രന്റെ പരമനീചം; ഇത്യാദി ശേഷംഗ്രഹങ്ങളുടെ അതിനീചം അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ക്ഷേത്രമൂലത്രികോണോച്ചനിരൂപണം.

ആദിത്യന്റെ ക്ഷേത്രവും മൂലത്രികോണവും ചങ്ങം. ചന്ദ്രന്റെ മൂലത്രികോണവും ഉച്ചവും ഇടവം. ചൊവ്വയുടെ ക്ഷേത്രവും മൂലത്രികോണവും മേടം. ബുധന്റെ ക്ഷേത്രവും മൂലത്രികോണവും ഉച്ചവും കന്നി. വ്യാഴത്തിന്റെ ക്ഷേത്രവും മൂലത്രികോണവും ധനു. ശുക്രന്റെ ക്ഷേത്രവും മൂലത്രികോണവും തുലാം. ശനിയുടെ ക്ഷേത്രവും മൂലത്രികോണവും കുംഭം. എന്നുള്ള സംഗതികൾ മുൻപെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ മേടത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ചൊവ്വയെ ക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നതായിട്ടൊ മൂലത്രികോണത്തിൽ നില്ക്കുന്നതായിട്ടൊ കണക്കാക്കേണ്ടത് എന്നു ചോദ്യം ഉണ്ടാവും. അതുപോലെതന്നെ ബുധനേയും മറ്റുള്ള ഗ്രഹങ്ങളേയും കുറിച്ചു

സംശയമുണ്ടാകാം. ആ സംശയനീവൃത്താക്കായി സമാധാനം താഴെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

“സിംഹേ വിംശതിരഭിരോ, ഗവി പരേ
സവ്യംശകാസ്തംഗരോ,
മേഷേ ദാദശ, പഞ്ചഃയാഷിതി പരേ
തംഗാ,ഘയാംഗേ ദശ;
ജുകേ പഞ്ച, ഘടേ തു വിംശതി, രമീ
മൂലത്രികോണാഹപയാഃ
സൂത്രാദേഃ ക്രമശോ ഗ്രഹസ്വ കഥിതാ-
ശ്ലേഷാ സ്വരാശ്രംശകാഃ.”

എന്നുള്ള മുഹൂർത്തദർശനശ്ലോകപ്രകാരം ചിങ്ങത്തിൽ ആദ്യത്തെ ഇരുപതു തീയതി ആദിത്യന്റെ മൂലത്രികോണം. ശേഷമുള്ള പത്തു തീയതി ആദിത്യന്റെ സ്വക്ഷേത്രം. ഇടവത്തിൽ മൂന്നു തീയതി കഴിയുന്നതുവരെ ചന്ദ്രനും. ശേഷം ഇരുപത്തേഴു തീയതി ചന്ദ്രന്റെ മൂലത്രികോണം. മേടത്തിൽ ആദ്യത്തെ പന്ത്രണ്ടു തീയതി ചൊവ്വയുടെ മൂലത്രികോണം. ശേഷം പതിനെട്ടു തീയതി ചൊവ്വയുടെ സ്വക്ഷേത്രം. കന്നിയിൽ ആദ്യത്തെ പതിനഞ്ചു തീയതി ബുധനും. പിന്നത്തേ അഞ്ചു തീയതി ബുധന്റെ മൂലത്രികോണം. ശേഷമുള്ള പത്തു തീയതി ബുധന്റെ സ്വക്ഷേത്രം. ധനുവിൽ ആദ്യത്തെ പത്തു തീയതി വാഴത്തിന്റെ മൂലത്രികോണം. ശേഷം ഇരുപതുതീയതി വ്യാഴത്തിന്റെ ക്ഷേത്രം. തുലാത്തിൽ ആദ്യത്തെ അഞ്ചു തീയതി ശുക്രന്റെ മൂലത്രികോണം. ശേഷം ഇരുപത്തഞ്ചു തീയതി ശുക്രന്റെ ക്ഷേത്രം. കർക്കത്തിൽ ആദ്യത്തെ ഇരുപതു തീയതി ശനിയിുടെ മൂലത്രികോണം. ശേഷം പത്തുതീയതി സ്വക്ഷേത്രം.

മുൻപ് ഉദ്ധരിച്ച മുഹൂർത്തദർശനത്തിലെ പദ്യം കേരളീയരുടെ താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കണ്ടപ്രകാരമാണ് ഇവിടെ ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ഈ പദ്യം നാഗരലിപികളിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വ്യത്യാസമായിട്ടാണു കാണുന്നത്.

“ജുകേ പഞ്ചദശാദ്രദഗ്ഘട ഇമേ മൂലത്രികോണാഹപയാഃ”

എന്നാണ് അച്ചടിച്ചപുസ്തകങ്ങളിൽ കാണുന്ന മൂന്നാംപാദം. ഇതുപ്രകാരം ശുക്രൻ തുലാത്തിൽ ആദ്യത്തെ പതിനഞ്ചു തീയതി

മൂലത്രികോണമെന്നു കിട്ടുന്നു. ഭൂതസംഖ്യ ഉപയോഗിക്കാതെ ഏഴു തിയിരിക്കുന്ന ഈ ശ്ലോകത്തിൽ 'ജുകേ പഞ്ച, ഘടേ തു വിംശതി' എന്നതിനെ ആരോ വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തി 'ജുകേ പഞ്ചദശാഭൂട്ടം'. ഘട ഇമേ' എന്നെഴുതിയതായി തോന്നുന്നു. അഭൂട്ടം എന്ന ഭൂത സംഖ്യയെ ഉപയോഗിച്ചു വിംശതിയെ വരുത്തിയിരിക്കുന്നതു മുഴുപ്പുനില്ക്കുന്നപോലെ തോന്നുന്നു.

“വിംശതിരംശാഃ സിംഹേ
ത്രികോണമപരേ സ്വഭവനമക്സ്യ
ഉച്ചം ഭാഗത്രിതയം
വൃഷ ഇന്ദോഃ സ്യാത്ത്രികോണമപരേംശാഃ.
ഭാദശഭാഗാ മേഷേ
ത്രികോണമപരേ സ്വഭം തു ഭൈമന്യു
ഉച്ചമഥോ കന്യായാം
ബുധന്യ തംഗാംശകൈഃ സദാ ചിന്ത്യം.
പരതസ്രീകോണജാതം
പഞ്ചഭിരംശൈഃ സ്വരാശിജം പരതഃ
ഭഗഭാഗൈർജീവന്യ
ത്രികോണമപരം സ്വഭം ഛാപേ-
ശുകന്യ ച തിഥയോംശാ-
സ്രീകോണമപരം സ്വഭം തുലായാം തു
കുംഭേ ത്രികോണനിജഭേ
രവിജന്യ രവേന്ദ്രഥാ സിംഹേ.”

എന്നുള്ള സാരാവലിയും 'ജുകേ പഞ്ചദശ' എന്നതിനെത്തന്നെ സമർത്ഥിക്കുന്നു.

“തുലായാം പഞ്ചമോ ഭാഗ-
സ്രീകോണമപരേ ഗൃഹം.”

എന്നുള്ള ദൈവജ്ഞകാമധേനുവിൽ കാണുന്ന വാക്യം കേരള പാഠത്തെ സമുലമാക്കുന്നു.

സാരാവലിയിലെ അഭിപ്രായത്തെ സ്വീകരിച്ചെഴുതിക്കാണുന്ന ആചാര്യന്മാർ അനേകമുണ്ട്. എന്നാൽ കേരളീയരായ നമുക്കെല്ലാവർക്കും കേരളസംപ്രദായത്തെ അനുസരിക്കുന്നതു തന്നെ ശോഭനം.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ വണ്ണം.

ആദിത്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ വണ്ണങ്ങളെപ്പറയുന്നു.

“രക്തശാമോ ഭാസ്കരോ ഗൌര ഇന്ദു-
 ന്നാതുച്ഛാംഗോ രക്തഗൌരശ്ച വക്രഃ
 ഭൂവാശ്രാമോ ജേതാ ഗുരുക്ൗരഗാത്രഃ
 ശ്രാമശ്ശുക്രോ ഭാസ്കരിഃ കൃഷ്ണഭേദഃ.”

ആദിത്യൻ ചുവപ്പ്, കറുപ്പ് എന്നു രണ്ടു വണ്ണങ്ങളോടുകൂടി യവനാകുന്നു. ചന്ദ്രൻ ധവളവണ്ണം. ചൊവ്വയുടെ ശരീരം അതി ദീർഘമല്ലാത്തതും വണ്ണം ചുവപ്പോടുകൂടിയ വെളുപ്പും ആകുന്നു. ബുധൻ കറുകപോലെ ശ്രാമവണ്ണനാകുന്നു. വ്യാഴം ധവളവണ്ണമുള്ളവനാണ്. ശുക്രൻ ശ്രാമവണ്ണനാകുന്നു (ഇന്ദുനിറമെന്നു താൽ പദ്യം). ശനിയുടെ വണ്ണം കറുപ്പാകുന്നു.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ പുംസ്ത്രീനപുംസക
 തപാദിഭേദം.

“ബുധസൂര്യസുതൌ നപുംസകാഖ്യൌ
 ശശിശുക്രൌ യവതീ നരാസ്തു ശേഷാഃ.”

ബുധൻ സ്ത്രീനപുംസകവും, ശനി പുനപുംസകവും, ചന്ദ്രനും ശുക്രനും സ്ത്രീകളും, ശേഷമുള്ളവ പുരുഷഗ്രഹങ്ങളുമാകുന്നു.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ വണ്ണാധിപത്യം.

“വിപ്രാദിതശ്ശുക്രഗുരൂ ക്ഷാക്കൌ
 ശശീ ബുധശ്ചേത്യസിതോന്യജാനാം.”

ശുക്രനും വ്യാഴവും ബ്രാഹ്മണാധിപതികൾ. ചൊവ്വയും ആദിത്യനും ക്ഷത്രിയാധിപതികൾ. ചന്ദ്രൻ വൈശ്യാധിപൻ. ബുധൻ ശൂദ്രാധിപൻ. ശനി അന്യജാതികളുടെ അധിപൻ.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗുണവിഭാഗം.

“ചന്ദ്രാക്ഷ്ജീവാ ജ്ഞാസിതൌ ക്ഷാക്ഷീ
 യഥാക്രമം സത്പരജസ്തമാംസി.”

ചന്ദ്രനും ആദിത്യനും വ്യാഴവും സൗരഗുണത്തിന്റെ അധിപതികൾ. ബുധശുക്രന്മാർ രജോഗുണത്തിന്റേയും, ചൊവ്വയും ശനിയും തമോഗുണത്തിന്റേയും അധിപതികൾ ആകുന്നു.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദ്രഷ്ടിസ്ഥാനങ്ങൾ.

“സൗരീസ്തുതീയദശമൌ
ഗുരൂസ്രീകോണം, കജസ്തു ചതുരത്രം
പശ്ചിമീ സമഗ്രമിതരേ
ചരണവിവൃദ്ധ്യാഥ; സപ്തമം സദ്യേ.”

ശനിക്കു മൂന്നിലും പത്തിലും, വാഴത്തിന് അഞ്ചിലും ഒൻപതിലും, ചൊവ്വക്കു നാലിലും എട്ടിലും പൂണ്ണദ്രഷ്ടിയുണ്ട്. മററുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾക്കു മൂന്നിലും പത്തിലും കാൽദ്രഷ്ടിയും, അഞ്ചിലും ഒൻപതിലും അരദ്രഷ്ടിയും, നാലിലും എട്ടിലും മുക്കാൽദ്രഷ്ടിയും ഉണ്ട്. എല്ലാഗ്രഹങ്ങൾക്കും ഏഴിൽ പൂണ്ണദ്രഷ്ടിയുള്ള താകുന്നു.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബന്ധശത്രുസമന്മാർ.

സത്യാചാര്യമതത്തെ അനുസരിച്ച ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബന്ധശത്രുസമന്മാരെക്കണ്ടുപിടിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“സുഹൃദസ്രീകോണഭവനാൽ
ഗ്രഹസ്യ സുതദേ വ്യയേ/ഥ ധനഭവനേ
സ്വപജനേ നിയനേ ധർമ്മേ
സേവാച്ഛേ ച ഭവന്തഃ നോ ശേഷാഃ.”

എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും തന്റെ മൂലത്രികോണത്തിന്റെ അഞ്ചു, പന്ത്രണ്ടു, രണ്ടു നാലു, എട്ടു, ഒൻപതു് ഈ രാശികളുടെ അധിപന്മാരും ഉച്ചരാശിയുടെ അധിപനും ബന്ധുക്കളാകുന്നു. ഇതിൽ രണ്ടുരാശിയുടെ അധിപതി ബന്ധുവെന്നും, ഒരു രാശിയുടേയും ആധിപത്യമില്ലാത്തവൻ ശത്രു എന്നും, ഒരു രാശിയുടെ മാത്രം ആധിപത്യമുള്ളവൻ സമനെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ഈ ക്രമത്തിൽ ആദിത്യന്റെ ബന്ധശത്രുസമന്മാരെക്കണ്ടുപിടിക്കേണ്ട ക്രമം താഴെ കാണിക്കുന്നു.

ആദിത്യന്റെ മൂലക്ഷേത്രം ചിങ്ങം. അതിന്റെ അഞ്ചാം രാശിയായ ധനുവിന്റെ അധിപൻ വ്യാഴം. പന്ത്രണ്ടാം രാശിയായ കർക്കടകത്തിന്റെ അധിപൻ ചന്ദ്രൻ. രണ്ടാം രാശി

യായ കന്നിയുടെ അധിപൻ ബുധൻ. നാചാരാശിയായ വൃശ്ചികത്തിന്റെ അധിപൻ ചൊവ്വ. എട്ടാമരാശിയായ മീനത്തിന്റെ അധിപൻ വ്യാഴം. ഒൻപതാമരാശിയായ മേടത്തിന്റെ അധിപൻ ചൊവ്വ. ആദിത്യന്റെ ഉച്ചരാശിയായ മേടത്തിന്റെ അധിപൻ ചൊവ്വ.

മേൽപറഞ്ഞ ഗണനയിൽ ചൊവ്വ മൂന്നുപ്രാവശ്യം വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ആദിത്യന്റെ ബന്ധുതന്നെ ചൊവ്വ. വ്യാഴം രണ്ടുതവണ വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു വ്യാഴവും ആദിത്യന്റെ ബന്ധുതന്നെ. ചന്ദ്രൻ ഒരിക്കലേ വന്നിട്ടുള്ളൂ എങ്കിലും ബന്ധുതന്നെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആദിത്യചന്ദ്രന്മാർക്കു ഓരോ ക്ഷേത്രമാത്രമുള്ളതുകൊണ്ട് അവർ ഒരുപ്രാവശ്യം ഗണനയിൽപെട്ടാലും ബന്ധുക്കളായി വിചാരിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു സാമാന്യസിദ്ധാന്തം.

ബുധൻ ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രം വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു സമൻ. ശുക്രനും ശനിയും മേൽപറഞ്ഞ ഗണനയിൽപെടാത്തതുകൊണ്ട് ആദിത്യന്റെ ശത്രുക്കൾ. അപ്പോൾ ആദിത്യന്റെ ബന്ധുക്കൾ ചന്ദ്രനും, ചൊവ്വയും, വ്യാഴവും. ശത്രുക്കൾ ശുക്രനും ശനിയും; ബുധൻ സമൻ.

ഇപ്രകാരം ചന്ദ്രൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബന്ധുശത്രുസ്വമന്മാരെ കണക്കാക്കിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

“ശത്രു മന്ദസിന്ദതേ സമശ്ശശിസുതോ
മിത്രാണി ശേഷാ രവേഷഃ
തീക്ഷ്ണാംശുന്ദിമരശ്ശീജശ്ച സുഹൃദഃ
ശേഷാസ്സമാശ്ശീതഗോഃ
ജീവേന്ദുഷ്ണകരാഃ കജന്യ സുഹൃദോ
ജേന്താ/രിസ്സിതാക്നീ സമേ
മിത്രേ സൂര്യസിന്ദതേ ബുധന്യ ഹിമതു-
ശ്ശുരസ്സമാശ്ചാപരേ.
സുരേസ്സേമൃസിതാവരീ രവിസുതോ
മദ്ധ്യഃ പരേ തപന്ത്രഥാ
സൗമ്യാക്നീ സുഹൃദൈൗ സമേ കജന്ത്ര
ശുക്രന്യ ശേഷാവരീ

ശൂകജെൺ സുഹൃദൈ സമസ്തരഗുര-
സ്സേരമ്പ മന്ത്രേരയോ
യേ പ്രോക്താസ്സുഹൃദസ്രീകോണഭവനാ-
ത്ത്വേമീ മയാ കീർത്തിതാഃ.”

ആദിത്യൻ്റെ ശതുകൾ ശനിശൂകനാഭം, സമൻ ബുധനം, ശേഷമുള്ളവർ ബന്ധുക്കളാകുന്നു. ചന്ദ്രൻ്റെ ബന്ധുക്കൾ ആദിത്യബുധനാഭം, സമന്മാർ ശേഷമുള്ളവരമാകുന്നു. ചൊവ്വയുടെ സുഹൃത്തുക്കൾ ഗുരുചന്ദ്രാദിത്യനാഭം, ശത ബുധനം, സമന്മാർ ശൂകമന്ദനാഭമാകുന്നു. ബുധൻ്റെ ബന്ധുക്കൾ ആദിത്യശൂകനാഭം, ശത ചന്ദ്രനം, സമന്മാർ ശേഷമുള്ളവരമാകുന്നു. വ്യാഴത്തിൻ്റെ ശതുകൾ ബുധശൂകനാഭം, സമൻ ശനിയും ബന്ധുക്കൾ ശേഷമുള്ളവരമാകുന്നു. ശൂകൻ്റെ ബന്ധുക്കൾ ബുധമന്ദനാഭം, സമന്മാർ കജഗുരുക്കളും, ശതുകൾ ശേഷമുള്ളവരമാകുന്നു. ശനിയുടെ ബന്ധുക്കൾ ബുധശൂകനാഭം, സമൻ വ്യാഴവും, ശതുകൾ ശേഷമുള്ളവരമാകുന്നു. മൂലത്രികോണാത്ത ആശ്രയിച്ചു കല്പിക്കപ്പെട്ട ബന്ധുശതസമന്മാരെ ഇപ്പോൾ മുഴുവനും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബന്ധുശതസമന്മാരെ എഴുപ്പത്തിൽ ഓർമ്മവയ്ക്കുവാനുള്ള ഉപായം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“കവിഭിശ്ശോഭതേ ചിഹ്നം
രാമവർമ്മാത്മശോഭനം
ഗതിവിഷ്ണുശ്ശിവോ ഭാനു-
വീണാവേണർവിഷ്ണാത്മനഃ.

മാതൃശോഭാ ഭവേത്തേന
തവ ക്ഷാതം ശിവാന്വനേ!
സതതം തവ ശോഭാഗ്നി-
ബന്ധുശതസമാ ഇമേ.”

ഇവിടെ ഗ്രഹങ്ങളെയെല്ലാം ആഴ്ചകൃമത്തിൽ അതായത് ആദിത്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം, ശൂകൻ, ശനി എന്ന കൃമത്തിൽ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

നാലാംഭാവം ബന്ധുവും ആറാംഭാവം ശത്രുവുമാണെന്നു പ്രസിദ്ധമായതുകൊണ്ട് അഞ്ചാംഭാവം സമനാണെന്ന് ഇവിടെ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നാലെന്നുള്ള സംഖ്യ ബന്ധുവിനേയും ആറു ശത്രുവിനേയും അഞ്ചു സമനേയും കുറിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളണം .

മേൽപറഞ്ഞ ശ്ലോകങ്ങളിലെ ഒന്നാംശ്ലോകത്തിലെ ഒന്നാം പാദത്തെ നിരൂപിക്കാം.

കവിഭിശ്ശോഭതേ ചിഹ്നം.

ക എന്ന് ഒന്ന്. അതുകൊണ്ട് ഒന്നാമത്തെ ഗ്രഹമായ ആദിത്യന്റെ ബന്ധുശത്രുസമന്മാരെ അതാതക്ഷരസംഖ്യകളെക്കൊണ്ട് ആ പാദത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി ധരിക്കണം. വ നാലു ബന്ധുവായതുകൊണ്ടു ചന്ദ്രൻ ആദിത്യന്റെ ബന്ധു. ഭ നാലായതുകൊണ്ടു ചൊവ്വ ആദിത്യന്റെ ബന്ധു. ശ അഞ്ചായതുകൊണ്ടു ബുധൻ ആദിത്യന്റെ സമൻ. ഭ നാലായതുകൊണ്ടു വ്യാഴം ആദിത്യന്റെ ബന്ധു. ത ആറായതുകൊണ്ടു ശുക്രൻ ആദിത്യന്റെ ശത്രു. ച ആറായതുകൊണ്ടു ശനി ആദിത്യന്റെ ശത്രു. ഹം എന്ന ശൂന്യം പാദപൂരണത്തിനുമത്രം.

തവ ക്ഷാതം ശിവാന്വനേ!

ത എന്ന് ആറായതുകൊണ്ടു ആറാമത്തെ ഗ്രഹമായ ശുക്രന്റെ ബന്ധുശത്രുസമന്മാരെ ആ പാദത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വ എന്നു നാലാകയാൽ ശുക്രൻ കഴിഞ്ഞു പിന്നത്തെ ഗ്രഹമായ ശനി ശുക്രന്റെ ബന്ധു. ക്ഷ ആറായതുകൊണ്ടും, ശനി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ആദിത്യൻ ആഴ്ചക്രമത്തിൽ തുടങ്ങുന്നതുകൊണ്ടും, ആദിത്യൻ ശുക്രന്റെ ശത്രുവാകുന്നു. ത ആറായതുകൊണ്ടു ചന്ദ്രൻ ശുക്രന്റെ ശത്രു. ശ അഞ്ചായതുകൊണ്ടു ചൊവ്വ ശുക്രന്റെ സമൻ. ച നാലായതുകൊണ്ടു ബുധൻ ശുക്രന്റെ ബന്ധു. മ അഞ്ചായതുകൊണ്ടു വ്യാഴം ശുക്രന്റെ സമൻ. ന ശൂന്യമായതുകൊണ്ടു ശുക്രൻ ശുക്രൻ ആരായിരിക്കുമെന്നുള്ള വിവക്ഷയ്ക്ക് അവകാശമില്ലെന്നുള്ളതിനെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ ചെറിയ രണ്ടുശ്ലോകങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ലഘുവാകയാൽ അല്പപര്യായംകൊണ്ടു ഏല്പാവർക്കം സുപാധീനമാക്കാവുന്നതാകുന്നു.

തൽക്കാലബന്ധശതകം.

“മേഷൂരണംബുസഹജായധനവ്യയേഷു
യോ യസ്യ തിഷ്ഠതി, സ തസ്യ സുഹൃൽ തദാനീം
അന്വേഷ്യ വൈർവ്യ,ഭൃഗുമാരിസുഹൃതപയോഗാത്
ജേതയോ ഗ്രഹോധിസുഹൃദബ്ധസുഹൃത്സമശ്വേ.”

മേഷൂരണം = പത്താമെടം. അംബു = നാലാമെടം. സഹജം =
മൂന്നാമെടം. ആയം = പതിനൊന്നാമെടം. ധനം = രണ്ടാമെടം.
വ്യയം = പന്ത്രണ്ടാമെടം. ഒരു ഗ്രഹത്തിന്റെ പത്താമെടത്തെ,
നാലാമെടത്തെ, മൂന്നാമെടത്തെ, പതിനൊന്നാമെടത്തെ, ര
ണ്ടാമെടത്തെ, പന്ത്രണ്ടാമെടത്തെ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം ആ ഗ്രഹ
ത്തിന്റെ തൽക്കാലബന്ധവായി ഭവിക്കുന്നു. മറ്റു ഭാവങ്ങളിൽ
നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ ശതകളമാകുന്നു.

അതിബന്ധതാദിനിരൂപണം.

നിസ്കൃബന്ധവിനു തൽക്കാലബന്ധതാദിമുണ്ടായാൽ അതി
ബന്ധ. നിസ്കൃസമനു തൽക്കാലബന്ധതാദിമുണ്ടായാൽ ബന്ധ.
നിസ്കൃശതവിനു തൽക്കാലബന്ധതാദിമുണ്ടായാൽ സമൻ. നിസ്കൃ
ശതവിനു തൽക്കാലശതതാദിമുണ്ടായാൽ അതിശത. നിസ്കൃ
സമനു തൽക്കാലശതതാദിമുണ്ടായാൽ ശത. നിസ്കൃബന്ധവിനു
തൽക്കാലശതതാദിമുണ്ടായാൽ സമൻ. ഇപ്രകാരമുള്ള ഭേദങ്ങളേയും
ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം.

രാശികരം.

രാശികരം പന്ത്രണ്ടുനൂറു അവയുടെ പേരുകൾ ഇന്നിന്ന
വായനം മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

രാശിപര്യായങ്ങൾ.

“സ്ഥാനം ക്ഷേത്രമിതി ദേവ
ഗ്രഹസ്യ പര്യായനാമ നിഖിലമപി
രാശീനാം നാമ സ്യാൽ
ഭൂഷ്മിതി രാശിതാരഃയാരുഭയോഃ.”

സ്ഥാനമെന്നും, ക്ഷേത്രമെന്നും, ഗ്രഹത്തിന്റെ നിഖിലപര്യാ
യങ്ങളും രാശികളുടെ നാമമായി ഭവിക്കുന്നു. ഭം എന്നും ഭൂഷ്മ
മെന്നും രാശിതാരങ്ങൾ രണ്ടിന്റേയും പര്യായങ്ങൾ.

മേഷാദിരാശികളുടെ പേരുകൾ.

“ക്രിയതാവുരുജ്ജതമകളീര-
ലേയപാരേമാനജ്ജകകോപ്പ്യാഖ്യാഃ
തൈരക്ഷിക ആകോകേരോ
ഏദ്രോഗശ്യാന്തുഭുഷേതഥം.”

മേടത്തിനു ക്രിയം, ഇടവത്തിനു താവുരു, മിഥുനത്തിനു ജ്ജതമം, കർക്കടകത്തിനു കളീരം, ചിങ്ങത്തിനു ലേയം, കന്നിക്കു പാരേമാനം, തുലാത്തിനു ജ്ജകം, വൃശ്ചികത്തിനു കോപ്പി, ധനുവിനു തൈരക്ഷികം, മകരത്തിനു ആകോകരം, കുംഭത്തിനു ഏദ്രോഗം, അന്തുഭുമായ മീനത്തിനു ചേതഥം എന്നും പേരുകൾ ഉണ്ട്. മീനത്തിനു ചേതഥസി എന്നുകൂടി പേരുണ്ട്.

“താവുരുസ്സൈരഭേയശ്ച
വൃഷോ വൃഷഭവാചകഃ
മിഥുനം ജ്ജതമം പ്രാഹുർ -
നൃയുഗ്മിതി ചാപരേ.
കുടീരഃ കർക്കടഃ കർക്കീ
കൃകാടശ്ചാഭിധീയതേ
സിംഹോ ചേയോ മുശേരശ്ച
കന്യാ സ്രീ കന്യാകാപി ച.
വൃശ്ചികോ മധുപഃ കോപ്പി
ധനുർധനപീ ച തൈരക്ഷികഃ
ആകോകേരോ മുശോ നശ്രോ
മകരഃ സംപ്രദീയതേ.
കുംഭഃ കലശനാമാ സ
ഏദ്രോഗ ഇതി ചോച്യതേ
അനിമേഷാഫചയോ മീനോ
(ബാല്യശ്ചേതഥസിരിത്യപി.)”

എന്നുള്ള വചനങ്ങളെക്കൊണ്ടു മേൽപറഞ്ഞ അഭിപ്രായങ്ങൾ സ്പഷ്ടമായല്ലോ. അന്തുഭു ചേതഥം എന്നതിനെ അന്തുഭു ച ഇതഥം എന്നു പദച്ഛേദമൊഴിയ്ക്കു ചിലർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. അതു സമഞ്ജസമല്ല. ‘ഏദ്രോഗശ്ചേതഥസിഃ ക്രമശഃ’ എന്നു ചില കൈയെഴുത്തുപുസ്തകങ്ങളിൽ കാണുന്നപാഠം സംശയത്തെ നിരാ

കരിക്കും. അപിശവും ചേതനം എന്നതിനേക്കൂടെ സമുച്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ചേതനവും ചേതനസിയും പശ്ചാത്തപ്യങ്ങളാകുന്നു. ഇതെല്ലാം പ്രശ്നോത്തരത്തിൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

രാശികളുടെ സ്വഭാവം മുതലായവ.

“മത്സ്യേന ഘടീ നൃചിമുനം സഗഭം സവീണം
ചാപീ നരോശ്ചജഘനോ മകരോ മൃഗാസ്യഃ
തൈലം സസസ്യമനനാ പ്ലവഗാ ച കന്യാ
ശേഷാഃ സ്വനാമസദശാഃ സ്വചരാശ്ച സവേ.”

അന്യോന്യപുച്ഛമാഭിമുഖമായ രണ്ടു മത്സ്യങ്ങളുടെ ആകൃതിപോലെയുള്ള ആകൃതിയോടുകൂടിയതാകുന്നു മീനം രാശി. ഒഴുങ്ങുന്ന കടഞ്ഞെ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷന്റെ ആകൃതിയാകുന്നു കുംഭരാശി. ഗഭയെ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന പുരുഷനും വീണയെ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ത്രീയുടേടി ഗാഢാശ്ലേഷംചെയ്തിരിക്കുന്ന ആകൃതിയാകുന്നു മിഥുനരാശി. അരയ്ക്കുമീതെ നരാകൃതിയും കഴിയിൽ വില്ലു ധരിച്ചും അരക്കുകീഴെ അശ്വാകൃതിയുമാകുന്നു ധനുരാശി. മൃഗത്തിന്റെ മുഖവും മകരത്തിന്റെ ശരീരവുമുള്ള ജന്തുവിന്റെ ആകൃതിയാകുന്നു മകരം രാശി. തുലാസ്സും ധരിച്ചു തൈരുവീഥിയിൽ ഇരിക്കുന്ന പുരുഷന്റെ ആകൃതിയാകുന്നു തുലാരാശി. കഴിയിൽ സന്യാസികളെ ധരിച്ചു തോണിയിലിരിക്കുന്ന ഒരു കന്യകയുടെ ആകൃതിയാകുന്നു കന്നിരാശി. മേൽപറഞ്ഞ രാശികളിൽനിന്നു ശേഷങ്ങളായ രാശികൾ മേഷം, വൃഷഭം, കർക്കടകം, സിംഹം, വൃശ്ചികം എന്നിവയാകുന്നു. ഈ രാശികൾ അതതിന്റെ നാമധേയംകൊണ്ടുതന്നെ ഗ്രോതിപ്പിക്കപ്പെട്ട അർത്ഥത്തോടു സദൃശമായ ജന്തുക്കളെ ബോധിപ്പിക്കുന്നവയുമാകുന്നു. അതായതു മേടം ആടുപോലെ, ഇടവം കാളപോലെ, കർക്കടകം ഞണ്ടുപോലെ, ചിങ്ങം സിംഹംപോലെ, വൃശ്ചികം തേളുപോലെ എന്നു താൽപര്യം. രാശിയുടെ റുഞ്ചാരസ്ഥാനം ഭക്ഷണം മുതലായവയെല്ലാം അതതു കളുടെ ആകൃതിയുള്ള ജന്തുക്കളുടേതുപോലെ ഉപരിച്ചറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. അതായതു മീനം മത്സ്യമായതുകൊണ്ടു ജലത്തിലും ചിങ്ങം സിംഹമായതുകൊണ്ടു കാട്ടിലും റുഞ്ചരിക്കുന്നു എന്നും മേടം ആടായതുകൊണ്ടു ഇല മുതലായവ വേഗത്തിൽ ഭക്ഷിക്കുന്നു എന്നും ചിങ്ങം സിംഹമായതുകൊണ്ടു മാംസാഭി

പരിഭ്രമംകൂടാതെ ഭക്തിക്കുമെന്നമിത്യാദി അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ട രാകന്ന.

കാലാംഗാനി.

“ശീഷ്യാസ്യാബാഹുവൃദ്ധയം
ജരകടീവസ്ത്രിമേഹനോരയുഗം
ജാന്ത ജംഘേ ചരണൗ
കാലസ്യാംഗാനി രാശയോജാദ്യാഃ.”

മേടം മുതലായ രാശികൾ കാലപുരുഷന്റെ അംഗങ്ങളായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരം പറയുന്നു. മേടം ശിരസ്സും, ഇടവം മുഖവും, മീനും കഴുത്തു കൈ മുതലായവയും, കർക്കടകം വൃദ്ധവും, ചിങ്ങം വയറും, കന്നി അരക്കെട്ടും, തുലാം വസ്ത്രിപ്രദേശവും, വൃശ്ചികം ഗുഹ്യപ്രദേശവും, ധനു തുടകളും, മകരം മുട്ടുകളും, കുംഭം കണകാലുകളും, മീനം ചരണങ്ങളുമാകുന്നു എന്നു താൽപര്യം.

ഓജയുഗങ്ങൾ.

„അയുഗോജാഖ്യം വിഷമം
സ്ഥാനം യുഗസംജ്ഞിതന്തു സമം.”

ഒറ്റയായ രാശികൾക്ക് അയുക് എന്നും ഓജമെന്നും വിഷമമെന്നും, ഇരട്ടയായ രാശികൾക്ക് യുക് എന്നും യുഗമെന്നും സമമെന്നും പേരുകൾ ഉണ്ട്.

മേടം, മീനം, ചിങ്ങം, തുലാം, ധനു, കുംഭം എന്നിവ ൩-ം ഓജരാശികൾ. ഈ രാശികൾക്കുതന്നെ ക്രൂരരാശികൾ എന്നും പുരുഷരാശികൾ എന്നുംകൂടി പേരുകൾ ഉണ്ട്.

ഇടവം, കർക്കടകം, കന്നി, വൃശ്ചികം, മകരം, മീനം എന്നിവ ൩-ം യുഗരാശികൾ. ഇവക്കു സൌമ്യരാശികളെന്നും സ്ത്രീരാശികളെന്നുംകൂടി പേരുകൾ ഉണ്ട്. ക്രൂര സൌമ്യ പുരുഷവനിതേ തേ' എന്നു പ്രമാണം.

ചരസ്ഥിരോഭയരാശികൾ.

മേഷാദി പന്ത്രണ്ടു രാശികളെയും ചരസ്ഥിരോഭയമെന്നു മുൻവിധത്തിൽ വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു 'തേ ചരാഗദിദേഹാ' എന്ന പ്രമാണപ്രകാരം മേടം മരം, ഇടവം സ്ഥിരം, മീനം ഭയ

എന്നീകൂമത്തിൽ കണ്ടുകൊൾക. അപ്പോൾ മേടം, കർക്കടകം, തുലാം, മകരം എന്നീ നാലും ചരരാശികളും; ഇടവം, ചിങ്ങം, വൃശ്ചികം, കുംഭം എന്നീ നാലും സ്ഥിരരാശികളും; മിഥുനം, കന്നി, ധനു, മീനം എന്നീ നാലും ഉഭയരാശികളും ആണെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

രാശികളുടെ വണ്ണം.

“വിപ്രാദികം വണ്ണവതുഷ്ടയം തു
കൃമേണ മീനാദി പുനഃ പുനഃ സ്വപ്രാത്.”

ബ്രാഹ്മണാധിപത്യമുള്ള രാശികൾ മീനം, കർക്കടകം, വൃശ്ചികം എന്ന മൂന്നും, ക്ഷത്രിയാധിപത്യമുള്ളവ മേടം, ചിങ്ങം, ധനു എന്നീ മൂന്നും, വൈശ്യാധിപത്യമുള്ളവ ഇടവം, കന്നി, മകരം എന്നീ മൂന്നും, ശൂദ്രാധിപത്യമുള്ളവ മിഥുനം, തുലാം, കുംഭം എന്നീ മൂന്നുമാകുന്നു എന്നു ധരിച്ചുകൊള്ളണം.

പുണ്ണജലകാദി.

“പുണ്ണാബ്‌പാദാ ജലകാനി മീനാത്
മുഹൂർത്തമുഹൂ രാശി വതുഷ്ടമാഹുഃ.”

മീനം, വൃശ്ചികം, കർക്കടകം എന്ന മൂന്നുരാശികൾ പുണ്ണജലകങ്ങളും, മേടം, ചിങ്ങം, ധനു എന്ന രാശികൾ മൂന്നും അബ്‌ജലകങ്ങളും, ഇടവം, കന്നി, മകരം എന്ന രാശികൾ മൂന്നും പാദജലകങ്ങളും, മിഥുനം, തുലാം, കുംഭം എന്ന മൂന്നു രാശികൾ നിജ്ജലകങ്ങളുമാകുന്നു.

രാശികളുടെ ദിക്കുകൾ.

മേടം, ചിങ്ങം, ധനു എന്നീ മൂന്നു രാശികളും കിഴക്കുദിക്കിന്റേതും ഇടവം, കന്നി, മകരം എന്നീ മൂന്നും തെക്കുദിക്കിന്റേതും മിഥുനം, തുലാം, കുംഭം എന്നീ മൂന്നും പടിഞ്ഞാറുദിക്കിന്റേതും കർക്കടകം, വൃശ്ചികം, മീനം എന്നീ മൂന്നും വടക്കുദിക്കിന്റേതും ആധിപത്യം വഹിക്കുന്നു.

“പ്രോഗാദീശാഃ ക്രിയവൃഷ്ണയുക് കർക്കടാഃ സത്രികോണാഃ”
എന്നു പ്രമാണം.

രാശികളുടെ പുഷ്പോദയതപാദിവിചാരം.

“ഗോജാശപികർമ്മിഥുനാഃ സമൃഗാ നിശാഖ്യാഃ
പുഷ്പോദയാ വിമിഥുനാഃ കഥിതാസ്തു ഏവ

ശീഷ്യാദയാ ദിനബലാശ്ച ഭവന്തി ശേഷാ
ലഗ്നം ന മേതുഭയതഃ പൃഥുരോമയഗം.”

മിഥുനം, ചിങ്ങം, കന്നി, തുലാം, വൃശ്ചികം, കുംഭം ഇവയാ
രും ശീഷ്യാദയരാശികൾ. മേടം, ഇടവം, കർക്കടകം, ധനു, മകരം
എന്നുള്ള അഞ്ചും പൃഷ്യാദയരാശികൾ. മീനം ഉഭയോദയരാശി.

“പൃഷ്യാദയേഷു സിദ്ധ്യ-
ത്യശുഭം, മുഖോദയേഷു വിപരീതം;
ഉഭയോദയേ വിമിത്രം,
ഗ്രഹരഹിതേദ്വഃഫലം വാ.പ്യം.”

എന്നുള്ള കൃഷ്ണീയവാക്യം ഇവിടെ അനുസന്ധേയമായി ഭവിക്കുന്നു.
ബ്രഹ്മിശാരാശികൾ.

ചിങ്ങം, കന്നി, തുലാം, വൃശ്ചികം, കുംഭം, മീനം എന്ന
ആറും ദിനബലരാശികളും, മേടം, ഇടവം, മിഥുനം, കർക്കടകം
ധനു, മകരം എന്നീ ആറും നിശാബലരാശികളുമാകുന്നു. അതിനു
വേറെയും പ്രമാണം.

“നീഹകന്ത്രേ തുലാജീ ച
കുംഭാന്ത്രേ സൂര്യരാശയഃ
അന്ത്രേ തു രാശയശ്ചാന്ദ്രഃ
ബ്രഹ്മിശാരാശയശ്ച തേ.”

രാശികളുടെ വണ്ണം (നം,റം).

മേടംരാശിയുടെ നിറം ചുവപ്പ്, ഇടവത്തിന്റെ വെള്ളപ്പ്,
മിഥുനത്തിന്റെ പച്ച, കർക്കടകത്തിന്റെ പാടലം, ചിങ്ങത്തി
ന്റെ ധൂമ്രപാഞ്ചു, കന്നിയുടെ ചിത്രം, തുലാത്തിന്റെ കറുപ്പ്,
വൃശ്ചികത്തിന്റെ സ്വണ്ണസദൃശം, ധനുവിന്റെ പിംഗളം, മക
രത്തിന്റെ കർബുരം, കുംഭത്തിന്റെ ബഭ്രു, മീനത്തിന്റെ സ്വ
ച്ഛം ആകുന്നു എന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

രാശികളുടെ ദോഷനിരൂപണം.

മേടം, ചിങ്ങം, ധനു എന്നീ മൂന്നു രാശികളെക്കൊണ്ടു പി
ത്തത്തേയും, ഇടവം, കന്നി, മകരം എന്നീ രാശികളെക്കൊണ്ടു
വായുവിനേയും, മിഥുനം, തുലാം, കുംഭം എന്നിവയെക്കൊണ്ടു

ധാതുസമിതപത്തേയും, കർടകം, വൃശ്ചികം, മീനം എന്നിവയെ കൈകൊണ്ടു കർമ്മത്തേയും അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

“പിത്താനിലയ ധാതുസമഃ കഫം ച
ത്രിമേഘശതഃ സൂരിഭീരൂഹനീയഃ”

ലഗ്നം.

“രാശീനാമുദയോ ലഗ്നം.”

അതതുസമയത്തു് ഉദയത്തെ പ്രാപിക്കുന്ന രാശിക്കു ലഗ്നമെന്നു പേർ.

ത്രികോണം.

“ലഗ്നാൽ സൂരം ച നവമം ച വിദ്വന്ത്രികോണം”

ലഗ്നത്തിൽനിന്നു സൂരമെന്ന അഞ്ചാംസ്ഥാനത്തേയും നവമെന്ന ഒൻപതാംസ്ഥാനത്തേയും ത്രികോണം എന്ന സംജ്ഞകൊണ്ടറിയുന്നു.

ചതുരശ്രം.

“തസ്മാച്ചതുർത്ഥനിധനേ ചതുരശ്രസംജ്ഞേ”

അതികൽനിന്നു—ലഗ്നത്തികൽനിന്നു—ചതുർത്ഥമെന്ന നാലാംസ്ഥാനവും നിധനമെന്ന മൂന്നാംസ്ഥാനവും ചതുരശ്രമെന്ന പേരോടുകൂടിയതാകുന്നു.

കേന്ദ്രം.

“കണ്ടകകേന്ദ്രചതുഷ്ഠയസംജ്ഞാഃ
സപ്തമലഗ്നചതുർഥഭാഗം.”

സപ്തമ (ഏഴാംഭാവ)ത്തിന്നും, ലഗ്നത്തിന്നും, ചതുർത്ഥ (നാലാം) ഭാവത്തിന്നും, ചം എന്ന പത്താം ഭാവത്തിന്നും കൂടിയുള്ള പേരുകളാകുന്നു കേന്ദ്രം. അതായതു ലഗ്നം നാലുപത്തിന്നും കൂടി കേന്ദ്രം എന്നുപേർ. കേന്ദ്രത്തിന്റെ പശ്ചാത്യശബ്ദങ്ങളാകുന്നു കണ്ടകം, ചതുഷ്ഠയം എന്നവ.

“ഘൃത്യേകമസ്സസുഖകർമ്മ വിലഗ്നപാനാം
സ്വാൽ കേന്ദ്രകണ്ടകചതുഷ്ഠയനാമധേയം”

എന്നു വിദ്വാന്മാരവർ. ഇവിടെ അസ്തമെന്നു് ഏഴാമെടം. സുഖമെന്നു നാലാമെടം. കർമ്മമെന്നു പത്താമെടം.

പണപരാദികൾ:

„കേന്ദ്രാൽപരം പണപരം, പരതസ്തു സർവ്-
മാപോക്തിമഃ; ഹിബുക്മംബു സുഖം ച വേശു
ജാമിത്രമസ്തുഭവനം സുതഭം ത്രികോണം
മേഷുരണം ദശമമത്ര ച കർമ്മ വിദ്യാത്.“

ലഗ്നത്തിൽനിന്നും, നാലാമെടത്തുനിന്നും, എഴാമെടത്തുനിന്നും, പത്താമെടത്തുനിന്നും പരങ്ങളായ രാശികൾക്കു പണപരമെന്നു പേർ. അതായതു രണ്ടാമെടം, അഞ്ചാമെടം, എട്ടാമെടം, പതിനൊന്നാമെടം എന്നിവയ്ക്കു പണപരം എന്നു പേർപറയുന്നു. പണപരത്തിൽനിന്നു പരങ്ങളായ മൂന്നാമെടം, ആറാമെടം, ഒൻപതാമെടം, പന്ത്രണ്ടാമെടം എന്നിവയ്ക്ക് ആപോക്തിമെന്നുപേർ.

ഹിബുക്മം, അംബു, സുഖം, വേശു എന്നീ സംജ്ഞകൾ നാലാമെടത്തെക്കുറിക്കുന്നവയാകുന്നു. ജാമിത്രം, അസ്തുഭവനം എന്നിവ രണ്ടും കളത്രസ്ഥാനമായ എഴാമെടത്തെക്കുറിക്കുന്നവയാകുന്നു. സുതഭം എന്ന അഞ്ചാംഭാവത്തിന്റെ പേർ ത്രികോണമെന്നാകുന്നു. മേഷുരണം, കർമ്മ എന്നീ സംജ്ഞകൾ പത്താംഭാവത്തിന്റെറതാകുന്നു.

കേന്ദ്രാദികളിലെ ബലബലങ്ങൾ.

„കേന്ദ്രസ്ഥാഃ പ്രബലാഃ സ്വ-
മ്ബലബലാഃ പണപരാശ്രിതാ ജേന്തയാഃ
ആപോക്തിമഗാഃ സവേ
ബലഹീനാ രാശയഃ കഥിതാഃ.“

എന്ന വചനപ്രകാരം കേന്ദ്രത്തിൽ പൂർണ്ണബലവും, പണപരത്തിൽ മദ്ധ്യബലവും, ആപോക്തിമത്തിൽ ബലഹീനതയും ഭവിക്കുന്നതാണ്. 'വീശ്യാപ്ലടാ കേന്ദ്രസ്ഥാ' എന്നു വരാഹമിഹിരാചാര്യർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ താൽപര്യവും ഇതുതന്നെയാകുന്നു.

ഇവിടെ ലഗ്നം കിഴക്കേദിക്കെന്നും, ദശമരാശി തെക്കേദിക്കെന്നും, സപ്തമരാശി പടിഞ്ഞാറെദിക്കെന്നും, ചതുർത്ഥരാശി വടക്കേദിക്കെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ഇതു ദിഗ്ബലവിചാരത്തിൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ് .

ലഗ്നാദിസംജ്ഞകൾ.

“ഹോരാത്മകല്പതന്മൂർത്യഭിധം തു ലഗ്ന-
സ്ഥാനം കടുംബധനനാമ പരം തൃതീയം
ഭൃശ്ചിക്ലവിക്രമസഹോദരസംജ്ഞമന്ത്രൽ
പാതാളബന്ധു ഹരിബുങ്കാഞ്ച സുഖാചയാഖ്യം.

ധീപുത്രപ്രതിഭാഭിധാനമപരം
ഷഷ്ഠം ക്ഷതാശ്ചാഹപയം
ജാമിത്രാസ്ത കളത്രമന്മഥമദ-
ഭൃന്നാഭിധം സപ്തമം
രന്ധായമ്രണം പരാഭവമപി
സ്ഥാനം വദന്ത്യഷ്ടമം
ഗുവാഖ്യം നവമം ബുധൈരിഹ ശുഭം
ധമ്സ്തുപശ്ചോച്ചതേ.

സ്യാദാജ്ഞാസ്പദമാനകമ്ഗഗന-
വ്യാപാരമേഷുരണം
വിഖ്യാതം ദശമം പരന്തു കഥയ-
ന്ത്യായം ഭവം ചാഗമം
സ്ഥാനം ദ്വാദശമാമനന്തി സുധിയോ
രിഷഫം വ്യയാന്ത്യാനപിതം
ലഗ്നാദിഷ്ഠഭിധീയതേ ച നിഖിലം
പശ്ചായനാമാന്തരം.”

ഹോര, ആത്മ, കല്പ, തന്മ, മൂർത്തി എന്നിവ അഞ്ചും ലഗ്ന
ത്തിന്റെ പേര്. കടുംബം, ധനം ഇവ രണ്ടാകാം. തൃതീയം,
ഭൃശ്ചിക്ലം, വിക്രമം, സഹോദരം ഇവ മൂന്നാകാം. പാതാളം,
ബന്ധു, ഹരിബുങ്കം, അംബു, സുഖം, ആചയം ഇവ നാലാകാം.
ധീ, പുത്ര, പ്രതിഭ ഇവ അഞ്ചാകാം. ഷഷ്ഠം, ക്ഷതം, അരി
ഇവ ആറാകാം. ജാമിത്രം, അസ്തം, കളത്രം, മന്മഥം, മദം
ഇവ ഏഴാകാം. രന്ധ്രം, ആയുഃ, മരണം, പരാഭവം ഇവ എ
ട്ടാകാം. ഗുര, ശുഭം, ധമ്, തപഃ ഇവ ഒൻപതാകാം.
ആജ്ഞ, ആസ്പദം, മാനം, കമ്, ഗഗനം, വ്യാപാരം, മേഷുരണം
ഇവ പത്താകാം. ആയം, ഭവം, ആഗമം ഇവ പതിനൊന്നാ
കാം. രിഷഫം, വ്യയം ഇവ പന്ത്രണ്ടാകാം. ഇങ്ങനെ ലഗ്നാദി
പന്ത്രണ്ടു ഭാവങ്ങളുടേയും പേരുകൾ.

നരാദിരാശികൾ.

“ന്രായുഷ് തുലാ ഘടഃ കന്യാ
പൂവാർദ്ധം ധനുഷസ്തഥാ
ലഗ്നസ്ഥാ ബലിനോ ജേതയാ
ഏതേ ഹി നരരാശയഃ.

ചതുരത്ഥം കർക്കടോ മീനോ
മകരാർദ്ധം ച പശ്ചിമം
ഭവന്തി ബലിനോ നിത്യ-
മേതേ ഹി ജലരാശയഃ.

സപ്തമേ വൃശ്ചികോ രാശീർ-
ബുധവാൻ പരീകീർത്തിതഃ
ധനുസ്താർദ്ധാജഗോസിഹമാഃ
ബലിനഃ ഖേ ചതുഷ്ഠഭഃ.”

മിഥുനം, കന്നി, തുലാം, കുംഭം, ധനുസ്സിന്റെ പൂവാർദ്ധം എന്നിവ നരരാശികൾ

മേടം, ഇടവം, ചിങ്ങം, ധനുസ്സിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം, മകരത്തിന്റെ പൂവാർദ്ധം എന്നിവ ചതുഷ്ഠാദ്രാശികൾ.

കർക്കടകം, മീനം, മകരത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം എന്നിവ ജലരാശികൾ.

വൃശ്ചികം കീടരാശി.

നരരാശികൾ ലഗ്നത്തിലും, ജലരാശികൾ നാലാമെടത്തും, കീടരാശി ഏഴാമെടത്തും, ചതുഷ്ഠാദ്രാശികൾ പത്താമെടത്തും ബലമുള്ളവയാകുന്നു.

“തേഷു യഥാഭിഹിതേഷു ബലാവ്യയാഃ
കീടനരാംബുചരഃ പശവശ്ച.”

എന്ന ഹോരാശ്ലോകത്തിന്റെ താൽപര്യവും മേൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം തന്നെ. യഥാഭിഹിതങ്ങളായിരിക്കുന്ന അതുകൾ എന്നതുകൊണ്ടു ‘സപ്തമലഗ്നചതുരത്ഥഖഭാഹി’ എന്നു ധരിച്ചു കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

“തത്സപ്തമേതദിബലം പ്രദിഷ്ഠം.”

എന്നതുകൊണ്ട് അതുകേന്ദ്രത്തിൽ പൂർണ്ണബലമുള്ളതായ രാശി കർമ്മ ക്രമത്താലെ ബലം കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു ഏകദേശമായിട്ട് ഇത്ര ബലമാകുമെന്നു ധരിച്ചുകൊള്ളണം.

ദപിപദരാശികൾ.

. നരരാശികളെന്നും, ചതുഷ്ഠാദ്രാശികളെന്നും, ജലരാശികളെന്നും, കീടരാശികളെന്നും രാശികളെ നാലുവിധത്തിൽ വിഭജിച്ചു ഗാർഗ്ഗീമതത്തെ മുൻപു പറഞ്ഞതോടുകൂടി വരാഹമിഹിരാചാര്യരുടെ മതവും കൂടി അതിന്നനുക്രമമെന്നു പ്രയുക്തമാക്കിക്കഴിഞ്ഞല്ലോ.

എന്നാൽ പന്ത്രണ്ടു രാശികളേയും മൂന്നായി വിഭജിച്ചു ദപിപദരാശിയെന്നും, ചതുഷ്ഠാദ്രാശിയെന്നും, കീടരാശിയെന്നുമുള്ള ഭേദങ്ങളെ ശ്രീഭേദകീർത്തിയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം താഴെ ചേർക്കുന്നു. മുൻപറഞ്ഞ നരരാശികൾ തന്നെ പറയാൻ പോകുന്ന ദപിപദരാശികൾ ചതുഷ്ഠാദ്രാശികൾ രണ്ടും ഒന്നു തന്നെ. പറയാൻ പോകുന്ന കീടരാശികളിൽ മുൻപറഞ്ഞ ജലരാശികളും കീടരാശിയുമുൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതുമാത്രം വ്യത്യാസം.

“മീഥുനതുലാഘടകന്യാ
ദിവാ ബലാ ധനപിനശ്ച പൂർവാർദ്ധം
അജവൃഷസിംഹാരാരത്രേ
മൃഗഹയയോഃ പൂർവ്വപശ്ചാർദ്ധം.
വൃശ്ചികമീനകളീരാഃ
മകരാന്ത്യാർദ്ധം ച സന്ധ്യാരാം.”

മീഥുനം, തുലാം, കുംഭം, കന്നി, ധനുരാശിയുടെ പൂർവാർദ്ധം എന്നിവ ദപിപദരാശികൾ.

മേടം, ഇടവം, ചിങ്ങം, മകരത്തിന്റെ പൂർവാർദ്ധം, ധനുവിന്റെ പശ്ചാർദ്ധം എന്നിവ ചതുഷ്ഠാദ്രാശികൾ. വൃശ്ചികം, മീനം, കർക്കടകം, മകരാന്ത്യാർദ്ധം എന്നിവ കീടരാശികൾ.

ദപിപദരാശികൾ പകലും, ചതുഷ്ഠാദ്രാശികൾ രാത്രിയിലും, കീടരാശികൾ രണ്ടു സന്ധ്യകാലങ്ങളിലും ബലാധികൃതമുള്ളവയാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ബലനിർണ്ണയം. ഇതുതന്നെ വരാഹമിഹിരാചാര്യരുടെ ഹോരാശാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

“... ..ദിപദാദയോഹി നിശി ച
പ്രാപ്തേ ച സന്ധ്യാദയേ”

ഇവിടെ സന്ധ്യാദയ'മെന്നതു പ്രാതസ്സന്ധ്യയും സായംസന്ധ്യ
യുമാകുന്നു.

ഉപചയം.

“ഷഷ്ഠം തൃതീയം ദശമം ച രാശി-
മേകാദശം ചോപചയർക്ഷമാഹുഃ.”

ജന്മലഗ്നരാശികളിൽനിന്നു മൂന്നാംരാശിക്കും, ആറാംരാശി
ക്കും, പത്താംരാശിക്കും, പതിനൊന്നാംരാശിക്കും ഉപചയമെന്നു
പേർ. ‘ഉപചയാന്വൃതികർമ്മലാഭദൃശിപ്ലവകസംജ്ഞിതഗൃഹാണി’
എന്നു ഹോരാവചനം. ഇവിടെ അരി എന്ന് ആറാംഭാവം,
കർമ്മമെന്നു പത്താംഭാവം, ലാഭമെന്നു പതിനൊന്നാംഭാവം, ദൃശി
പ്ലവമെന്നു മൂന്നാംഭാവമെന്നു പൊരുൾ.

“ദശമൈകാദശഷഷ്ഠക-
തൃതീയസംജ്ഞാനി ജന്മലഗ്നാഭ്യാം
ഉപചയഭവനാനി സ്യ-
ശ്ലേഷാന്യക്ഷാണുപചയാഖ്യാന്”.

എന്നുള്ള സതാചായുവചനം മേൽപറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തെത്ത
ന്നെ സ്പഷ്ടമാക്കി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അപചയ രാശികൾ.

“ശേഷാന്യക്ഷാണുപചയാഖ്യാനി.”

ഉപചയരാശികളായ മൂന്നും, ആറും, പത്തും, പതിനൊ
ന്നും ഒഴികെയുള്ള ധനു, രണ്ട്, നാല്, അഞ്ച്, ഏഴ്, എട്ട്, ഒൻ
പതു്, പന്ത്രണ്ട് എന്നീ ഭാവങ്ങൾ അപചയമെന്ന സംജ്ഞയോ
ടുകൂടിയവയെന്നു സാരം. അപചയത്തിന്നു് അനുപചയമെന്നും,
വാഡർക്ഷമെന്നും കൂടി പേരുകളുണ്ട്.

സപ്തവക്ത്രം.

“ഏകദിത്രാംശകാഃ സപ്ത-
നവാംശദപാദശാംശകാഃ
ത്രിംശാംശാ ഇതി വിജ്ഞേയാ
ഗ്രഹാണാം സപ്തവക്ത്രകാഃ.”

(൧) ക്ഷേത്രം (൨) ക്ഷേത്രത്തേ രണ്ടായിഭാഗിച്ച ഹോര.
(൩) ഭദ്രകാണം. (൪) സപ്താംശം. (൫) നവാംശം. (൬) ദ്വാ
ദശാംശം. (൭) ത്രിംശാംശം എന്നിവ ഏഴും സപ്തവക്ത്രം.

൧. ക്ഷേത്രം.

ക്ഷേത്രം എന്ന രാശിയുടെ പേരുകൾ ആധിപത്യം മുതലായവയെല്ലാം മുൻപെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

൨. ഹോര.

ഒരു രാശിയെ രണ്ടു തുല്യഭാഗങ്ങളാക്കിച്ചെയ്താൽ ഓരോന്നിന്റേയും പേർ ഹോര എന്നാകുന്നു. 'ഹോരേതി ലഗ്നം ഭവനസചാർദ്ധം' എന്നുള്ള വചനപ്രകാരം ലഗ്നത്തിനും ഭവനത്തിന്റെ അർദ്ധത്തിനും ഹോര എന്ന നാമമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവിടെ ഭവനാർദ്ധത്തെ ഹോര എന്ന സംജ്ഞകൊണ്ടറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

„യജീന്ദ്രസൃത്യേ ഭവനേ രവീന്ദ്ര
നാമാവയഗ്രേ ഭവനസ്യ ചാർദ്ധേ.“

മേടം, മിഥുനം മുതലായ ഔജ്വലരാശികളെ രണ്ടായി ഭാഗിച്ചാൽ പ്രഥമഹോരയുടെ ആധിപത്യം സൂര്യനും ദ്വിതീയഹോരയുടെ ആധിപത്യം ചന്ദ്രനാകുന്നു.

ഇടവം, കർക്കടകം മുതലായ യുഗ്മരാശികളെ രണ്ടായി ഭാഗിച്ചാൽ പ്രഥമഹോരയുടെ ആധിപത്യം ചന്ദ്രനും ദ്വിതീയഹോരയുടെ ആധിപത്യം സൂര്യനും ആകുന്നു.

ഒരു രാശിക്കു ൩൦ ഭാഗ(തീയതി)യായതുകൊണ്ട് അതിന്റെ അർദ്ധമായ ഹോരക്കു ൧൫ തീയതിയെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

അപ്പോൾ മേടത്തിലെ രണ്ടാംഹോരക്കും ഇടവത്തിലെ ഒന്നാംഹോരക്കും കൂടിയുള്ള മുപ്പതു തീയതികളുടെ ആധിപത്യം ചന്ദ്രന്; ഇടവത്തിലെ ദ്വിതീയഹോരക്കും മിഥുനത്തിലെ പ്രഥമഹോരക്കുംകൂടിയുള്ള മുപ്പതുതീയതികളുടെ ആധിപത്യം സൂര്യന്; എന്നിപ്രകാരം സർവ്വത്ര കണ്ടുകൊൾക.

„മാതാഭ്യേന്ദ്രോരയജി സമഭേ
ചന്ദ്രഭാഗേപാശ്ച ഹോരേ“

എന്നു വരാഹമിഹിരാചാര്യർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ താൽപര്യവും മേൽ വിവരിച്ചതു തന്നെ.

൩. ഭ്രൂക്കോണം

“രാശിം ത്രിയാകൃത്യ ഭ്രൂക്കോണമാഹ-
സ്തീശപുത്രേശതൃഭാധിനാഥാഃ.”

ഒരു രാശിയെ മൂന്നായി ഭാഗിച്ചാൽ ഓരോ ഭാഗത്തിനും ഭ്രൂക്കോണം—ഭ്രൂക്കോണം—എന്നുപേർ. ഒരു രാശിക്കു മുപ്പതുതീയതിയായതുകൊണ്ടു് ഒരു ഭ്രൂക്കോണത്തിനു പത്തു തീയതിയെന്നതു ന്യായസംഭവമാകുന്നു.

മേടംരാശിയെ മൂന്നായി ഭാഗിച്ചാൽ മൂന്നു ഭ്രൂക്കോണം സിദ്ധിക്കുന്നു. പ്രഥമഭ്രൂക്കോണത്തിന്റെ അധിപൻ മേടംരാശിയുടെ അധിപനായ കർക്കിടം. ദ്വിതീയഭ്രൂക്കോണത്തിന്റെ അധിപൻ മേടത്തിന്റെ അഞ്ചാംരാശിയായ ചിങ്ങംരാശിയുടെ അധിപതിയായ ആഭിത്യൻ. തൃതീയഭ്രൂക്കോണത്തിന്റെ അധിപൻ മേടത്തിന്റെ ഒൻപതാംരാശിയായ ധനുരാശിയുടെ അധിപനായ വ്യാഴം.

ഇങ്ങനെ ഇടവം മുതലുള്ള രാശികളുടേയും ഭ്രൂക്കോണാധിപന്മാരെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

അതാതു രാശീശനം, പുത്രനെന്ന അഞ്ചാംരാശിയുടെ ഈശനം, ശുഭമെന്ന ഒൻപതാംരാശീശനം ക്രമത്താൽ ഒന്നാംഭ്രൂക്കോണത്തിന്റേയും, രണ്ടാംഭ്രൂക്കോണത്തിന്റേയും, മൂന്നാംഭ്രൂക്കോണത്തിന്റേയും അധിപന്മാർ എന്നു താൽപര്യം.

‘ഭ്രൂക്കോണാഃ സ്വഃ സ്വഭവനസൃത-
ത്രിത്രികോണാധിപാനാം.’”

ഭ്രൂക്കോണങ്ങളും സ്വഭവനസൃതത്രിത്രികോണാധിപന്മാരുടേയായി ഭവിക്കുന്നു. സ്വഭവനം=സ്വരാശി, സൃതൻ=അഞ്ചാംരാശി, ത്രിത്രികോണം=ഒൻപതാംരാശി. സ്വരാശിയുടേയും, അഞ്ചാംരാശിയുടേയും, ഒൻപതാംരാശിയുടേയും അധിപന്മാർ ഭ്രൂക്കോണാധിപന്മാരാകുന്നു എന്നു ഹോരാശാസ്ത്രം.

൪. സപ്തമാംശം.

‘സപ്താംശകഃ സ്തോജഗ്രഹോ തദീശാൽ
യശേ ഗ്രഹോ സപ്തമരാശിപാഃ സ്വഃ.’”

ഒരു രാശിയെ ഏഴു തുല്യഭാഗങ്ങളാക്കിയാൽ ഓരോന്നും സപ്താംശമാകുന്നു. അപ്പോൾ ഓരോ സപ്താംശം $20/7 = 2 \frac{6}{7}$ ഭാഗകൾ രീതികൾ ആകുന്നതാണ്ല്ലൊ.

ഓജരാശികളിൽ ആ രാശിമുതൽ ക്രമത്താലെ ഏഴു രാശികളുടെ അധിപന്മാരും, യുഗരാശികളിൽ അതിന്റെ ഏഴാം രാശിമുതൽ ക്രമത്തിലെ ഏഴുരാശികളുടെ അധിപന്മാരും സപ്താംശങ്ങളുടെ അധിപന്മാരായി ഭവിക്കും.

മേടംരാശിയെ ഏഴു തുല്യഭാഗമാക്കിയെടുക്കുക. അതു് ഓജരാശിയായതുകൊണ്ട് ഒന്നാമത്തെ സപ്താംശാധിപൻ മേടത്തിന്റെ അധിപനായ ചൊവ്വ, രണ്ടാംസപ്താംശാധിപൻ അടുത്ത രാശിയായ ഇടവത്തിന്റെ അധിപനായ ശുക്രൻ, മൂന്നാംസപ്താംശാധിപൻ പിന്നത്തെ രാശിയായ മിഥുനത്തിന്റെ അധിപനായ ബുധൻ, ആറാംസപ്താംശാധിപൻ ആറാംരാശിയായ കന്നിരാശിയുടെ അധിപനായ ബുധൻ, ഏഴാംസപ്താംശാധിപൻ ഏഴാംരാശിയായ തുലാത്തിന്റെ അധിപനായ ശുക്രൻ.

യുഗരാശിയായ ഇടവത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ സപ്താംശകത്തിന്റെ അധിപൻ ഏഴാംരാശിയായ വൃശ്ചികരാശിയുടെ അധിപനായ ചൊവ്വയാകുന്നു. രണ്ടാംസപ്താംശത്തിന്റെ അധിപൻ ധനുരാശിയുടെ അധിപനായ വാഴം ആകുന്നു. ഇപ്രകാരം ക്രമത്താൽ മകരമുതൽ തുടങ്ങി ഇടവംരാശിയുടെ അധിപനായ ശുക്രൻ ഏഴാംസപ്താംശകാധിപനായ അവസാനിക്കുന്നു. ശേഷമുള്ള രാശികളുടെ സപ്താംശകാധിപത്വം ഇപ്രകാരംതന്നെ കണക്കാക്കിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

3. നവാംശകം.

ഒരു രാശിയെ ഒൻപതായി ഭാഗിച്ചാൽ വരുന്ന അംശകങ്ങളുടെ പേർ നവാംശം എന്നാകുന്നു.

മേടം രാശിയെ ഒൻപതായി ഭാഗിച്ചാൽ ഒന്നാമത്തെ അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ മേഷാധിപനായ ക്ഷേൻ, രണ്ടാമത്തെ അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ വൃഷഭാധിപനായ ശുക്രൻ, മൂന്നാം അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ മിഥുനാധിപനായ ബുധൻ, ഏഴാമിപ്രകാരം ഒൻപതാമംശകത്തിന്റെ അധിപൻ ധനുരാശിയുടെ അധിപനായ വാഴം. ഇപ്പോൾ മേടംരാശിയുടെ നവാംശകം

ധവന്മാർ മേടംചുരുട്ടൽ ക്രമേണ ധനുവരെയുള്ള രാശികളുടെ അധിപന്മാരെന്ന് സിദ്ധിച്ചു. ഇനി ഇടവംരാശിയുടേ ഒന്നാമത്തെ അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ മകരംരാശിയുടെ അധിപനായ ശനി. രണ്ടാമംശകത്തിന്റെ അധിപൻ കുംഭാധിപനായ ശനി. മൂന്നാം അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ മീനാധിപനായ വ്യാഴം. ഒൻപതാം അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ കന്നിരാശ്യധിപനായ ബുധൻ. ഇപ്രകാരം ഇടവംരാശിയുടെ നവാംശകാധിപന്മാർ മകരത്തിൽ തുടങ്ങി കന്നിയിൽ അവസാനിച്ചു. മിഥുനത്തിന്റെ ഒന്നാം അംശകാധിപൻ തുലാംരാശിയുടെ അധിപനായ ശുക്രൻ. രണ്ടു മൂന്നു നാലു മുതലുള്ള അംശകങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ വൃശ്ചികം, ധനു, മകരം മുതൽ ക്രമേണ തുടങ്ങണം. അപ്പോൾ മിഥുനത്തിന്റെ ഐതര്യം അംശകാധിപൻ മിഥുനരാശ്യധിപനായ ബുധൻ എന്നു സിദ്ധിക്കും. പിന്നെ കർക്കടംരാശിയുടെ ഒന്നാം നവാംശകാധിപൻ കർക്കടരാശ്യധിപനായ ചന്ദ്രൻ. രണ്ടു മൂന്നു മുതലായ അംശകങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ ക്രമേണ ചിങ്ങം കന്നി തുടങ്ങിയ രാശികളുടെ അധിപന്മാരായ ആദിത്യൻ ബുധൻ മുതലായവർ. ഒൻപതാം അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ മീനംരാശിയുടെ അധിപനായ വ്യാഴം എന്നു കിട്ടും.

ഇപ്രകാരം മേടം, ഇടവം, മിഥുനം, കർക്കടകം എന്നീ നാലു രാശികൾക്കുകൂടി ൪ x ൯ = ൩൬ നവാംശകങ്ങൾ രാശിചക്രത്തിലുള്ള ൧൨ രാശികളും മൂന്നു പരിവൃത്തികഴിയുമ്പോൾ അവസാനിക്കും.

മേടത്തിന്റെ അംശകം മേടത്തിൽനിന്നും, ഇടവത്തിന്റെ അംശകം മകരത്തിൽനിന്നും, മിഥുനത്തിന്റെ അംശകം തുലാത്തിൽനിന്നും, കർക്കടകത്തിന്റെ അംശകം കർക്കടകത്തിൽനിന്നും തുടങ്ങിയെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കിയല്ലോ. ഇതുതന്നെ വരാഹമിഹിരാചാര്യർ,

“അജഗൃഹതൈലിചന്ദ്രഭവനാദി നവാംശവിധിഃ”

എന്നു ഹോരയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതായതു നവാംശവിധി അജഗൃഹതൈലിചന്ദ്രഭവനാദിയായി ഭവിക്കുന്നു എന്നു സാരം. അജം എന്നു മേടം, ഗൃഹമെന്നു മകരം, തൈലി എന്നു തുലാം, ചന്ദ്രഭവനം എന്നു കർക്കടകം; മേടത്തിന്റെ അംശം മേടംമുതലെന്നും ഇട

വത്തിന്റെ അംശം മകരമുതലെന്നും മിഥുനത്തിന്റെ അംശം തുലാമുതലെന്നും, കർക്കടകത്തിന്റെ അംശം കർക്കടകമുതലെന്നും താൽപര്യം. ചിങ്ങമുതൽ നാലുരാശികളും ധനു മുതലുള്ള നാലുരാശികളും മേടം മുതലുള്ള നാലു രാശികളേപ്പോലെ കണ്ടുകൊള്ളണം. അതായതു മേടം, ചിങ്ങം, ധനു എന്നിവയുടെ അംശം മേടം മുതലും, ഇടവം കന്നി മകരം എന്നിവയുടെ അംശം മകരം മുതലും, മിഥുനം, തുലാം, കുംഭം എന്നിവയുടെ അംശം തുലാം മുതലും, കർക്കടകം, വൃശ്ചികം, മീനം എന്നിവയുടെ അംശം കർക്കടകം മുതലും കണക്കാക്കിക്കൊള്ളണമെന്നു താൽപര്യം. ഇനി ഇതിനെ വേറൊരു വിധം പറയാം.

ഏതെങ്കിലും ഒരു രാശിയുടെ അംശംകും തുടങ്ങുന്നതിനുള്ള വാൻ അതിന്റെ അഞ്ചാൻപതാം രാശികളെ അറിയണം. അഞ്ചാൻപതാം രാശികൾക്കു ത്രികോണമെന്നുപേർ. കന്നി രാശിയുടെ നവാംശം തുടങ്ങേണ്ടതിനേണമെങ്കിൽ അഞ്ചാം രാശിയായ മകരത്തെയും ഒൻപതാം രാശിയായ ഇടവത്തെയും വിചാരിച്ചു ആ മൂന്നു രാശികളിൽ ചാരാശി ഏതോ അതിൽനിന്നു തുടങ്ങിക്കൊൾക. ഇവിടെ കന്നി ഉഭയരാശിയായതുകൊണ്ടും, മകരം ചരരാശിയായതുകൊണ്ടും, മിഥുനം സ്ഥിരരാശിയായതുകൊണ്ടും കന്നിയുടെ അംശംകും തുടങ്ങേണ്ടതു ചരമായ മകരമുതൽ വേണമെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം എല്ലാ രാശികൾക്കും കണ്ടുകൊൾക. ഇതു മുൻപു പറഞ്ഞതിനെത്തന്നെ പ്രകാരാനുരേണ പറഞ്ഞു എന്നല്ലാതെ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ലെന്നു ധരിച്ചുകൊള്ളുകയും വേണം.

“നവാംശകേശാ ഭവനത്രികോണ-
ചരർക്ഷതഃ”

എന്നുള്ള ആചാര്യവാക്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇത്രയും പറഞ്ഞു. നവാംശകേശന്മാർ ഭവനത്രികോണചരർക്ഷത്തിങ്കൽനിന്നു തുടങ്ങുന്നു എന്നു താൽപര്യം.

വദ്യോത്തമാംശം.

“വദ്യോത്തമാശ്ചരഗ്രഹാദിഷു പൂർവ്വമദ്ധ്യ-
പശ്ചിമഗാശ്ശുഭപലാ നവഭാഗസംജ്ഞാഃ.”

ചരരാശികളിൽ ആദ്യങ്ങളായ നവാംശകങ്ങളും, സ്ഥിര രാശികളിൽ അഞ്ചാമത്തെ നവാംശകങ്ങളും, ഉഭയരാശികളിൽ ഒൻപതാമത്തേ നവാംശകങ്ങളും വദ്യോത്തമങ്ങളാകുന്നു. വദ്യോത്തമാംശകങ്ങൾ ശുഭഫലത്തെ ചെയ്യുന്നവയാകുന്നു.

“ചരഭവനേഷാദ്യാശാഃ
സ്ഥിരേഷു മദ്യാ ദിമൂർത്തിഷു തഥാന്ത്യാഃ
വദ്യോത്തമാഃ പ്രദിഷ്യാഃ
തേഷപിഹ ജാതാഃ കലേ മുഖ്യാഃ”

എന്ന സത്യാചാര്യവചനവും മേൽപറഞ്ഞ ആശയത്തെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

മേഷാദിരാശികളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ അതതുരാശിയിൽ തന്നെ അംശിക്കുന്നതിന്നു വദ്യോത്തമാംശങ്ങൾ എന്നു പേർ.

൩. ദ്വാദശാംശകം.

ഒരുരാശിയെ പന്ത്രണ്ടാക്കിഭാഗിച്ചാലുള്ള അംശങ്ങൾക്കു ദ്വാദശാംശകമെന്നുപേർ.

“അക്ഷാംശകപാസ്തു ലഗ്നാൽ.”

അക്ഷാംശകപന്മാർ ലഗ്നത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങുന്നു. അക്ഷന്മാർ പന്ത്രണ്ടായതുകൊണ്ടു് അക്ഷാംശമെന്നാൽ ദ്വാദശാംശമെന്നർത്ഥം. ദ്വാദശാംശങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ ആ രാശിയിൽനിന്നു ക്രമത്താൽ തുടങ്ങിക്കണ്ടുകൊള്ളണം. മേഷത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ദ്വാദശാംശകാധിപൻ മേഷാധിപനായ കജൻ. രണ്ടാംദ്വാദശാംശകാധിപൻ വൃഷഭാധിപനായ ശുക്രൻ. ഒൻപതാംദ്വാദശാംശകാധിപൻ ധനുരാശ്രധിപനായ ഗുരു. പന്ത്രണ്ടാംദ്വാദശാംശകാധിപൻ മീനരാശാധിപനായ ഗുരു. ഇപ്രകാരം ഇടവം, മിഥുനം, കർക്കം മുതലായ രാശികളുടെ ഒന്നുമുതലുള്ള ദ്വാദശാംശകങ്ങളുടെ അധിപന്മാരെ ഇടവം മിഥുനം കർക്കം മുതലായ രാശികളുടെ അധിപന്മാർ തുടങ്ങി ക്രമേണ കണ്ടുകൊൾക.

“ഭവനസമാംശകാധിപതയഃ സ്വഗൃഹാൽ ക്രമശഃ.”

ഭവനങ്ങൾ അതായതു രാശികൾ പന്ത്രണ്ടായതുകൊണ്ടു ഭവനസമാംശമെന്നാൽ ദ്വാദശാംശമെന്നർത്ഥം. ദ്വാദശാംശകാധിപ

തികൾ സ്വഗൃഹത്തിങ്കൽനിന്നു ക്രമേണ ഭവിക്കുന്നു. ഇതുതന്നെ യാണു് മുൻപെ വിവരിച്ചതു്.

൭. ത്രിശാശകം.

ഒരുരാശിയെ മുപ്പതായി ഭാഗിച്ചാലുണ്ടാവുന്ന അംശങ്ങൾക്കു ത്രിശാശകമെന്നു പേർ. അപ്പോൾ ഓരോ അംശത്തിന്നു ഓരോ തീയതിയുണ്ടാവുന്നതാണല്ലോ.

പഞ്ചാഥ പഞ്ച ചാഷ്ടയ
സപ്ത ച പഞ്ചൈവ ചോജഭവനേഷു
ധരണീസുതമന്ദസുര -
ഗുരുബുധശുക്രാണാം ക്രമേണാംശാഃ.
പഞ്ചൈവ സപ്ത ചാഷ്ടയ
പഞ്ച ച പഞ്ചാഥ യുഗഭവനേഷു
ഭാഗാ ഭാഗ്വശശിസുത -
സുരേന്ദ്രശനിഭൂമിപുത്രാണാം.”

ഇവിടെ ഓജരാശിയുടെ അംശങ്ങളുടെ ആധിപത്യക്രമവും, യുഗരാശിയുടെ അംശങ്ങളുടെ ആധിപത്യക്രമവും വ്യത്യസ്തമുള്ളതുകൊണ്ടു് ആദ്യത്തെ ഓജരാശിയുടേയോ യുഗരാശിയുടേയോ അംശകം കാണേണ്ടതെന്നു നിരൂപിച്ചുകൊള്ളണം.

ഓജരാശിയിലുള്ള അഞ്ചു്, അഞ്ചു്, ഏഴു്, ഏഴു്, അഞ്ചു് എന്നുള്ള അംശങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ ക്രമേണ ധരണീസുതനെന്ന ചൊവ്വ, മന്ദനെന്ന ശനി, സുരഗുരു എന്ന വ്യാഴം, ബുധൻ, ശുക്രൻ എന്നിവരാകുന്നു.

അതായതു മേടത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ അഞ്ചംശകത്തിന്റെ അധിപൻ ചൊവ്വ. ആറുമുതൽ പത്തുവരെയുള്ള അംശകങ്ങളുടെ അധിപൻ ശനി. പതിനൊന്നുമുതൽ പതിനെട്ടുവരെയുള്ള അംശകങ്ങളുടെ അധിപൻ വ്യാഴം. പത്തൊൻപതുമുതൽ ഇരുപത്തഞ്ചുവരെയുള്ള അംശകങ്ങളുടെ അധിപൻ ബുധൻ. ഇരുപത്താറുമുതൽ ശേഷമുള്ള അംശകങ്ങളുടെ അധിപൻ ശുക്രൻ, ഇപ്രകാരംതന്നെ മറ്റുള്ള ഓജരാശികളായ മിഥുനം, ചിങ്ങം, തുലാം, ധനു, കുംഭം എന്നിവയുടേയും ത്രിശാശകാധിപത്യക്രമത്തെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

യുഗരാശികളിലാവട്ടെ ഇവ ധിപയ്യുസ്സുമായി ഭവിക്കും. അവിടെ സംഖ്യാക്രമവും ആധിപത്യമുള്ള ഗ്രഹങ്ങളുടെ ക്രമവും വിപരീതമായിരിക്കും.

അഞ്ചു, ഏഴു, എട്ടു, അഞ്ചു, അഞ്ചു എന്നീ ക്രമത്തിൽ അംശകങ്ങളേയും ശുക്രൻ, ബുധൻ, വ്യാഴം, ശനി, ചൊവ്വ എന്നീ ക്രമത്തിൽ അംശകാധിപന്മാരേയും അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

യുഗരാശിയായ ഇടവത്തിന്റേ ആദ്യത്തെ അഞ്ചംശങ്ങളുടെ ആധിപത്യം ശുക്രനും, ആറുമുതൽ പന്ത്രണ്ടുവരെ അംശകങ്ങളുടെ ആധിപത്യം ബുധനും, പതിമൂന്നുമുതൽ ഇരുപതുവരെ അംശങ്ങളുടെ ആധിപത്യം വ്യാഴത്തിനും, ഇരുപത്തൊന്നുമുതൽ ഇരുപത്തഞ്ചുവരെ അംശകങ്ങളുടെ ആധിപത്യം ശനിക്കും, ഇരുപത്തൊന്നുമുതൽ മുപ്പതുവരെയുള്ള അംശകങ്ങളുടെ ആധിപത്യം ചൊവ്വുക്കുമുള്ളതാകുന്നു.

ഇപ്രകാരമെന്ന ശേഷമുള്ള യുഗരാശികളായ കർക്കടകം, കന്നി, വൃശ്ചികം, മകരം, മീനം എന്നിവയുടേയും ത്രിംശാംശകാധിപത്യക്രമത്തെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

“ത്രിംശാംശപാ ഭൗമശനീധ്യസൗമ്യ-
ശുക്രാ ഭവന്ത്യാജഗ്രഹേ, സമേ തു
വിലോമതഃ പഞ്ചശരാഷ്ടസപ്ത-
ബാണാഃ ക്രമാദുചുരനേമ.ശാസ്ത്രേ.”

എന്നുള്ള ശാസ്ത്രാന്തരദ്വേഷങ്ങളും ഈ അർത്ഥത്തെത്തന്നെ പ്രകാരാന്തരേണ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

ബലസാധനം

ഇവിടെ ബലം രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ ഭവിക്കുന്നു. ൧. ഗ്രഹബലം. ൨. ഭാവബലം. അതിൽ ഗ്രഹബലം (൧) സ്ഥാനബലം, (൨) ദിഗ്ബലം, (൩) കാലബലം, (൪) നിസ്കൃബലം, (൫) ചേഷ്ടാബലം, (൬) ദ്രഗ്ബലം എന്നീ ആറുവിധത്തിലുണ്ടു. അതിൽ സ്ഥാനബലം അഞ്ചുവിധവും, ദിഗ്ബലം ഒരു പ്രകാരവും, കാലബലം നാലുപ്രകാരവും, നിസ്കൃബലം ഒരുവിധവും, ചേഷ്ടാബലം മൂന്നുപ്രകാരവും, ദ്രഗ്ബലം ഒരു വിധവും കൂടി ആകെ ഗ്രഹബലം പതിനഞ്ചുപ്രകാരമുണ്ടു്.

ഭാവബലം (൧) സ്വാമിബലം, (൨) ദീഗ്ബലം, (൩) ഭൃഗ്ബലം, എന്ന മൂന്നുവിധത്തിൽ ഭവിക്കുന്നു.

ഗ്രഹബലം (i)

൧. സ്ഥാനബലം.

സ്ഥാനബലത്തിന്റെ അഞ്ചുവിധങ്ങളെയും താഴെ പറയുന്നു.

൧. ഉച്ചബലം.

“സൂര്യാദീനാമുച്ചാഃ

ക്രിയവൃഷ്ടഗുരവതികക്തിമീനതുലാഃ

സേവാച്ചേ തു കഥ്യാഭാഗാ

ഹഥാക്രമേണൈവ പരമോച്ചാഃ.

ദിഗ്വഹ്യാവിംശതി-

തിഥിബാണത്രിഷ്ണനവിംശതയഃ

സേവാച്ചാൽ സപ്തമരാശി-

നീചഃ സ്വാഭാശക്തൈഃ പരമഃ.”

എന്നുള്ള ഉച്ചം, പരമോച്ചം, നീചം, പരമനീചം, മുതലായവ മുൻപുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല.

“നീലോനം തു ഗ്രഹം ഭാലാ-

ധികം ചക്രാദിശോധയേൽ

ഭാഗീകൃത്യ ത്രിഭിഷ്ഠഃ

ഫലമുച്ചബലം ഭവേൽ.”

എന്ന പരാശരഹോരാവചനപ്രകാരം ഉച്ചബലം വരുത്തുക.

൨. സപ്തവക്രജബലം.

(൧) സ്വക്ഷേത്രം, (൨) സമക്ഷേത്രം, (൩) മൂലത്രികോണം, (൪) മിതക്ഷേത്രം, (൫) അധിമിതക്ഷേത്രം, (൬) ശതക്ഷേത്രം, (൭) അധിശതക്ഷേത്രം എന്നുള്ള ഏഴുബലം കൂടുന്നതു സപ്തവക്രജബലം.

സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ അരബലം, സമരാശിയിൽ അഷ്ടമാംശം ബലം, മൂലത്രികോണത്തിൽ മുക്കാൽബലം, മിതരാശിയിൽ കാൽബലം, അധിമിതരാശിയിൽ കാലേഅരക്കാൽബലം, ശതരാശിയിൽ മാകാണിബലം, അധിശതരാശിയിൽ ദ്വാത്രിംശദംശം ബലം. ഈ അംശം പറഞ്ഞതെല്ലാം രൂപത്തിന്റെ റയാണെന്നു ധരിയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ക്ഷേത്രം മുതലായവയെക്കുറിച്ചു മുൻപു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു നോക്കിക്കൊൾക.

൩. യുഗ്മായുഗ്മരാശിനവാംശബലം.

“ചന്ദ്രസിന്ധൗ സ്ത്രീക്ഷേത്രേ
പുരുഷക്ഷേത്രോപഗാശ്ശേഷഃ.”

ശുക്രേന്ദുക്കൾ സമരാശിയിലും സമാംശകത്തിലുമിരുന്നാൽ ബലം കാൽവീതം. മറുഗ്രഹങ്ങൾ വിഷമരാശിയിലും വിഷമാംശത്തിലും നിന്നാൽ കാൽബലംവീതം. രണ്ടുമുണ്ടായിരുന്നാൽ അല്പബലമുണ്ടെന്നു യുക്തിസിദ്ധംതന്നെ. ഓജയുഗ്മരാശികളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരം മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. •

൪, കേന്ദ്രാദിബലം.

കേന്ദ്രത്തിൽ രൂപംബലം. പണപരത്തിൽ രൂപാലം. ആപോക്ലിമത്തിൽ രൂപചരണം ബലം.

“കേന്ദ്രസ്ഥഃ പൂണ്ണബലോ
മദ്ധ്യബലഃ പണപരസ്ഥിതസ്തദപൽ
ആപോക്ലിമഗഃ പ്രോക്തോ
ഹീനബലഃ ഖേചരോ മുനിഭിഃ.”

൫. ദ്രക്കോണബലം.

സ്ത്രീഗ്രഹങ്ങളായ ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ ഏതുരാശിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്താലും അന്ത്യദ്രക്കോണത്തിലായാൽ പാദംബലം. പുരുഷഗ്രഹങ്ങളായ സൂര്യഭൗമഗുരുക്കൾ ഏതുരാശിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്താലും പ്രഥമദ്രക്കോണത്തിലായാൽ പാദംബലം. നപുംസകങ്ങളായ ബുധമന്ദന്മാർ ഏതുരാശിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്താലും മദ്ധ്യദ്രക്കോണത്തിലായാൽ പാദംബലം.

“ആദിമദ്ധ്യാവസാനേഷു
ദ്രക്കോണേഷു സ്ഥിതാഃ ക്രമാൽ
പുനപുനസക്യോഷാച്യാഃ
ദദ്യുസ്തീഥിബലം ഗ്രഹാഃ.”

൨. ദിഗ്ബലം.

“ദിക്ഷു ബുധാംഗിരസൗ, രവിഭൗമൌ
സൂര്യസുതഃ സിതശീതകരൌ ച.”

പൂർവ്വികമായ ലഗ്നത്തിൽ ബുധനം, വ്യാഴത്തിനും പൂണ്ണബലം. തെക്കേദിക്കായ ദശമത്തിൽ രവിക്കും, ഭരണമനം പൂണ്ണബലം. പടിഞ്ഞാറേദിക്കായ ഏഴാംഭാവത്തിൽ ശനിക്കു പൂണ്ണബലം. ഉത്തരദിക്കായ ചതുർഥത്തിൽ ശുക്രചന്ദ്രന്മാർക്കു പൂണ്ണബലം. അന്തരീകം ഏഴാംരാശിയിൽ ബലശൂന്യത്വം.

„ലഗ്നേ ബുധേഷ്ചേത ബലിനൈ തു പൂർവ്വേ
വീർയ്യേ യമേ തത് ദശമേദിക്ക്കളൈമൈ
അസ്തേദിക്ക്കസ്മിൻബലവാൻ ജലേശേ
ബന്ധേയ നിശാനാഥകവീകബേരേ. C I .
തത് സപ്തമേ ദിഗ്ബലശൂന്യമാഹ-
സ്മദന്തരേ ചേതപനപാത ഏവ.“

അന്തരാളത്തിൽ അനുപാതംകൊണ്ടറിഞ്ഞുകൊള്ളുകയും വേണം എന്നതു യുക്തിസിലം.

൩. കാലബലം.

൧. ദിനരാത്രിബലം.

„നിശി ശശികജസൗരഃ സവദാ ജ്ഞോഹ്നി ചാന്യേ“

രാത്രിയിൽ ചന്ദ്രനും, കജനും, ശനിക്കും പൂണ്ണബലം. ബുധന രാത്രിയും പകലും ബലം പൂണ്ണം. ശേഷമുള്ള ആദിത്യനും വ്യാഴത്തിനും ശുക്രനും പകൽ പൂണ്ണബലം.

൨. ദിനരാത്രിഭാഗബലം.

ദിനത്തിന്റെ ആദ്യത്രിഭാഗത്തിൽ ബുധനം, മദ്ധ്യത്രിഭാഗത്തിൽ സൂര്യനും, അന്ത്യത്രിഭാഗത്തിൽ ശനിക്കും പൂണ്ണബലമുണ്ട്.

രാത്രിയുടെ ആദ്യത്രിഭാഗത്തിൽ ചന്ദ്രനും, മദ്ധ്യത്രിഭാഗത്തിൽ ശുക്രനും, അന്ത്യത്രിഭാഗത്തിൽ കജനും പൂണ്ണബലമുണ്ട്. വ്യാഴത്തിനു സവദാ പൂണ്ണബലമുണ്ട്.

൩. പക്ഷബലം.

„ബഹുലസിതഗതഃ സ്യൂഃ കൂരസൗമ്യഃ ക്രമേണ.“

കരന്തപക്ഷത്തിൽ കൂരഗ്രഹങ്ങൾക്കും ശുക്ലപക്ഷത്തിൽ ഹൃദ്യഗ്രഹങ്ങൾക്കും പൂണ്ണബലമുണ്ട്.

“മാനേ തു ശുക്ലപ്രതിപത് പ്രവൃത്തേ
പൂർവ്വേ ശശീ മദ്യബലോ ദശാഹേ
ത്രേഷോ ദ്വിതീയേ/പ്ലബലസ്മൃതീയേ
സൗമ്യൈശ്വ ദൃഷ്ടോ ബലവാൻ സദൈവ.”

എന്നുള്ള ക്രമവിവക്ഷകൂടി ധരിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ജ. വഷാദ്യധിപബലം.

വഷേശന ബലം പാദം; മാസേശന ബലം അർദ്ധം; ദിനേശന ബലം ത്രിപാദം; ഹോരേശന ബലം പൂർണ്ണം.

കഴിഞ്ഞ ചൈത്രമാസത്തിലെ പൂർവ്വപക്ഷപ്രതിപദം ഏതു വാരത്തിൽ വരുന്നുവോ അന്നത്തേ വാരേശൻ വഷേശനാകുന്നതു്.

കഴിഞ്ഞ പൂർവ്വപക്ഷപ്രതിപദം ഏതുവാരത്തിൽ വരുന്നുവോ അന്നത്തെ വാരാധിപൻ മാസാധിപനാകുന്നതു്.

വാരാധിപൻ ദിനേശനാകുന്നതു്. വാരാധിപതിക്കു് ആദ്യത്തെ ഹോര. ഒരു ഹോരക്കു രണ്ടരനാഴികവീതം ഉണ്ടു്. പിന്നെ ക്രമത്തിൽ—

“അക്തുക്രമ്യയശ്ചരൂ-
മന്ദജീവധരാസൃതാഃ.”

എന്നു വാരാധിപൻ മുതൽ മേല്പോട്ടു് എണ്ണിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. അപ്പോൾ ആവശ്യമുള്ള സമയത്തേക്കു ഹോരാധിപനെ നിണ്ണയിക്കാവുന്നതാണു്.

“ദിനദ്വാദശാംശേ മതഃ കാലഹോര-
പതിസ്തസ്യ പൂർവ്വസ്യ വാരാധിനാഥഃ
തതഃ ഷഷ്ടഷഷ്ടാഃ ക്രമേണേതരേണ
നിശായാം തു വാരേശപരാൽ പഞ്ചമാദ്യാഃ”

എന്നു വിദ്വാ മാധവൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഗ. നിസ്കൃബലം.

“ശകബുഗുതു ഹാരദ്യാ വൃദ്ധിതോ വീർ്വ്വന്തഃ.”

ശ എന്നു ശനി. ക എന്നു കജൻ. ബു എന്നു ബുധൻ. ഗു എന്നു ഗുരു. തു എന്നു തുകൻ. ച എന്നു ചന്ദ്രൻ. ര എന്നു രവി. ഇവർ ആധികൃത ബലവാന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. ശനിയെക്കുറുപ്പു

ചൊവ്വക്കും, ചൊവ്വയേക്കാൾ ബുധനും, ബുധനേക്കാൾ ഗുരവിനും, ഗുരവിനേക്കാൾ ശുക്രനും, ശുക്രനേക്കാൾ ചന്ദ്രനും, ചന്ദ്രനേക്കാൾ ആദിത്യനും ബലാധികൃതമുണ്ട്.

ആദിത്യന്റെ ബലം 10 (നീതി) എന്നു കല്പിച്ചാൽ ശനിക്ക് അതിന്റെ ഏഴിലൊന്ന് അർദ്ധംകൊണ്ടു (ധനം) എന്നും, ചൊവ്വക്ക് ഏഴിൽ രണ്ടുഭാഗം 2/3 (സൂര്യൻ) എന്നും, ബുധൻ ഏഴിൽ മൂന്നുഭാഗം അർദ്ധംകൊണ്ടു 1/2 (ചന്ദ്രൻ) എന്നും, വ്യാഴത്തിന് ഏഴിൽ നാലുഭാഗം 4/5 (ഭോഗ) എന്നും, ശുക്രന് ഏഴിൽ അഞ്ചുഭാഗം അർദ്ധംകൊണ്ടു 1/2 (ലാഭ) എന്നും, ചന്ദ്രന് ഏഴിൽ ആറുഭാഗം 6/7 (കാമ) എന്നും കിട്ടുന്നതാകുന്നു.

„മന്ദാരസൗമ്യവാക്യപതി-

സിതചന്ദ്രാർക്കായമോത്തരം ബലിനഃ
നൈസർഗ്ഗികബലമേതത്
ബലസാമ്യേ സ്വാഭാധികചിന്താ.”

എന്നുള്ള സ്വപ്നജാതകവാക്യം മേൽപറഞ്ഞ ആശയത്തെത്തന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ ബലകല്പന എന്നും ഒരുചോദ്യമെന്തെന്നു കേൾക്കുകയും പ്രത്യേകം അപ്ലോഷ്ടിപ്പാൻ ഗണിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ഒ. ചേപ്പോബലം.

പ. അയനബലം.

ഉത്തരമാറ്റേണ ഗതിയോടുകൂടിയ ആദിത്യചന്ദ്രന്മാർ ബലവാന്മാരാകുന്നു. മകരമുതലുള്ള ആറുരാശികളെ ഉദഗമനം എന്നു പറയുന്നു.

„സൂര്യേന്ദ്ര പുനരന്തരേണ ബലിനൌ”

എന്നു സാരാവലി.

൨. വക്രബലം.

വക്രഗതിയോടുകൂടിയ ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം, ശുക്രൻ, ശനി എന്നീ ഗ്രഹങ്ങൾ ബലവാന്മാരാകുന്നു.

൩. യുദ്ധബലം.

രശ്മിബാഹുല്യത്തോടുകൂടി പവരം യുദ്ധത്തിൽ ഉത്തരഭാഗത്തിൽ നില്ക്കുന്നവരും ബലവാന്മാരാകുന്നു.

„ദിവസകരണോസ്തമയ-
സ്സമാഗമശ്ശീതരശ്മി സഫിതാനാം
കസ്യതാദീനാം യുദ്ധം
നിഗദ്യതേ/ന്യോന്വയകതാനാം.”

ചന്ദ്രാദീനാം സൂത്രേണ സംയോഗോ/സ്തമനസംജ്ഞഃ.
ഭയമാദീനാം ചന്ദ്രേണ സംയോഗഃ സമാഗമശബ്ദവാച്യഃ. ഭയമാ
ദീനാം പരസ്വരസംയോഗഃ കദാചിത്സമാഗമഃ കദാചിദ്യുദ്ധം.
തദക്തം സൂത്രസിദ്ധാന്തഃ—

„താരാഗ്രഹാണാമനോന്യം
സ്യാതാം യുദ്ധസമാഗമൌ
സമാഗമഃ ശശാങ്കേന
സൂത്രേണോസ്തമയഃ സ.ഹ.”

ഇതി. താരാഗ്രഹാണാം താരാകാരാണാം ഗ്രഹാണാം ഭയമാദീനാം
പഞ്ചാനാം യുദ്ധം സമാഗമശ്ച ദ്വാവേതൌ ഭവതഃ.

„ആസന്നക്രമയോഗാൽ
ഭേദോല്ലേഖാംശ്രമദ്വനാസവ്യൈഃ
യുദ്ധം ചതുഃപ്രകാരം
പരാശരാദ്വൈർമ്മുനിഭിരക്തം.”

ഇത്യാദിയായ ഭേദങ്ങളെ വിസ്തരഭയാൽ ചേർന്നില്ല.

ഭയമാദിഗ്രഹങ്ങൾ അന്യോന്യംചേർന്നാൽ അവർക്ക് യുദ്ധമു
ണ്ടാകും. അപരിൽ പ്രായേണ വടക്കുഭാഗത്തു നില്ക്കുന്നവൻ ജയി
ക്കും. ശൂക്രൻ ഒരിക്കലും തോല്ക്കുകയില്ല.

„ഉദഗ.യനേ രവിശീതമയുഖൈ
വക്രസമാഗമഗാഃ പരിശേഷാഃ
വിപുലകരാ യധി മോത്തരസംസ്ഥാ -
ശ്ചേഷ്ടിതവീര്യയുതാഃ പരികല്പ്യാഃ.”

വക്രസമാഗമഗാഃ സമാഗമഃ സംബന്ധസ്തേന വക്രസംബന്ധം
പ്രാപ്തം. വക്രഗാ ഇതി യാവൽ. പരിശേഷാ ഭയമാദയശ്ചേഷ്ടാ
ബലയുതാഃ സൂത്രേതോ വിപുലകരാഃ വിപുലബിംബാ ഇതി യാവൽ.
ലഘുജാതകേ. ‘വക്ത്രേന്യേ സ്തിശ്ചവിപുലാശ്ചേ’തി. സമാഗമപദം
ത്വകൈശ്ചപ്രവോക്തം. തേന വക്രഗാസ്തഥാ സമാഗമഗാശ്ച

സഹിതാ ബലിന ഇതുല്പലവ്യാഖ്യാന സാദ്ധ്യം. അത്ര വിപുല കരാ ഇതി ചേഷ്ടിതവീര്യയുതാ ഇതി വചനാദസ്യ ബലസ്യാവശ്യം ചേഷ്ടൈവ മൂലം. സാ ച ചേഷ്ടാ പരമവിപുലബിംബതാരൂപാ പരമവക്ത്രതി ഷഡ്രാശിതുല്യേ ചലകേന്ദ്രേ.

എന്നുള്ള പ്രൗഢമനോരമാവ്യാഖ്യാനത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ചേഷ്ടാബലം മൂന്നുപ്രകാരമെന്നതന്നെ പരിഗണിച്ചിരിക്കുന്നു.

“സമാഗമശ്ശീതരശ്മിസഹിതാനാം”

എന്നുള്ള ശ്ലോകവ്യാഖ്യാനത്തിൽ സമാഗമശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥം ചന്ദ്രസംയോഗത്തെ മാത്രമല്ല കരിക്കുന്നതെന്നു കാണിച്ചല്ലോ. അതുകൊണ്ടും മറ്റു പ്രതിപാദിച്ച കാരണങ്ങളെക്കൊണ്ടും ചന്ദ്രസംയോഗം ചേഷ്ടാബലകാരിയാണെന്നു പറയുന്നതിന്നു യുക്തിയില്ലെന്നതന്നെ നിശ്ചയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അലമതിവിസ്തരേണ.

൬. ദ്രഗ്ബലം.

“ബലവാൻ മിത്രസ്വഹൃദോച്ചനവാംശേഷീക്ഷിതഃ ശുഭൈശ്യാപി” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ശുഭന്മാരാൽ ദ്രഷ്ടനായ ഗ്രഹം ബലവന്നെന്നു സിദ്ധിച്ചു. അർത്ഥം പാപദ്രഷ്ടൻ നിർബലനെന്നും വന്നുകൂടി.

ഇവിടെ ചന്ദ്രൻ എല്ലായ്പ്പോഴും ശുഭനായതുകൊണ്ടു ചന്ദ്രൻ, ബുധൻ, ഗുരു, ശുക്രൻ എന്നു ശുഭന്മാർ നാലുപേർ. ബുധൻ പാപനാകമ്പോൾ ആദിത്യൻ, ക്ഷേൻ, ബുധൻ, ശനി എന്നു പാപന്മാർ നാലുപേർ.

നാലുപേർകൂടീ ഒരു ബലം പൂണ്ണമാകയാൽ ശുഭന്മാരോരോരുത്തരുടേയും ദ്രഷ്ടിക്കു കാൽബലം കൂട്ടണം. പാപന്മാരുടേ റോരുത്തരുടേയും ദ്രഷ്ടിക്കു കാൽബലം കുറയ്ക്കണം. ഇപ്രകാരം ദ്രഗ്ബലം വരുത്തിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ഭാവബലം. (ii)

൧. സ്വാമിബലം.

‘ഭാവാനാം ബലമീശജം’ എന്ന വചനപ്രകാരം ഭാവായി പന്റെ ബലംതന്നെയാകുന്നു ഭാവബലം.

“ഹോരാസ്വാമിഗുരുജ്ഞവീക്ഷിതയുതാ
നാസ്ത്രൈശ്വ വീശ്യാലുടാ.”

എന്ന പ്രമാണപ്രകാരം ഭാവബലം വരുത്തേണ്ടതാകുന്നു.

൨. ദിഗ്ബലം.

നരരാശി, ചതുഷ്യാദ്രാശി, കീടാരാശി, ജലചരരാശിയാകുന്ന ഭാവങ്ങളിൽനിന്നു യഥാക്രമം സപ്തമഭാവം, ചതുർത്ഥഭാവം, ലഗ്ന ഭാവം, ദശമഭാവം വാങ്ങി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപോലെ ക്രിയചെയ്യാൽ ദിഗ്ബലംകിട്ടും.

൩. ദൃഗ്ബലം.

സ്വാമിബലവും, ദിഗ്ബലവും കൂട്ടിയാൽ ഉണ്ടാവുന്ന ബല ലയയോഗത്തിൽ ശുഭദൃഷ്ടിയോഗങ്ങൾക്കു നാലിലൊന്നു കൂട്ട കയും, പാപദൃഷ്ടിയോഗങ്ങൾക്കു നാലിലൊന്നു കുറയ്ക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ ഗുരുബുധഭാവധിപന്മാരുടെ ദൃഷ്ടികൾ മുഴുവൻ കൂട്ട ണമെന്നു മേലുദ്ധരിച്ചു ഹോരാവാക്യംകൊണ്ടുതന്നെ സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഃശ്രാമ ത്രിധാ ഭാവബലം വദാമി
സ്വസ്വാമിവീർ്തും ബലയുക്തമേകം
ന ഭോഗവൽ ദൃഷ്ടിബലം ദ്വിതീയം
സമഗ്രചാന്ദ്രീജദൃഗൈക്രയുക്തം.
ധനാഭിധാ സൌമ്യദൃഗുഗ്രദൃഷ്ടിഃ
ഈണാഭിധൈക്രേ ധനയോസ്തു യോഗഃ
ധനണ്ണയോരന്തരമേവ യോഗ-
സ്തേപവം വിദിതപാ യതിരത്ര കാശ്യാ.
ഗൃകീടപശപംബുചരാണി ഭാനി
ജായാദ്രവേഷ്ടാംബരഭോനിതാനി
യഥാ ഷഡ്ലാനി ലവീകൃതാനി
ത്രിഭിവിഭക്താനി ബലാനി താനി.”

എന്നു പാലതിപ്രകാശത്തിൽ കാണുന്നു. ക്രിയാക്രമമുഴുവൻ ജാതകപാലതിയിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പ്രത്യേകം ഇവിടെ കാണിക്കുന്നില്ല.

ദശകരം.

ദൈവന്റെ ആയുഷ്കാലത്തിൽ ഓരോ ഗ്രഹത്തിനുമുള്ള ആധിപത്യകാലത്തോയാണ് അതതിന്റെ ദശാകാലമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ദശകരം പലമാതിരിയുള്ളവയിൽ പ്രധാനമായവയെ വരുത്തുവാനും മറ്റുമുള്ള വിവരങ്ങളെ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

നക്ഷത്രദശ.

ദൈവന്റെ പൂർണ്ണയുസ്സായ ൧൨൦ സംവത്സരങ്ങളേയും നവഗ്രഹങ്ങൾക്കായി താഴെ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ക്രമത്തിൽ വീതിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. നക്ഷത്രദശ അറിയേണ്ടതു ജന്മർക്കം കൊണ്ടാണ്.

„അർക്കേന്ദ്രപാദജംഗജീവശനിവിൽ
കേതപാച്ചെശുക്രാഃ ക്രമാ -
ദഗ്ദ്ധാദേർനവകരായർ ക്ഷപരയഃ
പ്രോക്താ, സ്തദണ്ഡാഃ പുനഃ
തം, നിതാം, സ, ജയ, സ്തപോ, ധട, സടാ,
സൂന, ന്നരജ്ഞ, ക്രമാത്
സപാഞ്ചാപ്ലാ ജനിതാരകേഷ്യഘടികാ
നീതാ ഹൃതാ സപാദശാ.“

ഇവിടെ ദശയുടെ ക്രമം അർക്കേന്ദ്രപാ'ദിയായി ച.ണ്ടുകൊള്ളണം. അതായത് ആദിത്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ചൊവ്വ, രാഹു, വ്യാഴം, ശനി, ബുധൻ, കേതു, ശുക്രൻ എന്നീ ക്രമത്തിൽ ദശ ഭവിക്കുമെന്നു സാരം. ഇവരുടെ ആധിപത്യം അഗ്നിനക്ഷത്രമായ കാത്തികമുതൽ ഒൻപതു നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു പിന്നേയും പിന്നേയും ഭവിക്കുന്നതാണ്. അവരുടെ ദശാസംവത്സരം ക്രമത്താലെ ന്യ, ൧൦, ൭, ൧൨, ൧൩, ൧൪, ൧൫, ൧൬, ൧൭, ൧൮, ൧൯, ൨൦ ആകുന്നു. അതായത്

കാത്തിക, ഉത്രം, ഉത്രാടം	ആദിത്യനു ന്യ വഷം
രോഹിണി, അത്തം, തിരുവോണം	ചന്ദ്രനു ൧൦ ”
മകയിരം, ചിത്തിര, അവിട്ടം	ചൊവ്വക്കു ൭ ”
തിരുവാതിര, ചോതി, ചതയം	രാഹുവിനു ൧൨ ”
പുണർതം, വിശാഖം, പൂരുട്ടാതി	വ്യാഴത്തിനു ൧൩ ”
പുയം, അനിഴം, ഉത്രട്ടാതി	ശനിക്കു ൧൪ ”

ആയില്യം, കേട്ട, രേവതി	ബുധൻ ൧ ൭ വഷം.
അശ്വതി, മകം, മൂലം	കേതുവിനു ൭ ,,
ഭരണി, പുരം, പൂരാടം	ശുക്രൻ ൨ ൦ ,,

ജനിച്ച നക്ഷത്രത്തിന്റെ അധിപനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശ ആദ്യം. പിന്നെ മുൻപറഞ്ഞ ക്രമത്തിൽ ദശകളെ വരത്തിക്കൊൾക.

ജനനസമയത്തു നക്ഷത്രത്തിൽ ചെന്ന നാഴിക കഴിച്ച ശേഷമുള്ള നാഴികകളെ ആ നക്ഷത്രത്തിന്റെ അധിപനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശാസംവത്സരംകൊണ്ടു വെരുകി അറുപതിൽ ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഫലം സംവത്സരം. ശേഷത്തെ പന്ത്രണ്ടിൽ വെരുകി ൬൦ -ൽ ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഫലം മാസം. ശേഷത്തെ ൩൦ -ൽ വെരുകി ൬൦ -ൽ ഹരിച്ചാൽ ഫലം ദിവസം. ശേഷമുള്ള നാഴിക. ഈ കിട്ടിയ ദശക്കു ഗർഭശിഷ്ടമെന്നു പേർ.

ഈ ഗർഭശിഷ്ടത്തോടുകൂടി മുൻപറഞ്ഞ ക്രമത്തിൽ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദശകൾ കൂട്ടിയാൽ ഇഷ്ടകാലത്തേക്കു ദശകിട്ടും.

അപഹാരം.

നവഗ്രഹങ്ങളുടേയും ദശാസംവത്സരങ്ങൾ കൂട്ടിയാൽ ൧൨൦ കിട്ടും. ഒരുനൂറ്റിരുപതുവത്സരത്തിൽ ആദിത്യൻ ആറു സംവത്സരം, ചന്ദ്രൻ പത്തു, ചൊവ്വക്കു ഏഴ്, ഇതാദിയാണെന്നു മുൻപുതന്നെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആദിത്യദശാകാലമായ ആറു സംവത്സരത്തിൽ നവഗ്രഹങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തർക്കുമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ തന്നെ അപഹാരം. ഇതു ത്രൈരാശികംകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്നതാണ്. ഇവിടെ അതതു ദശാനാഥന്റെ അപഹാരം ആദ്യം, പിന്നെയുള്ള അപഹാരനാഥന്മാരെ മുൻപു പറഞ്ഞ ദശാനാഥക്രമത്തിൽ കണ്ടുകൊള്ളുകയും വേണം. ഉദാഹരണം:—

ആദിത്യദശയിൽ ആദിത്യന്റെ അപഹാരം കാണുന്നതിന്,

൧൨൦ സംവത്സരത്തിൽ ആദിത്യന്റെ ദശാകാലവഷം ൬.

$$\therefore ൬ സംവത്സരത്തിൽ = \frac{൬}{൧൨൦} \times ൬ സംവത്സരം$$

$$= \frac{൬ \times ൬}{൧൨൦} \times ൧൨ മാസങ്ങൾ$$

$$= \frac{n\eta}{\mu_0} \text{ മാസങ്ങൾ}$$

$$= n \text{ മാസം } \mu \text{ വ്യ ദിവസം}$$

ആദിത്യദശയിൽ ചന്ദ്രാപഹാരം കാണുന്നതിന്,

$\mu \text{ ൨ ൦}$ സംവത്സരത്തിൽ ആദിത്യദശ $n\eta$ വത്സരം

$$\therefore \mu \text{ ൦ സംവത്സരമായ ചന്ദ്രദശകൾ} = \frac{n\eta}{\mu \text{ ൨ ൦}} \times \mu \text{ ൦ വത്സരം}$$

$$= \frac{n\eta \times \mu \text{ ൦}}{\mu \text{ ൨ ൦}} \times \mu \text{ ൨ മാസം}$$

$$= \frac{n\eta \times \mu \text{ ൦}}{\mu \text{ ൦}} \text{ മാസം}$$

$$= n\eta \text{ മാസം}$$

ഇപ്രകാരം ചൊല്ലി മുതലായവരുടേയും അപഹാരകാലങ്ങൾ കണ്ടുകൊൾക. ആദിത്യദശയിലുള്ള എല്ലാ അപഹാരങ്ങളും കൂട്ടിയാൽ $n\eta$ സംവത്സരം കിട്ടും.

ചരിത്രം.

ഓരോ ഗ്രഹത്തിന്റെയും അപഹാരകാലത്തു നവഗ്രഹങ്ങളുടേയും ക്രമത്താലുള്ള ഭാഗങ്ങളെയാണ് ചരിത്രമെന്നു പറയുന്നതു. ഇവടെ ആദിത്യന്റെ ദശാകാലമായ $n\eta$ സംവത്സരത്തിൽ ആദിത്യന്റെ അപഹാരകാലം n മാസം μ വ്യ ദിവസമെന്നു കണ്ടല്ലോ. ഈ അപഹാരമായ n മാസം μ വ്യ ദിവസത്തിൽ നവഗ്രഹങ്ങളുടേയും ഭാഗങ്ങളെ ക്രമേണ കാണുന്നതുതന്നെ ചരിത്രം. ചരിത്രം അപഹാരക്രമത്തിൽ കണ്ടുകൊൾക. ഉദാഹരണം.

ആദിത്യദശയിൽ ആദിത്യാപഹാരത്തിൽ ആദിത്യന്റെ ചരിത്രം കാണുന്നതിന്:—

$n\eta \times \mu \text{ ൨} = ൭ \text{ ൨ മാസകാലമായ ആദിത്യദശയിൽ}$

$$\text{ആദിത്യന്റെ അപഹാരം } \frac{n\eta}{\mu \text{ ൦}} \text{ മാസം}$$

$\therefore \frac{n\eta}{\mu \text{ ൦}}$ മാസക്കാലമായ ആദിത്യാപഹാരത്തിൽ

$$\text{ആദിത്യന്റെ ചരിത്രം} = \frac{n\eta}{\mu \text{ ൦} \times ൭ \text{ ൨}} \times \frac{n\eta}{\mu \text{ ൦}}$$

$$= \frac{100}{1000} \text{ മാസം}$$

$$= \frac{100}{1000} \times 12 \text{ ദിവസം}$$

$$= 12 \text{ ദിവസം 24 നാഴിക}$$

ആദിത്യാപഹാരത്തിൽ ചന്ദ്രന്റെ ഛിദ്രം കാണുന്നതിന്:—

12 മാസകാലമുള്ള ആദിത്യദശയിൽ

$$\text{ആദിത്യാപഹാരം} = \frac{1200}{100} \text{ മാസം}$$

∴ 1200 മാസകാലമുള്ള ചന്ദ്രാപഹാരത്തിന്

$$= \frac{1200}{100 \times 96} \times 1200 \text{ മാസം}$$

$$= 12 \text{ ദിവസം}$$

ഇപ്രകാരം അപഹാരഛിദ്രങ്ങളെ വരുത്തിക്കൊൾക.

“യേഷാം ജന്മ നിശാസു രാത്രിഭവനേ
 ചന്ദ്രേ ബലിഷ്ഠേ തദാ
 തേഷാം സ്യാദ്ദൃശ്യാതകം സ്വപ്നലദാ
 സമൃക് വിശേഷാദപി
 യത്താരാംശഗതഃ ശശീ തദധിപേ-
 നാലോകിതോ വാ യത-
 സ്തേഷാം ചക്രദശാ വിശേഷഫലദാ
 യത്താം പ്രവക്ഷ്യാമ്യഹം.”

ചന്ദ്രൻ നിശാശയിൽ ബലവാനായിരിക്കുമ്പോൾ, രാത്രി കാലത്തു നിശാശയിൽ ജനിച്ചവർക്കു നക്ഷത്രദശ വിശേഷിച്ചും ഫലത്തെ ദാനം ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

കാലചക്രദശയിൽ ഗർഭിഷ്ടദശാധിപന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ചന്ദ്രനുണ്ടായാൽ അവർക്കു കാലചക്രദശ വിശേഷഫലത്തെ ദാനം ചെയ്യും. കാലചക്രദശയെ താഴെ പറയുന്നു.

കാലചക്രദശ.

കാലചക്രദശാധിപന്മാരെ നക്ഷത്രപാദങ്ങളെക്കൊണ്ടറി യേണ്ടതാകയാൽ അതിന്നാവശ്യമായ നക്ഷത്രവർദ്ധനത്തെ താഴെ ചേർക്കുന്നു

‘അശപിന്യാദീൻ ദക്ഷിണതോ
 രോഹിണ്യാദീംസ്തു വാമതഃ
 ദക്ഷിണം വാമമേവം സ്ത്യാൽ
 നക്ഷത്രാണാം ത്രികം ത്രികം.’

അശപിന്യാദി മൂന്നു നക്ഷത്രങ്ങളെ ദക്ഷിണഹസ്തത്തിന്റെ ചെറുവരിൽമുതൽ മൂന്നു വിരലിന്മേലും, രോഹിണ്യാദി മൂന്നു നക്ഷത്രങ്ങളെ വാമഹസ്തത്തിന്റെ ചെറുവരിൽമുതൽ മൂന്നു വിരലിന്മേലും ക്രമത്തിൽ എണ്ണിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ശേഷമുള്ള നക്ഷത്രങ്ങളേയും മുമ്മൂന്നുവീതം ദക്ഷിണഹസ്തത്തിന്റെയും വാമഹസ്തത്തിന്റെയും അംഗുലികളിൽ ക്രമത്താൽ എണ്ണിക്കൊള്ളണം. വലത്തുകൈയിലെ വിരലുകളിന്മേൽ വരുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു ദക്ഷിണതാരമെന്നും, ഇടത്തുകൈയിലെ വിരലുകളിന്മേൽ വരുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു വാമതാരമെന്നും പേർ. അവയുടെ വിഭാഗം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ദക്ഷിണതാരം.

ഘ	ഛ	ജ
അശപതി.	ഭരണി.	കാർത്തിക.
പുണർതം.	പുയം.	ആയില്യം.
അത്തം.	ചിത്തിര.	ചോതി.
മൂലം.	പുരാടം.	ഉത്രാടം.
പുത്രൂട്ടാതി.	ഉത്രട്ടാതി.	രേവതി.

വാമതാരം.

രോഹിണി.	മകയിരം.	തിരുവാതിര.
മകം.	പുരം.	ഉത്രം.
വിശാഖം.	അനിഴം.	കേട്ട.
തിരുവോണം.	അവിട്ടം.	ചരയം.

ദക്ഷിണതാരം ഘ ൫, വാമതാരം ഘ ൨, കൂടി നക്ഷത്രം ൨ ൭. ഇവിടെ ദക്ഷിണതാരത്തിൽ ഒന്നാമത്തേയും മൂന്നാമത്തേയും വിരലുകളിന്മേൽ വരുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ, അശപതി, കാർത്തിക, പുണർതം, ആയില്യം ഇതാദിയായി ഘ ൦. ആ പത്തു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ദശാക്രമം ഒരുപോലെ. രണ്ടാമത്തെ വിരലിന്മേൽ വരുന്ന

ന്നതായ ഭരണി, പൂയം മുതലായ അഞ്ചു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ദശാക്രമം ഒരുപോലെ.

ഇനി വാമതാരത്തിൽ ഒന്നാമത്തേയും മൂന്നാമത്തേയും വിരലുകളിന്മേൽ വരുന്നതായ രോഹിണി, തിരുവാതിര, മകര, ഉത്രം ഇത്യാദിയായ എട്ടു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ദശാക്രമം ഒരുപോലെ. രണ്ടാമത്തെ വിരലിന്മേൽ വരുന്നതായ മകയിരം, പൂരം മുതലായ നാലു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ദശാക്രമം ഒരുപോലെ.

ഇനി സൂര്യൻ മുതലായ സപ്തഗ്രഹങ്ങളുടേയും ദശാസംവത്സരത്തെ താഴെ ചറയുന്നു.

“മുനിഃ പുത്രഃ സനിർദ്ധേനൻ-
 ഇപസ്ത്യാപോദ്ധപനിഃ ക്രമാൽ
 സൂര്യാദിരശ്വയഃ പ്രോക്താ
 വത്സരാശ്ചക്രജാതകേ.”

സൂര്യന്റെ ദശാവത്സരം ൫, ചന്ദ്രന്റെ ൨൧, ക്ഷേത്രം ൧, ബുധന്റെ ൯, വ്യാഴത്തിന്റെ ൧൦, ശുക്രന്റെ ൧൩, മന്ദന്റെ ൪.

ദശാനാഥന്മാരെ അറിയേണ്ടതു നക്ഷത്രപാദംകൊണ്ടാണ്. ഓരോ നക്ഷത്രത്തിനും നാലുപാദങ്ങളുണ്ട്. ആ പാദക്രമത്തെ അനുസരിച്ചു, ദക്ഷിണതാരങ്ങളിൽ ഒന്നും മൂന്നും വിരലുകളിലുള്ള പത്തു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ദശാനാഥന്മാരെ താഴെ ചേർക്കുന്ന ശ്ലോകത്തിന്റെ നാലുപാദങ്ങളെക്കൊണ്ടു ക്രമത്താലെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ഓരോ നക്ഷത്രപാദത്തിനും ദശമുടങ്ങുന്ന നാമനൈതൂടൻ എട്ടു ദശാനാഥന്മാർ ഉണ്ടാവുന്നവരുടെ ക്രമംകൂടി ശ്ലോകപാദങ്ങളിൽനിന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ദക്ഷിണതാരം.

“പാ രം ലേ ഭേ ശാ ന്തഃ സ ജ ജോ
 നി ത്രം പ്രാ ദാൽ സീ താ വി മ ലാ
 രൂ പം പ്രാ പ്യ സ്തി ശ്ല ക രാം ശോ
 വാ ണീ താ സാം ദ ധി നാ ന്വ ത്ര.”

ദക്ഷിണതാരങ്ങളിൽ ഒന്നും മൂന്നും വിരലുകളിൽ വരുന്ന പത്തു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ദശാക്രമം മേൽപറഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിൽ

ത (൬), വ (ർ), മു (൫), പ (൩), ഖേ (൨), പ (൧),
ത്ര (൧൨) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

രണ്ടാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമ
ത്താലെ സ്വ (൧൧), ന (൧൦), ജീ (൯), ക (൧), രാ (൨),
ഗീ (൩), വി (൪), ശ (൫), തി (൬) എന്നീ രാശികളുടെ അധി
പന്മാരാകുന്നു.

മൂന്നാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമത്താ
ലെ സിം (൭), ഫ (൮), ധ (൯), ന (൧൦), ഡി (൧൧),
ത്ര (൧൨), ഫ (൮), സീ (൭), ത (൬) എന്നീ രാശികളുടെ
അധിപന്മാരാകുന്നു.

നാലാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമ
ത്താലെ ഭീ (൪), മ (൫), ഗു (൩), രു (൨), പ (൧), ത്ര (൧൨),
ശു (൧), ജ്ഞ (൧൦), ലാ (൯) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാ
രാകുന്നു.

ഇപ്രകാരം ദക്ഷിണതാരങ്ങളുടെ പാദങ്ങളിൽ ജനിച്ചവ
രുടെ ദശാക്രമം പറഞ്ഞു.

വാമതാരം.

ഇനി വാമതാരങ്ങളിൽ ഒന്നും മൂന്നും വിരലുകളിൽ വരുന്ന
രോഹിണി, തിരുവാതിര, മകം, ഉത്രം മുതലായ എട്ടുനക്ഷത്രങ്ങളു
ടെ പാദങ്ങളിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാക്രമം താഴെ ചേർന്ന ശ്ലോ
കപാദങ്ങളെക്കൊണ്ടു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

“യേ ന വ്യാ ശ്രീ പാ ര ഗ മേ വാ
ത സ്വേഘ ഭീ പ്രോ പ്ത ന ധീ ഭാ സഃ
ത സ്തിൻ ഭാ ഗേ രൂ പ ധ നാ ഡ്യാ
പ്രാ യോ രാ ഗീ ശി വ തേ സാ മീ.”

മേൽപറഞ്ഞ എട്ടു നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും ഒന്നാംപാദത്തിൽ
ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ, ധ (൯), ന (൧൦),
വ്യാ (൧൧), ശ്രീ (൧൨), പ (൧), ര (൨), ഗ (൩), മ (൫),
വ (൪) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

രണ്ടാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമ
ത്താലെ ത (൬), സ്വേഘ (൭), ഭീ (൮), പ്ര (൧൨), പ്ത (൧൧),

ന (ച ൦), ധീ (ൻ), ഭാ (വ), സ (െ) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

മൂന്നാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ ത (ന്റ), സ്തു (ഠ), ഭ (ർ), ഗെ (ന്റ), രൂ (റ), വ (ച), ധ (ൻ), ന (ച ൦), വൃ (ച ച) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

നാലാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ പ്ര (ച റ), യ (ച), ര (റ), ഗ (ന്റ), ശാ (ഠ), വ (ർ), തെ (ന്റ), സ (െ), ഹി (വ) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

ഇനി വാമതാരങ്ങളിൽ മദ്ധ്യമതാരങ്ങളായ മകയിരം, പൂരം എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള നാലു നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാക്രമത്തെ താഴെ ചേർന്ന സ്ലോകപാദങ്ങളേക്കൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നു.

“പ്രാ പ്ത സ്തി ശോ ഹ സ തേ ശംഭു-
 ഞ്ഞ രീ യോ ഭാ നി ത്വം പ്ര ക രം
 ഗുണ ഭ കേതാ സൗ ഹി പ്രാ പ്താ നം
 ധീ ഭാ സ സ്തേ ശംഭു റി കാ.”

മേൽപറഞ്ഞ നാലു നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഒന്നാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ പ്ര (ച റ), പ്ത (ച ച), സ്തി (ച ൦), ശോ (ൻ), ഹ (വ), സ (െ), ത (ന്റ), ശ (ഠ), ഭ (ർ) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

രണ്ടാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ ഗ (ന്റ), രീ (റ), യ (ച), ഭ (ൻ), നി (ച ൦), ത്വ (ച ച), പ്ര (ച റ), ക (ച), ര (റ) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

മൂന്നാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ ഗ (ന്റ), ണ (ഠ), ഭ (ർ), ക്ത (ന്റ), സ (െ), ഹി(വ), പ്ര (ച റ), പ്ത (ച ച), ന (ച ൦) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

നാലാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ ധീ (ൻ), ഭ (വ), സ (െ), സ്തേ (ന്റ), ശ (ഠ),

ഭ (ർ), ഗ (ന്ദ), രി (ന്ദ), ക (ഘ) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

ഇപ്രകാരം വാമന്മാരങ്ങളുടെ നക്ഷത്രപാദങ്ങളിൽ ജനിച്ചവരുടെ ഭോഗക്രമത്തെ പറഞ്ഞു. ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന കടപയാദിയിൽ ശുക്രാക്ഷരങ്ങൾ പത്തിനേയും കൃ വക്രം പതിനൊന്നിനേയും ക്ര വക്രം പന്ത്രണ്ടിനേയും കുറിക്കുന്നപ്രകാരം പ്രത്യേകം ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഗർഭശിഷ്ടം വരുത്തുവാൻ.

ഒരു രാശിക്കു് ഒൻപതു് ഋക്ഷചരണങ്ങളാണല്ലോ. അപ്പോൾ ഒരു നവാംശകത്തിനു ൩ തീയതി ൨ ൦ ഇലിയുണ്ടു്. ജനനസമയത്തുള്ള നക്ഷത്രപാദത്തിൽചെന്നതു കഴിച്ചു ചെല്ലുവാനുള്ള തീയതിയും ഇലിയുകേണ്ടു് അതിനെ മുഴുവൻ ഇലിയാക്കി അതിനെ ഭോഗാനാഥൻറെ ഭോഗവത്സരംകൊണ്ടു ചെരുക്കി ൮ നചം(൨ ൦ ൦)കൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ ഗർഭശിഷ്ടഭോഗവത്സരം കിട്ടും. ശേഷമുള്ളതിനെ മാസം, ദിവസം മുതലായതാക്കിക്കൊൾക.

അപഹാരം.

കാലചക്രദശയിലെ അപഹാരം കണ്ടുപിടിപ്പാനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെ നിദ്ദേശിക്കുന്നു.

“കാലചക്രോപഹാരസ്യ
പ്രക്രിയാഥ പ്രദർശ്വതേ
തത്തദ്രാശിത്രികോണന്ധ-
ചരാദിനവരാശിപാഃ.”

കാലചക്രദശാനന്ധനായ ഗ്രഹം മുൻപറഞ്ഞ ക്രമത്തിലുള്ള ഏതു രാശിയുടെ അധിപനോ, ആ രാശിയുടെ ത്രികോണരാശികളിൽ ചരരാശിതുടങ്ങി ക്രമേണ ഒൻപതു രാശികളുടെ അധിപന്മാർ കാലചക്രദശാപഹാരാനന്ധനായി ഭവിക്കുന്നു.

അപഹാരം വരുത്തുവാൻ.

“ക്രമേണ ഘൃപഹരന്താര
ഇഷ്ടാബ്ബെർമ്മുപവത്സരം
നിഹത്യ സ്വഹരൈർല്ലബ്ബാ
ഘൃബ്ബാസ്സുപഹാരകാഃ.”

ദശാനാഥന്റെ സംവത്സരത്തെ അപഹാരനാഥന്റെ സംവത്സരംകൊണ്ടു വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അതതു ത്രികോണഹാരകൾകൊണ്ടു ഹരിച്ചുകൊടുത്തു അപഹാരസംവത്സരം. ശേഷത്തെ മാസം, ദിവസം മുതലായവയാക്കി കണ്ടുകൊള്ളുക.

ത്രികോണഹാരകം.

“ജ്ഞാനാഡ്യ, മദനോ, ഗുജോ
ക്ഷോഭാനോജ്ഞാദിഹാരകം.”

മേഷത്രികോണഹാരകം ജ്ഞാനാഡ്യ എന്ന (൧൦൦), വൃഷഭത്രികോണഹാരകം മദന എന്ന (൮൫), മീനത്രികോണഹാരകം ഗുജോ എന്ന (൮൩), കർക്കടകത്രികോണഹാരകം ക്ഷോഭാന എന്ന (൮൩).

പഞ്ചമഹാദശകം.

“നേത്രാംഗാനംഗയുക്തോനിതശിശിരകരാൽ,
നേത്രഗാത്രാഡ്യയുക്താൽ,
ന്ത്രനം നാകാഡ്യയുക്താ,ദപി നീധനപതേ,-
ശ്യാപി നീതാഃ ക്രമേണ
നീത്രാണാധാനസംജ്ഞേ, പുനരപി ച മഹാ-
സംജ്ഞിതോല്പന്നസംജ്ഞേ
പ്രോക്താന്ത്യാ മുത്യസംജ്ഞാ മയയവനമണി-
ന്മാദിദിഃ ശാസ്ത്രവിദ്ദിഃ.”

ചന്ദ്രസ്തം ഉണ്ടാക്കി നാലു സ്ഥലത്തു വയ്ക്കുക. ഒന്നിൽ രാശ്യാദിയായ നേത്രാംഗാനംഗ'(൩-൩-൨൦)കൂട്ടുക; രണ്ടാമതു വെച്ചിരിക്കുന്ന ചന്ദ്രസ്തത്തിൽനിന്നു അതു കറയ്ക്കുക; മൂന്നാമതു വെച്ചിരിക്കുന്ന ചന്ദ്രസ്തത്തിൽ രാശ്യാദിയായ നേത്രഗാത്രാഡ്യ'(൧-൨൩-൨൦)കൂട്ടുക. നാലാമതു വെച്ചിരിക്കുന്ന ചന്ദ്രസ്തത്തിൽ രാശ്യാദിയായ നേത്രനാകാഡ്യ'(൧-൧൦-൦)കൂട്ടുക. ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കിയ നാലു സ്തത്തിൽനിന്നും, അഷ്ടമാധിപസ്തം ഉണ്ടാക്കി അതിൽനിന്നും, മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം നക്ഷത്രദശവയ്ക്കുക. ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തേതു “നീത്രാണദശ”, രണ്ടാമത്തേതു “ആധാനദശ”, മൂന്നാമത്തേതു “മഹാദശ”, നാലാമത്തേതു “ഉല്പന്നദശ”, അഞ്ചാമത്തേതു “മുത്യദശ” എന്നു മയയവനമണിന്മാർ ഓർമ്മപ്പെടുത്തേണ്ടതു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ആയുർദായം.

പരമായുസ്സു്.

മനുഷ്യർക്കും ഗജങ്ങൾക്കും പരമായുസ്സു ൧൨൦ സംവത്സരം ൫ ദിവസമെന്നും, അശ്വങ്ങൾക്കു പരമായുസ്സു ൩൨ സംവത്സരം ൫ ദിവസമെന്നും, കഴുതക്കും ഒട്ടകത്തിനും പരമായുസ്സു ൨൫ സംവത്സരം ൫ ദിവസമെന്നും, ഗോവിനും മഹിഷത്തിനും പരമായുസ്സു ൨൪ സംവത്സരമെന്നും, ആടുമുതലായവുക്കു പരമായുസ്സു ൧൬ സംവത്സരമെന്നും, ശ്യാവിനു പരമായുസ്സു ൧൨ സംവത്സരമെന്നും മഹർഷിമാർ അനുഭവംകൊണ്ടു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

„സമാഷ്ഠഷ്ടിർദ്വിപ്ലോ മനുജകരിണാം പഞ്ച ച നിശാ ഹയാനാം ദ്വാത്രിംശൽ ഖരകരഭയോഃ പഞ്ചകൃതിഃ വിരൂപാ സാ ത്വായർവൃഷമഹിഷയോദ്ദ്വാദശ ശൂനാം സ്മൃതഞ്ജരാഗാദീനാം ദശകസഹിതാ ഷട് ച പരമം. ’

എന്നു ഹോരാശാസ്ത്രം.

ദശാസംവത്സരം.

„മയയവനമണിന്മശക്തിപൂർവ്വം...
ദ്രിവാസകരാദിഷു വത്സരാഃ പ്രിദഷ്യാഃ
നവതിമിവിഷയാശ്ചിഭൂതരദ്രാ
ദശസഹിതാ ദശ ച സ്വതുംഗഭേഷു.”

പരമോച്ചസ്ഥനായ ആദിത്യൻ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ആയുർവർഷം ൧൯. പരമോച്ചസ്ഥനായ ചന്ദ്രൻ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ആയുർവർഷം ൨൫. പരമോച്ചസ്ഥനായ ക്ഷൻ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ആയുർവർഷം ൧൫. പരമോച്ചസ്ഥനായ ബുധൻ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ആയുർവർഷം ൧൨. പരമോച്ചസ്ഥനായ ഗുരു പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ആയുർവർഷം ൧൫. പരമോച്ചസ്ഥനായ ശുക്രൻ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ആയുർവർഷം ൨൧. പരമോച്ചസ്ഥനായ മന്ദൻ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ആയുർവർഷം ൨൫. എന്നു മയനും, യവനനും, മണ്ഡാനനും, പരാശരനും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

നീചഹരണം.

ആദിത്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങൾ തന്റെ തന്റെ പരമനീചത്തിൽ നിന്നാൽ അവരുടെ ആയുർദായസംവത്സരം പകുതിവീതം

കുറഞ്ഞു പോകും. അതായത് ആദിത്യൻ പരമനീചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന സമയം ജനിച്ചവൻ ആദിത്യനിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ആയുർവ്ഷം പത്തൊൻപതിൽ പകുതിയായ ഒൻപതരയെന്നു താൽപര്യം. ശേഷമുള്ള ഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഇപ്രകാരം കണ്ടുകൊൾക.

“നീചേഷ്ടിച്ചുദലം ഹി തത്”

എന്നു പ്രമാണം.

ഉച്ചനീചമല്യങ്ങളിൽ ഒരു ഗ്രഹം വരുന്നതായാൽ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുർദായകാലത്തെ ത്രൈരാശികംകൊണ്ടറിഞ്ഞു കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

“ഉഭയോരന്തരസ്ഥന്യു
ഗ്രഹന്യ പരിവത്സരഃ
അഥ ജ്ഞേയോന്മാപാതേന
നേഹ ഭാരോ വിപശ്ചിതാം.”

എന്നു സ്കന്ദപുരാണത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ലഗ്നായുഃ.

“അഥൈകേ ലഗ്നമംശേന”

എന്നപ്രകാരം ലഗ്നായുസ്സു നവാംശമുല്പമെന്നും,

“രാശിനേത്രപരേ വിഭുഃ”

എന്നതുകൊണ്ടു ലഗ്നായുസ്സു രാശിമുല്പമെന്നും രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ ആചാര്യന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അംശകംകൊണ്ടും രാശികൊണ്ടും ലഗ്നായുസ്സിനെ വേറെ വേറെ വരുത്തി രണ്ടുകൂടെ കൂട്ടി അർദ്ധാൽ കിട്ടുന്നതു ലഗ്നായുസ്സു്. ഇതത്രേ സംപ്രദായം.

ശതക്ഷേത്രഹരണം.

“വക്രം ഹിതപാരിഭം പ്രാപ്ലഃ
സ്വപത്രിഭാഗേന ഹീയതേ.”

ആദിത്യദിഗ്രഹങ്ങളെ ശതക്ഷേത്രഗതന്മാരായാൽ അവരുടെ ആയുർദായവത്സരം മൂന്നിലൊന്നു കുറഞ്ഞുപോകും.

എന്നാൽ ചൊല്ലായും, വക്രഗതിയോടുകൂടിയ ഗ്രഹവും ശതക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാലും അവരുടെ യഥോക്തമായ ആയുസ്സിനെ ദാനം ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

“ഇഹ വക്രം വിജാനീ.മി
ഭൈരമം വാ വക്രചാരിണം.”

എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതനുസരിച്ചു വക്രശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥം
മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടുപ്രകാരത്തിലും ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

• മൌഢ്യഹരണം.

“വിനാ ശൂക്രം ച മന്ദം ച
മൃഗാന്നാം ഹീയതേ ഭലം.”

ഗ്രഹങ്ങൾക്കു മൌഢ്യമുണ്ടായാൽ അവർക്കു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന
ആയുർദായവത്സരങ്ങളിൽ പക്ഷതി കുറഞ്ഞുപോകും.

എന്നാൽ ശൂക്രനും ശനിക്കും മൌഢ്യമുണ്ടായാൽ ഇപ്രകാ
രമുള്ള കുറവു ഭവിക്കുന്നതല്ല.

എന്നാൽ —

“ശൂക്രമന്ദൌ വിനാന്വേഷാം
ബുധമച്ഛ്യേകരാശീഗം
സൂര്യോച്ഛീനീനഗഭസ്തീനാം
ഗ്രഹാണാം ഹീയതേ ഭലം.”

എന്നുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഏകരാശീസ്ഥബുധനുകൂടി മൌ
ഢ്യഹരണം ആവശ്യമില്ലെന്നു ധരിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ദൃശ്യാൽഹരണം.

“സവാൽത്രിചരണപഞ്ചഷഷ്ടഭാഗാഃ
ക്ഷീയന്തേ വ്യയഭവനാദസൽസു വാമം
സത്സപൽം ഹസതി തഥൈകരാശീഗാനാ_
മേകോഽംശം ഹരതി ബലീത്യാമാഹ സത്യഃ.”

പന്ത്രണ്ടാമെട്ടതു നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ ആയു
സ്സു സർവ്വഭാഗവും (മുഴുവനും) ക്ഷയിക്കും. പതിനൊന്നാമെട്ടതു
നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ അർദ്ധഭാഗം (പക്ഷതി)
ക്ഷയിക്കും. പത്താമെട്ടതു നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ ആ
യുസ്സിൽ ത്രിഭാഗം (മൂന്നിലൊന്നു) ക്ഷയിക്കും. ഒൻപതാമെട്ടതു
നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ ചരണഭാഗം (നാലി
ലൊന്നു) ക്ഷയിക്കും. എട്ടാമെട്ടതു നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തി
ന്റെ ആയുസ്സിൽ പഞ്ചഭാഗം (അഞ്ചിലൊന്നു) ക്ഷയിക്കും. ഏ
ഴാമെട്ടതുനില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ ഷഷ്ടഭാഗം
(ആറിലൊന്നു) ക്ഷയിക്കും.

ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ മേൽപറഞ്ഞ ക്രമത്തിൽ നിന്നാൽ പാപ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞതിന്റെ ആയുസ്സിൽ പകുതി ക്ഷയിക്കും. അതായതു പന്ത്രണ്ടാമെടുത്തു നില്ക്കുന്ന ശുഭന്റെ ആയുസ്സിൽ പകുതി ക്ഷയിക്കുമെന്നും, പതിനൊന്നാമെടുത്തു നില്ക്കുന്ന ശുഭന്റെ ആയുസ്സിൽ നാലിലൊന്നു ക്ഷയിക്കുമെന്നും, പത്താമെടുത്തു നില്ക്കുന്ന ശുഭന്റെ ആയുസ്സിൽ ആറിലൊന്നു ക്ഷയിക്കുമെന്നും, ഒൻപതാമെടുത്തു നില്ക്കുന്ന ശുഭന്റെ ആയുസ്സിൽ എട്ടിലൊന്നു ക്ഷയിക്കുമെന്നും, എട്ടാമെടുത്തു നില്ക്കുന്ന ശുഭഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ പത്തിലൊന്നു ക്ഷയിക്കുമെന്നും ഏഴാമെടുത്തു നില്ക്കുന്ന ശുഭഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ പന്ത്രണ്ടിലൊന്നു ക്ഷയിക്കുമെന്നും താൽ പത്രം.

പന്ത്രണ്ടാമെടം മുതലായ ആരശാശികളിൽ രണ്ടോ അധികമോ ഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ അവരുടെ എല്ലാവരുടേയും ആയുസ്സിനു മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം ക്ഷയമില്ല. അവരിൽവെച്ചു ബലവാനായിരിക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സുമാത്രം മേൽപറഞ്ഞ ക്രമത്തിൽ ക്ഷയിക്കുമെന്നു സ്വത്യാചാർച്ചൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

“അതു ദപയോർബ്ബഹ്നാനം ച
പ്രാഗ്ഗപൽ കേഷാം ച ന ക്ഷയഃ
സ വൈ ഭഗവതസ്തത്ര
പരമേകസ്യ യോ ബഹീ.”

എന്നു പ്രമാണം.

അനേകം ഗ്രഹങ്ങൾ ഒരുരാശിയിൽ തുല്യബലവാനായി നില്ക്കുന്നതായാൽ:—

“ശകബ്ദശുചരാദ്യാ വൃദ്ധിതോ വീർ്വന്തഃ”

എന്നുള്ള നിസർഗ്ഗബലത്തെ അനുസരിച്ചു ഹരണകർത്താവിനെ നിശ്ചയിച്ചു ഹരണം ചെയ്തുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ശുഭരോദയഹരണം.

“സാഭോദിതോദിതനവാംശഹതാൽ സമസ്താ-
ദ്ഭാഃഗാഷ്ടയുക്തശതസംഖ്യ ഉചൈതി നാശം
ശുഭേ വിലഗ്നസഹിതേ വിധിനാ തപനേന
സൌമ്യേഷിതേ ദളമതഃ പ്രളയം പ്രയാതി.”

രവിയൊ, കജനൊ, മന്ദനൊ, ലഗ്നസ്ഥനായാൽ ശൂരോദ
യഹരണം വേണം. ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ലഗ്നത്തിന്റേറയും ആയുദ്വായ
പിണ്ഡങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി വേറേ വേറേ വയ്ക്കുക. അവയെ അ
ലോഭിതനവാംശങ്ങളോടുകൂടിയ ഉദിതനവാംശങ്ങളെക്കൊണ്ടു
പെരുക്കി നൂറൊട്ടുകൊണ്ടു ഹരിച്ചുവരുന്ന ഭാഗത്തെ അതതു് ആ
യുദ്വായപിണ്ഡത്തിങ്കൽനിന്നു കളഞ്ഞുകൊണ്ടുണ്ടതാകുന്നു. ലഗ്ന
ഗതനായ ശൂരഗ്രഹത്തിനു ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടായിരുന്നാൽ മേൽപ്ര
കാരം പെരുക്കി ഹരിച്ചു കിട്ടുന്ന ഭാഗത്തിന്റെ പകുതിമാത്രം അ
തതു പിണ്ഡത്തിൽനിന്നു കളഞ്ഞാൽ മതിയാകുന്നതാണ്.

പന്ത്രണ്ടുരാശികൾക്കുകൂടി ൧൨ x ൩ = ൩6 വ നവാംശ
ങ്ങളായതുകൊണ്ടു ലഗ്നത്തിന്റെ സാലോഭിതമായ ഉദിതന
വാംശത്തെ നൂറൊട്ടുകൊണ്ടു ഹരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഭിന്ന
സംഖ്യയുടെ ഭാഗം എല്ലാ പിണ്ഡദശകളിൽനിന്നും കളയേണമെ
ന്നു സാരം. ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടെങ്കിൽ ഭിന്നസംഖ്യയുടെ പകുതികൊ
ണ്ടു് ഓരോ പിണ്ഡദശയേയും പെരുക്കിക്കിട്ടുന്നഭാഗം അതതു പി
ണ്ഡദശയിൽനിന്നും കളയേണമെന്നത്രേ സിദ്ധാന്തം.

ജീവശമമതം.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ആയുദ്വായങ്ങളെല്ലാം ഭിന്നങ്ങളെന്നും സമങ്ങള
െന്നും രണ്ടുപക്ഷമുണ്ടു്. അതിൽ ആദ്യപക്ഷക്കാരായ മയൻ
യവനൻ, മണിന്ദൻ, പരാശരൻ എന്നിവരുടെ അഭിപ്രായ
പ്രകാരം ഗ്രഹങ്ങൾ പരമോച്ചസ്ഥന്മാരാകുമ്പോൾ അവർ പ്ര
ദാനം ചെയ്യുന്ന ആയുദ്വായവത്സരങ്ങളെ പ്രത്യേകം മുൻപു പറ
ഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

പരമോച്ചസ്ഥന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ആയുദ്വായവത്സരങ്ങൾ
എല്ലാം സമങ്ങളാണെന്നുള്ള രണ്ടാംപക്ഷത്തേയാകുന്നു ജീവശ
മമാപ്പു് അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

“ഗ്രഹാദായം പരമായുഷഃ സ്വരാംശം.”

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ആയുദ്വായങ്ങൾ പരമായുസ്സിന്റെ സ്വരാംശം
(ഏഴിലൊരുഭാഗം) എന്നു താൽമയ്യും. എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളുടേയും
ആയുദ്വായം തുല്യമായിരിക്കുമ്പോൾ സപ്തഗ്രഹങ്ങളിൽ ഓരോരു
ത്തരുടേയും ആയുദ്വായം പരമായുസ്സിന്റെ ഏഴിലൊന്നുവീതമെന്ന

പറയുന്നതു ന്യായസിദ്ധംതന്നെ. പരമായുസ്സു ൧൨൦ സംവത്സരം ൫ ദിവസമായതുകൊണ്ട് ഓരോ ഗ്രഹത്തിന്റെയും ആയുത്രായം പരമായുസ്സിന്റെ ഏഴിലൊന്നായ ൧൭ സംവത്സരം ൧ മാസം ൨൨ ൧/൭ ദിവസം മാത്രമാകുന്നു. ഇതു പരമോച്ചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുത്രായമാണ്. അതുകൊണ്ടു, നീച ഹരണം, ശത്രുക്ഷേത്രഹരണം, ദുശ്യാലംഹരണം മുതലായ മുൻപു പറഞ്ഞ ക്രിയകളെല്ലാം ഇവിടേയും ചെയ്ത് ആയുത്രായം സൂക്ഷ്മപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

സത്യാചാര്യമതം.

“ആയുർഗ്രഹാംശാകെസ്തുല്യ-
മന്ത്രേ കേചന മനപതേ.”

എന്നുള്ള പൂർവ്വസിദ്ധാന്തപ്രകാരം ആയുത്രായം ഗണിച്ചു തുടങ്ങിയതു സത്യാചാര്യനാകയാൽ ഈ മതത്തിന്നു സത്യാചാര്യമതമെന്നു പേർ സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു മുൻപറഞ്ഞ രണ്ടുമതങ്ങളിൽനിന്നും ഭിന്നമായ മൂന്നാമത്തെ മതമാകുന്നു.

“ഗ്രഹഭക്തിനവാംശരാശിതുല്യം
ബഹു സാമ്യം സമുപൈതി സത്യവാക്യം.”

അതതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ആയുത്രായം അതതു ഗ്രഹങ്ങളാൽ ഭജിക്കപ്പെട്ട നവാംശരാശിതുല്യമെന്നു സത്യാചാര്യമതം. ഇത് അനേകാചാര്യമതങ്ങളോടും അനുഭവങ്ങളോടും യോജിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇവിടെ രാശിതുല്യമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അംശകത്തെ എല്ലാസ്തോത്രം മേഷാദിയായിട്ടുതന്നെ കണക്കാക്കേണ്ടതാകുന്നു. ക്രമപ്രകാരം കണക്കാക്കി എഴുതിയിരിക്കുന്ന നവാംശകങ്ങളെ ആയുത്രായത്തിൽ മേഷാദിയായി എണ്ണി വത്സരാദികളെ നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു താൽപര്യം.

ഇതു വരുത്തുവാനുള്ള ക്രിയാക്രമത്തെച്ചൊല്ലുന്നു.

“സത്യോക്തേ ഗ്രഹമിഷ്ടം
ലിപ്താഃ കൃതപാ ശതഭവേനാപ്തേ
മണ്ഡലഭാഗവിശുദ്ധേ-
ബ്ധ്യാഃ സ്വഃ ശേഷാന്തു മാസാദ്യാഃ.”

ഗ്രഹസ്സുടത്തേ വച്ച് ഇലിയാക്കി ഇരുന്തുകൊണ്ടു ഹരിച്ചു കിട്ടിയതു സംവത്സരം. ശേഷത്തെ പന്ത്രണ്ടുകൊണ്ടു ഗുണിച്ചു ഇരുന്തുകൊണ്ടു ഹരിച്ചു കിട്ടിയതു മാസം. ശേഷത്തെ മുപ്പതിൽ ഗുണിച്ച് ഇരുന്തുകൊണ്ടു ഹരിച്ചു കിട്ടിയതു ദിവസം. ശേഷത്തെ അറുപതിൽ പെരുക്കി ഇരുന്തുകൊണ്ടു ഹരിച്ചു കിട്ടിയതു നാഴിക. ഇതിൽ ആദ്യം കിട്ടിയ സംവത്സരഫലം പന്ത്രണ്ടിൽ ഹരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണമുണ്ടെങ്കിൽ ഹരിച്ചു ശേഷിക്കുന്നത് ആയുദ്വായ സംവത്സരം. മാസാദികളെല്ലാം മുൻപുകിട്ടിയവതന്നെ. ഒരു നവാംശത്തിനു നൂതീയതി ൨൦ ഇവി അല്ലെങ്കിൽ ഇരുന്തു് ഇലിയായതുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ ൨൦൦ കൊണ്ടു ഹരിക്കുവാൻ പറഞ്ഞതു്.

സത്യാചാര്യമതമനുസരിച്ചു മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം ഗ്രഹസ്സുടമുണ്ടാക്കി ആയുദ്വായം വരുത്തിയാൽ ചെയ്യേണ്ട ക്രിയാക്രമങ്ങളെ പ്പറയുന്നു.

“സ്വതുംഗവക്രോപഗതൈസ്ത്രിസംഗുണം
 ദ്വിജത്തമസ്വാംശകഭൃതിഭാഗഗൈഃ
 ഇയാൻ വിശേഷസ്തു ഭദനഭാഷിതേ
 സമാനമന്യൽ പ്രഥമേപ്യദീരിതം.”

സ്വോച്ചസ്ഥനായിട്ടൊ, വക്രഗതിയെ പ്രാപിച്ചവനായിട്ടൊ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുഃപ്രമാണത്തെ മൂന്നുകൊണ്ടു പെരുക്കണം. വക്രോത്തമാംശകത്തികളൊ, സ്വനവാംശകത്തികളൊ, സ്വക്ഷേത്രത്തികളോ, സ്വദ്രേക്കാണത്തികളൊ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുഃപ്രമാണത്തെ ഇരട്ടിക്കണം. സത്യാചാര്യമതത്തിൽ ഇത്രമാത്രമെ വിശേഷമുള്ളു. ആദ്യംപറഞ്ഞിട്ടുള്ള നീചഹരണം, ദ്രശ്യാർഹരണം മുതലായവയെല്ലാം ഇവിടേയും തുല്യംതന്നെ.

“ആയുർഗ്രഹാംശകൈസ്തുച്ഛ-
 മന്യേ ക്ലേചന മനപതേ
 തുംഗസ്ഥസ്തു തു തദ്ഗ്രാഹ്യം
 ത്രിഗുണം വക്രഗന്യ ച
 വക്രോത്തമസ്വഭാഗസ്വ-
 ക്ഷേത്രദ്രേക്കാണഗന്യ തൽ
 ദ്വിഗുണം.....”

എന്നുള്ള പൂർവ്വിധാന്തരേ ഇവിടെ സത്യാചാര്യമതത്വേന കണ്ടുകൊൾക.

ലഗ്നായുഃ.

“കിന്തപത്ര ഭാംശപ്രതിമം ദദാതി
വീർ്യാനപിതാ രാശിസമം ച ഹോരാ
ശ്ചരോദയേ യോഽപചയഃ സ നാത്ര
കാർ്യാം ച നാഞ്ചൈഃ പ്രഥമോപദിഷ്ഠൈഃ.”

ലഗ്നരാശിബലഹീനമായിരിക്കിൽ അതിന്റെ നവാംശകതുല്യമായിരിക്കുന്ന ആയുഃപ്രമാണത്തെ ആയുദ്വായത്തികൾ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ലഗ്നരാശിക്കു ബലമുണ്ടെങ്കിൽ നവാംശകതുല്യമായും രാശിതുല്യമായുമിരിക്കുന്ന ആയുസ്സിനെ ഏകീകരിച്ചു ഗ്രഹിക്കണം. സത്യാചാര്യമതത്തികൾ ശ്ചരോദയഹരണവും മയയവനമണിനമാദികളാൽ നിർദ്ദിഷ്ടമായ ദശാസംവത്സരങ്ങളും ആവശ്യമില്ലാത്തവയാകുന്നു.

“വീർ്യാഹീനായാ
ഹോരായാ ഭാംശസമ്മിതം
വീർ്യാനപിതായാ ഭാംശേന
രാശിനാ ച സമം വിദുഃ.
പാചോദയേ ത്ര യൽ പ്രോക്തം
നേച്ഛന്തി ഹരണം ത്ര തൽ.”

എന്ന പൂർവ്വശാസ്ത്രാനുസാരേണ മേൽപറഞ്ഞ ഹോരാശാസ്ത്രപ്രകൃതത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളുകയും വേണം.

സത്യാചാര്യമതത്തിനു ബഹുസാമ്യമുണ്ടാകയാൽ അതു ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നു. എന്നാൽ അതിനുള്ള സംപ്രദായവിശേഷത്തേ കൂടി താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“ആചാര്യകം തപത്ര ബഹുഹ്ലതായാ-
മേകം ത്ര യദ്ഭൂരി തദേവ കാർ്യാം.”

ഒന്നിനെത്തന്നെ തുല്യങ്ങളായ അനേകഗുണകാരങ്ങളേ ഒക്കാണ്ടു ഗുണിക്കേണ്ടതായി വരുമ്പോൾ അതിൽ ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രം ഗുണിച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാകുന്നു. അതുല്യങ്ങളായ അനേകം ഗുണകാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഒന്നിനെത്തന്നെ ഗുണിക്കേണ്ട

രായിവരുമ്പോൾ അതിൽവെച്ചു മഹത്തായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടുമാത്രം ഇണിച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാകുന്നു. ഇതത്രേ ഇതിന്റെ പരമായിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥസംപ്രദായം.

അഷ്ടവക്ത്രം.

അഷ്ടാനാം വക്ത്രം അഷ്ടവക്ത്രം എന്നു വ്യൽപത്തി. സൂര്യൻ മുതൽ ശനിചെയ്യുന്നമുള്ള സപ്തഗ്രഹങ്ങളും നില്ക്കുന്ന രാശികളും ലഗ്നരാശിയും കൂടിയുള്ള എട്ടു രാശികളിൽ നിന്നു ഇടുന്ന എട്ടു അക്ഷങ്ങളുടെ അഥവാ ബിന്ദുക്കളുടെ—സമൂഹമാകയാൽ അഷ്ടവക്ത്രമെന്നുപേർ.

രാശിചക്രം ലിഖേൽ ഭൂമൗ
സംയോജ്യാക്ഷരസംഖ്യയാ
ശുക്രാക്ഷരേണ ദശമ-
സ്ഥാനമത്ര പ്രകീർത്തിതം
ഏകാ സംഖ്യാ ദ്വിസംഖ്യാ വാ
വാക്യാന്തേ ദൃശ്യതേ യദി
ഏകാദശം ദ്വാദശം ച
കൃമാത്താഭ്യാം പ്രകീർത്തിതം.

അഷ്ടവക്ത്രവാക്യങ്ങളെല്ലാം പരല്ലേരുകൊണ്ടറിഞ്ഞു കൊള്ളണം. ശുക്രാക്ഷരംകൊണ്ടു പത്തും, വാക്യാന്തത്തിൽ വരുന്ന ഒന്നും രണ്ടും സംഖ്യകളെക്കുറിക്കുന്ന അക്ഷരങ്ങളെക്കൊണ്ടു പതിനൊന്നും പത്തുണ്ടും, ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സ്വാധിഷ്ഠിതരാശിയിൽ നിന്നു താഴെ പറയുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലാം ഓരോ അക്ഷം വെച്ചു കൊള്ളണം.

സൂത്രാഷ്ടവക്ത്രം.

രവി—പത്രേ വാ ഞ്ജാ ദാ ധി നഃ സ്യാത്
൧-൨-൪-൭-൯-൧൦-൧൧.
ചന്ദ്രൻ—ഇപ്ലോ ന മൃഃ.
൩-൯-൧൦-൧൧.
കുജൻ—കൌരവാസ്സ ദാധനാസ്യാഃ.
൧-൨-൪-൭-൯-൧൦-൧൧.

ബുധൻ—ഗണിതോധനകാര്യം.
൩-൫-൩-൩-൩-൩-൩-൩.

ഇരുശേഷോധനം.
൫-൩-൩-൩-൩-൩-൩-൩.

ശുകൻ—തഥാശ്രീഃ.
൩-൫-൩-൩-൩-൩-൩-൩.

മന്ദൻ—വരവാസീഹിധനികം.
൩-൩-൩-൩-൩-൩-൩-൩.

ലഗ്നം—ഗൌരീത്താനംപരം.
൩-൩-൩-൩-൩-൩-൩-൩.

ആകെർവ (ഭേദം).

ചന്ദ്രാവൃത്തം.

രശ്മിതീസ്സദാനം.
൩-൩-൩-൩-൩-൩-൩-൩.

ചകാലേതീർമ്മനിത്വം.
൩-൩-൩-൩-൩-൩-൩-൩.

കൃഷ്ണീഗുണേഷുധനം.
൩-൩-൩-൩-൩-൩-൩-൩.

ബുധോഗീവശീസുജനംസ്യാത്.
൩-൩-൩-൩-൩-൩-൩-൩.

*ഇകോവാസദാനമോതു.
൩-൩-൩-൩-൩-൩-൩-൩.

ശുഭവണ്ണോധനീത്വം.
൩-൩-൩-൩-൩-൩-൩-൩.

* “ജീവാദ്യയായക്യം കേന്ദ്രസ്ഥം” എന്ന ഹോരശാസ്ത്രമനുസരിച്ചു വൃശ്ചികൻ പരലുകൾപ്പെടുന്നു. “കേന്ദ്രവ്യയായക്യം ജീവൻ” എന്നു സ്വല്പജാതകത്തിലും കാണുന്നു. “ജീവാദ്യയായക്യം” എന്നതായ പാരമ്പര്യ സിദ്ധിച്ചു മന്ദോപദേശികൾ “ജീവൻ കർമ്മസുജനസ്യാത്” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ത്രാജ്യമേകുന്നു.

ബു—യോ ഗോ മ തോ യ ന വാ ത്രം
 ച - ന - മ - ന - ന് - മ 0 - മ മ - മ ൨,

ഗു—ക്ഷോ ഭ വാ ത്രം.
 ന - വ - മ മ - മ ൨.

ശു—പു ത്ര ഗ ഭോ മ ഹാ യ നൃഃ.
 ച - ൨ - ന - ര - മ - വ - ന് - മ മ.

മു—പു ര വാ സീ ഹി യ നാ കഃ.
 ച - ൨ - ര - ൭ - വ - ന് - മ 0 - മ മ.

ലി—ക ര വ ശ്വ ണ നം സ്യാത .
 ച - ൨ - ര - ന - വ - മ 0 - മ മ.

ആകെ ര (വിഷ്ണു).

ജവാഷ്ടവഗ്ഗം.

ര—പു ത്ര ലാ ഭ സ്സ ഓ യ ന്നീ കേ.
 ച - ൨ - ന - ര - ൭ - വ - ന് - മ 0 - മ മ.

ച—രാ മി സ്സാ ധു സ്യാത് .
 ൨ - മ - ൭ - ന് - മ മ.

കു—പു ര വാ സീ ജ ന കഃ.
 ച - ൨ - ര - ൭ - വ - മ 0 - മ മ.

ബു—പ ര വ ശാ ക്ഷ ധാ നി ത്രം.
 ച - ൨ - ര - മ - ന - ന് - മ 0 - മ മ.

ഗു—പു ത്ര ഗ ഭ് സ്സ ഓ ജ്ഞേ യഃ.
 ച - ൨ - ന - ര - ൭ - വ - മ 0 - മ മ.

ശു—ശ്രീ മാം സ്ത യ നി കഃ.
 ൨ - മ - ന - ന് - മ 0 - മ മ.

മി—ഗു ണ ശ്വാ ത്രം.
 ന - മ - ന - മ ൨.

ല—ക രി വ ശേ ഷ്ട സ സ്വിം ന ഭേത് .
 ച - ൨ - ര - മ - ന - ൭ - ന് - മ 0 - മ മ.

ആകെ ര ന്യ (ക്ഷമീ).

ബു—തേജോധനപത്രം.
നൃ - റു - ന് - മ 0 - മ മ - മ ൨ .

ഗു—ശീതകരഃ.
ഊ - നൃ - മ മ - മ ൨ .

ശു—സ്തുതശ്രീഃ.
നൃ - മ മ - മ ൨ .

മ—ഗുണസ്തകഃ.
ന - ഊ - നൃ - മ മ .

ല—യോഗവിത്തനമൃഃ.
മ - നൃ - ശ - നൃ - മ 0 - - മ മ .

ആകെന്ദൻ (ധിഗഃ)

സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ള അഷ്ടവക്ത്രങ്ങളുടെ മേൽ പറഞ്ഞ ആകത്തുകകളെ പരൽപേരായി താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“ദേവോധവോധിശോവിഷ്ണുഃ
ക്ഷമീരാമോധിഗഃ ക്രമാൽ.”

“ത്രിഭ്യേകാക്ഷയുതശശ്രുന്വോ
യോ രാശിഃ സോദ്യമഃ ക്രമാൽ
മഖ്യമശ്രുതു രക്ഷഃ സ്യാൽ
പഞ്ചാദ്യക്ഷാഃ ക്രമാൽ ശുഭഃ.”

മൂന്നക്ഷമുള്ള രാശി അധമം. അതിൽ കുറഞ്ഞ അക്ഷമുള്ള രാശികൾ ക്രമത്താലെ അധികം അധികം അധമങ്ങൾ. നാലക്ഷമുള്ള രാശിമഖ്യമം. അഞ്ചും അതിലധികവുമുള്ള രാശികൾ ക്രമത്താലെ അധികം അധികം ഉത്തമങ്ങൾ.

ത്രികോണശോധനം.

ഓരോ ഗ്രഹത്തിന്റേയും അഷ്ടവക്ത്രമാണാക്കി അതിൽ നാന്നൂ മേടം, ചിങ്ങം, ധനു എന്നുള്ള ത്രികോണരാശികളിൽ ഏതിൽ പരൽകറവു അത്രപരൽ അവമൂന്നിലും കളയണം. മൂന്നിലും തുല്യമെങ്കിൽ എല്ലാം കളവു. ഒന്നിൽ ഇല്ലായെങ്കിൽ അത്രികോണം ശോധിക്കേണ്ട. ഇപ്രകാരം ഇടവം, കന്നി, മകരം; മിഥുനം, തുലാം, കുംഭം; കർക്കരം, വൃശ്ചികം, മീനം എന്നീ

ത്രകോണങ്ങളും ശോധിക്കണം. ഇങ്ങനെ ത്രികോണശോധനം ചെയ്താൽ പിന്നെ ഏകാധിപത്യശോധനം ചെയ്യേണം.

ഏകാധിപത്യശോധനം.

ഒരു ഗ്രഹത്തിനുതന്നെ രണ്ടു രാശിക്കാധിപത്യമുള്ളടം മാത്രം ശോധിക്കണം അപ്പോൾ കർക്കടകവും ചിങ്ങവും ശോധിക്കേണ്ട എന്നു സിദ്ധിച്ചു. രണ്ടു രാശികളിൽ ഏതിൽ പരൽ കുറയുന്നു അത്രകളയേണം രണ്ടിൽനിന്നും. രണ്ടിലും തുല്യമെങ്കിൽ എല്ലാം കളയേണം. ഒന്നിൽമാത്രമേ ഉള്ളൂ ഏങ്കിൽ ശോധന വേണ്ട. ഈ ശോധന ആ രാശിയിൽ ഗ്രഹമില്ലെങ്കിലേ പാടുള്ളൂ. ഗ്രഹമുള്ള രാശിയിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും കളയരുത്. ഗ്രഹമില്ലാത്ത രാശിയിൽ പരലുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽനിന്നു മറ്റേതിലോളം കളയണം. ഗ്രഹമില്ലാത്തതിൽ പരൽ കുറവാണെങ്കിൽ അതൊക്കെ കളയണം. ഗ്രഹമില്ലാത്തവിലും ഉള്ളവിലും ഒരുപോലെ പരലെങ്കിൽ ഗ്രഹമില്ലാത്തതിലെ ഒക്കെയും കളയേണം. രണ്ടു രാശിയിലും പരലുള്ളപ്പോൾ മാത്രമെ ഏകാധിപത്യശോധന നിരൂപിക്കേണ്ട.

മേൽപ്രകാരം ശോധിച്ച സംഖ്യയെ അതതു രാശിക്കു പറ്റി എഴുതിക്കൂട്ടി രാശിഗുണകാരംകൊണ്ടു പെരുക്കി ഒരിടത്തു വയ്ക്കൂ. ഗ്രഹമുള്ള രാശിയിൽ പരലുള്ളതിനെ വേറെ വെച്ച് ആ ഗ്രഹത്തിന്നു പറ്റാത്ത ഗ്രഹഗുണകാരംകൊണ്ടു പെരുക്കി ഒരിടത്തു വയ്ക്കൂ. ഗ്രഹങ്ങൾ പലരുണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാവരുടേയും ഗുണകാരംകൊണ്ടു വെച്ചേറെ പെരുക്കി വയ്ക്കണം. എന്നിട്ടു ഫലങ്ങൾ രമ്മിൽ കൂട്ടണം. ഇതിന്നു ശുദ്ധപിണ്ഡമെന്നു പേർ.

രാശിഗുണകാരം.

“സന്നാഹേ വനമാന്വേദം
 ധീമാൻ പുജ്യഃ പ്രിയഃ ക്രിയാൽ”

മേടം, തുലാം	ഒ	കന്നി, മകരം	൫
ഇടവം, ചിങ്ങം	൧൦	ധനു	൯
മിഥുനം, വൃശ്ചികം	൮	കുംഭം	൧൧
കർക്കടകം	൪	മീനം	൧൨

ഗ്രഹഗുണകാരം.

ശ്രീ ഹി മാനസാന്തേതി
സൂര്യാഭവി ഗുണാഃ ക്രമാത്.”

ര— ൫ ബു— ൫ മ— ൫
ച— ൫ ഗു— ൧൦
ക— ൮ ശു— ൭

സമുദായാഷ്ടവക്ത്രം.

ലഗ്നാദികളിലെ പരൽ ക്രമത്താലെ എല്ലാരുടേതും കൂട്ടി ക്കൊള്ളുക. ഏതിൽ പരൽ അധികം വരുന്നവോ ആ ഭാവം നന്നു. ആരെടുപന്ത്രണ്ടാമെടത്തു പരൽ കുറഞ്ഞിരിക്കണം. പത്താമെടത്തേക്കാൾ പതിനൊന്നാമെടത്തു ഫലം ഏറിയിരിക്കണം. പന്ത്രണ്ടാമെടത്തു കുറഞ്ഞിരിക്കണം. പന്ത്രണ്ടാമെടത്തേക്കാൾ ലഗ്നത്തിൽ ഏറിയിരിക്കണം. എന്നാൽ സൌഖ്യവും ദ്രവ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കും. വിപരീതമാകിൽ രോഗദാരിദ്ര്യാദി നിശ്ചയം.

യസ്യ വ്യയാധികേ ലഗ്നേ
ഭോഗവാനത്ഥവാൻ ഭവേൽ
വിപരീതേന ദാരിദ്ര്യം
ഭവിഷ്യതി ന സശേഷഃ”

ആദിത്യാഷ്ടവക്ത്രേണ പിതൃചിന്തനം.

ആദിത്യന്റെ ഒൻപതാമെടം പിതൃസ്ഥാനം. ആദിത്യന്റെ ശുഭപിണ്ഡത്തെ ആദിത്യന്റെ ഒൻപതാമെടത്തു ശോധിക്കുമുമ്പെയുള്ള പരൽകൊണ്ടു ഗുണിപ്പൂ. എന്നിട്ട് ഇരുപത്തേഴിൽ ഹരിപ്പൂ. ശേഷിച്ചവരുന്നതു് അശപതി മുതലായി യാതൊരു നാൾ വരുന്ന അന്നാളിൽ ശനിചെല്ലുമ്പോൾ പിതൃമരണം.

അതിന്റെ ത്രികോണനക്ഷത്രങ്ങളിൽ ശനിചെല്ലുമ്പോൾ പിതൃസമൻതാൻ പിതൃവൃൻതാൻ ഗുരുഭൂതന്മാരായിരിക്കുന്നവർ താൻ മരിക്കും.

അങ്ങനെവരുന്നനാൾ എത്രാമത്തേതൊ അത്ര സംഖ്യ ആദിത്യൻനിന്നനാൾ തുടങ്ങി എണ്ണിട്ടു വരുന്നനാളിൽ ശനി ചെല്ലുമ്പോൾ തനിക്കാകാത്ത കാലം.

ലഗ്നാൽ ഒൻപതാമെടത്തു പരൽസംഖ്യകൊണ്ടു ഗുണിച്ചു ഇരുപത്തിഏഴിൽ ഹരിച്ചു അശപിന്യാദിവന്നനാളിന്റെ ത്രികോണത്തിൽ ശനിചെല്ലുമ്പോൾ പിതാവിന്നാകാകാലം. ഞാററുനിലതുടങ്ങി തനിക്കും മദ്ധ്യം. ഒന്നു, രണ്ടു, മൂന്നു പരൽ ആക. നാലു മദ്ധ്യം. അഞ്ചുതുടങ്ങി നന്നു. പരൽ വളരെയുള്ള രാശിമേൽ ഇരുന്ന രാജാവിനേക്കാണേണ്ട. ആദിത്യന്റെ ഒൻപതാമെടത്തു പാപികളുണ്ടെങ്കിൽ അച്ഛന്റെ ദീക്ഷമുട്ടം. ആദിത്യന്റെ ഒൻപതാമെടത്തു പാപി ബലഹീനനാകിൽ താൻമരിച്ചു ദീക്ഷ മുട്ടം.

ചന്ദ്രാഷ്ടവഗ്ഗേണ മാതുചിന്തനം.

ചന്ദ്രന്റെ ശുഭപിണ്ഡത്തെ ചന്ദ്രന്റെ നാലാമെടത്തു പരൽകൊണ്ടു പെരുക്കി ഇരുപത്തിഏഴിൽ ഹരിച്ചു ശേഷം അശപതിതുടങ്ങിയുള്ള നാളിൽ ശനിചെല്ലുമ്പോൾ മാതുമരണം. അതിന്റെ ത്രികോണത്തിൽ മാതുസമപ്രാണഹാനി.

പിറന്നാൾതുടങ്ങി അത്രാംനാളിൽ തനിക്കനത്ഥം. ചന്ദ്രന്റെ നാലാംരാശിയിൽ ശനിചെല്ലുന്നാളും മാതുമരണം സംഭവിക്കും. ദശാപഹാരങ്ങളുംകൂടെ യോജിപ്പിച്ചുകൊള്ളുക.

൧. ചന്ദ്രാഷ്ടവഗ്ഗത്തിൽ ഒന്നു, രണ്ടു, മൂന്നു പരലുള്ള കൂറു പിറന്നവരെ കണി, കൈനീട്ടം, ഭായ്യാപരിഗ്രഹം എന്നിവ വർഷിക്ക.

കജാഷ്ടവഗ്ഗേണ ഭ്രാതുചിന്തനം.

ചൊവ്വയുടെ ശുഭപിണ്ഡത്തെ ചൊവ്വയുടെ മൂന്നാമെടത്തു പരൽകൊണ്ടു പെരുക്കി ഇരുപത്തിഏഴിൽ ഹരിച്ചു ശേഷം അശപതിതുടങ്ങിയുള്ള നാളിൽ ശനിചെല്ലുമ്പോൾ ഭ്രാതാവിന്നു ഭ്രോഹം.

പരൽ കുറഞ്ഞനാളിൽ ചൊവ്വ ചെല്ലുന്നാൾ വാണിഭം നന്നല്ല.

ബുധാഷ്ടവഗ്ഗേണ വാഗ്ഗചിന്തനം.

ബുധന്റെ അഷ്ടവഗ്ഗമിട്ടാൽ രണ്ടാമെടത്തു പരലില്ലെങ്കിൽ പൊട്ടൻ, അന്ധൻ; ഒന്നോ രണ്ടോ മൂന്നോ പരലുണ്ടാകിൽ ചൈതന്യമില്ലാത്ത വചനം. നാലാകിൽ ആരാനും പറഞ്ഞശേഷം പറയും. ഏഴുപരലുണ്ടെങ്കിൽ പ്രതിയോഗിക്കത്തരം പറയരുതാത്ത വചനം.

ലഗ്നത്തിന്റെ രണ്ടാമെടത്തു പരമിദ്വയാർത്തിൽ സ്വകാര്യം പ
രയപ്പോക. ബുധന്റെ രാശിയിൽ പരമിദ്വയാർത്തിൽ ശുക്രരാശി
യിൽ ബുധൻ ചെല്ലുന്നാളും ബുധിക്കന്മേഷമില്ല.

ജീവാഷ്ടവദ്വേണ പുത്രചിന്തനം.

വ്യാഴത്തിന്റെ അഷ്ടവദ്വേണമിട്ടാൽ വ്യാഴത്തിന്റെ അഞ്ചാ
മെടത്തു വ്യാഴത്തിന്റെ ബന്ധഗ്രഹം ഉച്ചസ്ഥനായവന്റെ പര
മിദ്വയാർത്തിൽ ഒരുപോലെ സത്യാഭാവികളായി നാലു പുത്രങ്ങളും.
മൂലതിലേക്കുണ്ടാകുന്ന മൂന്നു സ്വപക്ഷേത്രഗണ രണ്ടു. ബന്ധുക്ഷേ
ത്രഗണൻ ണ്. വ്യാഴത്തിന്റെ അഞ്ചാമെടത്തുടയവനും ലഗ്നാൽ
അഞ്ചാമെടത്തുടയവനും തങ്ങളിൽ ശത്രുക്കളാകിൽ പുത്രന്മാർ ത
ങ്ങളിൽ ശത്രുക്കളാകും.

വ്യാഴത്തിന്റെ അഞ്ചാമെടത്തുടയവൻ ബലഹീനനാകിൽ
അസന്തായ പ്രജ ജനിക്കും. വ്യാഴത്തിന്റെ അഞ്ചാമെടം വ്യാഴാഷ്ട
മമാകിൽ അല്പസന്തതി. വ്യാഴാഷ്ടമസുതഭവനത്തിങ്കൽ പാപി
കൾ നില്ക്കിലും അല്പസന്തതി. വ്യാഴത്തിന്റെ അഞ്ചാമെട
ത്തു തുടങ്ങി മൂന്നാംരാശിയോളം സമഫലമാകിൽ അല്പസന്തതി.
അഞ്ചാമെടത്തു ശനിനിന്നു പാപദൃഷ്ടിയുണ്ടാകിൽ ഒത്തു ഭവിക്കും.
അഞ്ചാമെടം ശനിക്കുശത്രുമാവുതുംചെയ്തു ചന്ദ്രദൃഷ്ടിയുണ്ടാകിൽ
ഒത്തു ഭവിക്കും. ബുധനമവ്സംതന്നെ. വ്യാഴം ബലവാനായി
അതിന്റെ അഞ്ചാമെടത്തു ശുഭൻ നില്ക്കിൽ പുത്രങ്ങളും. ല
ഗ്നാൽ അഞ്ചാമെടത്തുടയവൻ പാടുക്രൂരനെ അഞ്ചാമെടത്തു
നില്ക്കിലും ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ പാടുക്രൂരനെ നില്ക്കിലും പുത്രങ്ങളും.

അഞ്ചാമെടം ശുഭക്ഷേത്രമാവുതുംചെയ്തു ശുഭഗ്രഹം നില്
പുതും ചെയ്തിൽ പുത്രൻ വിദാനായും ശ്രീമാനായും ഭവിക്കും.

അഷ്ടമാധിപൻ അഞ്ചാമെടത്തുനിന്നു അഞ്ചാമെടത്തുട
യവൻ ആരൊട്ടാ. ഞ്ഞിൽ നില്ക്കിൽ പുത്രങ്ങളാകും.

അഞ്ചാമെടം പാപക്ഷേത്രമാകിൽ പുത്രൻ പാപിയായിട്ടി
രിക്കും. അഞ്ചാമെടത്തു ശുഭഗ്രഹം നിന്നു അധിപനോടുകൂടെ
ശനിയും രാഹുവും നില്ക്കിൽ പുത്രനും വ്യാധി ഭവിക്കും. ചൊവ്വ
യോടു കൂടുകിൽ പുത്രനും യുദ്ധത്തിൽ മരണം.

ശുക്രാഷ്ടവദ്യേണ കളത്രചിന്തനം.

ചില വിശേഷങ്ങളെ മാത്രം ചൊല്ലുന്നു. ഒൻപതാമെട തുടയവനും ഏഴാമെടതുടയവനും നിന്ന രാശിയിലെ ശുഭാഫലങ്ങളെത്ര അത്ര വിവാഹംചെയ്യും.

ശുക്രൻ മന്ദനോടു കൂടുകിലും മന്ദക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കിലും മന്ദാംശമാകിലും നീചാംശകഗതനടകിലും നീചസ്രീകളിൽ വാ യമയുണ്ടാം.

ചൊവ്വയുടെ ക്ഷേത്രംതാൻ കൂടുകതാൻ ചെയ്തിൽ പര സ്രീകളേയും യോഗ്യമല്ലാത്ത സ്രീകളേയും പരിഗ്രഹിക്കും.

എന്നിയെ ഏഴാമെടത്തു ചൊവ്വയുടെ അംശകം വരുന്നതും ചെയ്ത് ഏഴാമെടതുടയവൻ ചൊവ്വയോടുതാൻ ശനിയോടു താൻ കൂടുകയും ചെയ്താൽ വേഗ്യാതാൻ ഭാഗ്യയായി വരും.

അവന്നു ചന്ദ്രൻ പാപാംശമാവുന്നതും ചെയ്ത് ഏഴിലോ പന്ത്രണ്ടിലോ നിന്നു പാപയോഗമുണ്ടായാൽ സ്രീഹേതുവാചിട്ടു ഭ്രഷ്ടനാം.

ശുക്രൻ എത്ര അംശം ചെന്നു അത്ര സ്രീകൾ അധീനമാ രായിട്ടുണ്ടാം.

ശുക്രാംശകത്തിനും അധിപതിക്കും തക്കവണ്ണം രൂപവും ഗുണവും. ഒൻപതാമെടതുടയവന്റെ അംശകത്തിന്നു തക്കവണ്ണവും രൂപവും ഗുണങ്ങളും.

മന്ദാഷ്ടവദ്യേണ സ്വനിർത്യാണചിന്തനം.

രാശിഗ്രഹഗുണകാരം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഗുണസമൂഹത്തെ ശോധിക്കുമുമ്പെ ശനീനിന്ന രാശിയിലെ ഫലംകൊണ്ടു പെരുക്കി ഇരുപത്തേഴിൽ ഹരിച്ചു ശേഷം അശപിന്ത്യാദിയായി ഗണിച്ചു വന്ന നക്ഷത്രത്തിൽ ശനീ ചെല്ലുമ്പോൾ തന്റെ നിർത്യാണം.

പിന്നെയും ഗുണസമൂഹത്തെ വ്യാഴംനിന്നടത്തെ ഫലം കൊണ്ടു പെരുക്കി പന്ത്രണ്ടിൽ കഴിച്ചു ശേഷം മേഷാദിയായി ഗണിച്ചുവന്ന രാശിയിൽ വ്യാഴംചെല്ലുമ്പോൾ തന്റെ നിർത്യാണം. ലഗ്നാംശാൽ ചതുഷ്ഠപ്പംശരാശിയിൽ നിർത്യാണരാശി എന്നുണ്ടാരു പക്ഷം.

ശനിയുടെ ശുഭാകാരകത്തിങ്കൽ ശുക്രരാശിയിൽ ശന ചെല്ലുമ്പോൾ അരിഷ്ടം ഫലം.

മൃത്യുഗ്രഹേക്ഷണേന്ത്യാദി ബഹുപ്രകാരേണയുള്ള നിർമ്മാണഭേദങ്ങളേയും സൂക്ഷിക്കണം. ലഗ്നാധിപതിയും അഷ്ടമാധിപതിയും ഗുഹികനും സപ്തമേശനും നിർമ്മാണാധിപന്മാരാകുന്നു. ഇവരുടെ ദശാപഹാരങ്ങളേയും നിരൂപിച്ചു കൂടെ യോജിപ്പിച്ചുകൊള്ളണം.

൧

ജന്മാഷ്ടമേ രാഹുയുതേ
തദ്രശായാം മൃതിർവേൽ .

൨

ശനേവ്യധാധിപത്യം സ്യാത്
തദ്രശായാം മൃതിർവേൽ.

൩

ജന്മാൽ സപ്തമപതപഞ്ച
രവഃ സ്യാത് തദ്രശാ മൃതിഃ.

൪

ജന്മഷഷ്ഠാധിപോ ഭൂജഃ
തദ്രശായാം മൃതിർവേൽ.

൫

ചതുർത്ഥേ ദശമേ ചൈവ
ഗുഹികോ യദി മൃത്യുദഃ
ചതുർഥദശമേശാനാം
ദശാസ്വാധിപതിതാസു ച.

൬

വ്യയാധിപഃ കവിഃ സ്യാച്ചേത്
തദ്രശായാം മൃതിർവേൽ.

൭

ജന്മനക്ഷത്രമാരദ്വ
ദശാ ശൈരരേർദ്വേദ്വദി
ചതുർഥാ തത്ര മരണം
ജാതകസ്യ ന സംശയഃ

വ

ജന്മനക്ഷത്രവല്ലഭന -
കർമ്മസ്ഥാനഗതാ യദി.
പാപഗ്രഹാസ്തുദൃശാസ്യ
മരണം ജാതകസ്യ ഹി.

ലഗ്നചതുർത്ഥഗാസ്ഥപി പാപഗ്രഹദശാസ്യ മുതിർഭവേൽ.

ൻ

പഞ്ചമാ സപ്തമാ ചൈവ
കുജരാഹേപാദ്ദശേ തദാ.

൧൦

ഷഷ്ഠാ ച യദി ജീവസ്യ
തത്ര വൈ മരണം ശ്രവം.

൧൧

കുളത്രദേഹാധിനാമന്ത
യദി കേന്ദ്രത്രികോണഗതേ
തദീശന്തേ ദേഹരന്ധ്രസ്ഥന്ത
തദൃശാ ച മുതിപ്രദാ.

൧൨

അഷ്ടമാധിപന്തേ ചാഷ്ട -
ഷഷ്ഠേ ചാന്ത്യേ സ്ഥിന്തേ യദി
തത്ഭൂക്തേ തദൃശായാം ച
ദേഹനാശകന്തേ ഭവേത്.

൧൩

ശന്തേ ലഗ്നസ്ഥിന്തേ വാപി
അഷ്ടമസ്ഥാനഗേഹി വാ
തദൃശായാം വിജാനീയാത്
മരണം നാന്ത്ര സംശയഃ.

൧൪

തപ്തോപേ ലഗ്നോപേ തൽസ്ഥേ
ദേഹാധിപദശാ യദി
തദ്ഭൂക്തിപരിമിതം ദേഹ
ഗണ്യാന്തം പരികല്പ്യതേ.

ലഗ്നപേ ജന്മകാലേ തൽലഗ്നസ്ഥേ സതി തത്കാലേ ത
ദ്രശാ യദി തല്ല്ഗ്നാധിപഭക്തിവരിമിതകാലം ജീവതി.

൧൫

കൂരാസ്തനീചാപചയ-
ഖേചരന്യ ദശാ യദി
ദശാച്ഛരിദ്രമിതി ജേതേഽം
പ്രവദന്തി മനീഷിണഃ.
ദശാച്ഛരിദ്രേഷു കാലേഷു
മാരകോ മരണപ്രദഃ.

൧൬

അല്പായുശ്ചോഗജാതസ
വിപദ്രായേ മൃതിം വദേൽ.

൧൭

ജാതസ്യ മദ്ധ്യമേ യോഗേ
പ്രത്യരേ ത മൃതിം വദേൽ.

൧൮

ദീഘായുശ്ചോഗജാതാനാം
വധഭേ ത മൃതിം വദേൽ
ത്രിഷു യോഗേഷു സർവേഷു
പ്രത്യേകം ത്രിവിധം ഭവേൽ.

പിതൃമരണം.

ഷഷ്ഠാഷ്ടമവ്യയേശാനാം
ദശാ പിതൃമൃതിപ്രദാ.

മാതൃമരണം.

ജന്മപഞ്ചമതഃ കർമ്മ-
നാഥസ്യ യദി വാ ദശാ
തത് കർമ്മ കർമ്മനാഥസ്യ
ദശാ മാതൃമൃതിപ്രദാ.

ധനലഭോധിപാനാം ദശാ മാതൃമൃതിപ്രദാ ഇതി യാവൽ.

അനുജമരണം.

ലഗ്നപഞ്ചമലാഭേശ്വര-
ദശാസ്വപനുജമാരണം.

ലഗ്നാൽ പഞ്ചമാധിപന്യ വാ ലാഭാധിപന്യ വാ ദശാ അ-
നുജമൃതിപ്രദാ.

ലഗ്നാൽ പഞ്ചമാധിപന്യ ദശായാം അനുജമാരണം കേന
കാരണേന ഭവേദിതി വിചാരേ ലഗ്നാൽ പഞ്ചമം സഹോദരസ്ഥാ-
നാൽ മൃത്യുമൃതസ്ഥാനമിതി ഗ്രഹഘ്നം.

ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതൃമരണം.

ബന്ധുപഞ്ചമജാമിത്ര-
പാനാം ജ്യേഷ്ഠന്യ മാരണം.

എന്നിത്യാദിയായവക്രൂടി അവിടവിടെ അനുസ്മരിച്ചുകൊ
ള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ഇഹ യൽ തൃക്തമജ്ഞാനാ-
ദാഹ്യാസ്യാദ്യഭവേക്ഷിതം
പ്രാദാദന്യമോഹം യത്
തദപിഭവദ്ഭിച്ഛിശോദ്ധ്യതാം.

ശുഭം ഭൂയാത .

ജാതകപദ്ധതി

സ വ്യാഖ്യാനം .

ഹരിഹരസരസിഭവാസന-

ഹരിഹരമുഖദൈവതൈക്യമവനഗ്രതം

ശ്രീഗുരുപാദഭാഷണം

ബഹുവിധമാഹാത്മ്യമാത്രയേ സതതം.

വിഷ്ണു; ശിവൻ, ബ്രഹ്മാവ്യം, ഇന്ദ്രൻ മുതലായ സമസ്ത ദേവതകളും ചേർന്ന് ഏകരൂപമായി ഭൂലോകത്തേ പ്രാപിച്ചതും ബഹുവിധമാഹാത്മ്യങ്ങളോടുകൂടിയതുമായ ശ്രീഗുരുവിന്റെ പാദയുഗളത്തെ ഞാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും ശ്രയിക്കുന്നു

ഗണ്യാന്തനിക്തൃളഭനക്തൃള *വാരിയാരം -

ഗന്ധഭൂമൽഭൂമരവാരണകണ്ണിതാളം

ഗന്തും മനോരഥമഹാണ്ണവപാരമാളം

ഗംഗായരണ്യ തനയം ശരണം പ്രപദ്യേ.

കവിർത്തടങ്ങളിൽനിന്നു നിരക്തമായി പ്രവഹിക്കുന്ന മദ്യജലത്തിന്റെ സൗരഭ്യത്തിലുള്ള ലോഭത്താൽ വന്നുബാധിക്കുന്ന വണ്ടുകളെ ചെവിയാട്ടി തടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനും പരമേശ്വരന്റെ പുത്രനും ആദിദൈവതവുമായ വിഷ്ണുശ്വരനെ ഞാൻ അഭിലാഷസമുദ്രത്തിന്റെ മരകരം എന്താനായി ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു.

വഞ്ചാശദക്ഷരക്രതാക്രതിമക്ഷമാലാ -

ചിന്താസുധാകലശംപുസ്തകവാഹബാഹാ

താം ദേവതാം ഭൂഹിണയതമമോഘയന്തീം

വന്ദേയ കന്ദരചിമിന്ദുകലാവതംസാം.

അൻപതക്ഷരങ്ങളെക്കൊണ്ടു കലിതാക്രതിയായിരിക്കുന്ന വളം, അക്ഷമാലയും ചിന്താമണിയും അമൃതകുന്ദവും പുസ്തകവും

* ലാതയാരം ഇതി പാഠംതരം.

നാലുകൈകളിൽ ധരിക്കുന്നവളും, ബ്രഹ്മാവിന്റെ ജഗത്സൃഷ്ടി പ്രവൃത്തിയെ ഫലവത്താക്കിച്ചെയ്യുന്നവളും, മുല്ലപ്പൂപോലെ ശുഭ വണ്ണയായി വിളങ്ങുന്നവളും, ചന്ദ്രക്കലയെ ശിരസ്സിലണിയുന്നവളും, വാഗ്രൂപിണിയുമായ. ആ ദേവതയെ (ന.രസപതീദേവിയെ) ഞാൻ വന്ദിക്കുന്നു.

ശ്രീവടശ്രോണിഭൂദേവൈഃ
 കൃതാ ജാതകപദ്ധതിഃ
 ദിവ്യം ഭാഷാം സമാശ്രിത്യ
 ലിഖ്യതേ ദേശഭാഷയാ.

ശ്രീമാനായ വടശ്ശേരിനമ്പൂരിയാൽ സംസ്കൃതഭാഷയിൽ ഏഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ജാതകപദ്ധതിയെ ഞാൻ മലയാളഭാഷയിൽ ഏഴുതുന്നു (വാചനിക്കുന്നു).

അറിവെ ജനനകാലത്തെ മരയകൊണ്ടു താൻ അറിയു യന്ത്രംകൊണ്ടു താൻ സൂക്ഷിച്ചുറിഞ്ഞു് അന്നേരത്തേക്കു ചെന്ന നാഴികയും വിനാഴികയും അറിഞ്ഞു് അക്കാലത്തു് അടുത്ത പ രീക്ഷകനാർ പരീക്ഷിച്ചു് ഉണ്ടാക്കിയ ഗണിതംകൊണ്ടു തൽക്കാ ലഗ്രഹങ്ങളെയും സൂക്ഷിച്ചുവരുത്തു. പിന്നെ തൽക്കാലസായ നാദിത്യനെവെച്ചു ഭൂക്ഷു ചരവും പ്രാണകലാന്തരവും ഉണ്ടാക്കി അ തിൽ ദീക്ഷിനു തക്കവണ്ണം സംസ്കരിച്ചു പിന്നെ ചെന്നനാഴിക യും വിനാഴികയും ആറിൽ ഗുണിച്ചു തീയതിയും ഇചിയും കൂട്ടി യാൽ കാലലഗ്നം വരും. രാത്രിയിൽ ജനനമാകിൽ സായനാക് നിൽ ആരരാശികൂട്ടി അതിങ്കൽനിന്നു ചരവും പ്രാണകലാന്ത രവുമുണ്ടാക്കി സംസ്കരിച്ചു രാത്രിഗതനാഴികകളെ ആറിൽ ഗുണി ച്ചു കൂട്ടിയതു കാലലഗ്നം. അക്കാലലഗ്നത്തെ വേറെവെച്ചു ചര വും പ്രാണകലാന്തരവുംകൊണ്ടു ദീക്ഷിനു വിപരീതമായി വേറെ വെച്ചു് അതിൽ സംസ്കരിച്ചു് അതിങ്കൽനിന്നു ചരവും പ്രാണക ലാന്തരവുംകൊണ്ടു വിപരീതമായി നട്ടേത്തെ കാലലഗ്നത്താൽ തന്നെ സംസ്കരിച്ചു പിന്നെയുമീവണ്ണംതന്നെ അവിശേഷം വരു വോളം ക്രിയചെയ്തു. അവിശേഷിച്ചു വന്നതു സായനമായിരി ക്കുന്ന ഉദയലഗ്നം. അതിൽ അയനചലനം വിപരീതം സം സ്കരിച്ചാൽ ലഗ്നഭാവംവരും. അതിൽ ഒരു രാശികൂട്ടിയാൽ ദ്വി തീയഭാവം വരും. ഇവവണ്ണംതന്നെ അതതു ഭാവങ്ങളിൽ

വരും ദിനീയഭാവവും തുരീയഭാവവുംകൂട്ടി അർദ്ധിച്ചാൽ ദിനീയ
 തുരീയസന്ധിവരും. ഈവണ്ണമെന്ന മേലേമേലേ സന്ധികളൊ
 ക്കെ വരത്തിക്കൊൾക. ഭാവത്തോടു സ്നേഹം സമമായിരിക്കുന്ന
 ഗ്രഹത്തിന്റെ ഭാവഫലം പൂണ്ണം. സന്ധിയോടു സ്നേഹം സ
 മമായിരിക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ഫലം ഒട്ടുമില്ല.

ഭാവസന്ധികളുടെ ഇടയിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ഭാവഫലത്തെ വര
 ത്തുവാൻ പറയുന്നു.

സന്ധിഗ്രഹാന്തരകലാ
 ഭാവസന്ധ്യന്തരോദ്യുതാഃ
 തത്തത്ഭാവസ്ഥവേദസ്യ
 ഫലഘഷ്ടപ്രശങ്കാ മതാഃ. ൨

വരത്തില ഭാവങ്ങൾ ഭാവമദ്ധ്യമായിട്ടിരിക്കുക കീഴെ സ
 ന്ധിയികൽനിന്നു ഭാവാരംഭം. മേലെ സന്ധിയികൽ അവസാനം.
 ഇവിടെ സന്ധിയും ഗ്രഹസ്നേഹവും തങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സന്ധിയിൽ
 ഗ്രഹസ്നേഹം വാങ്ങിയെങ്കിൽ ഗ്രഹം കീഴേഭാവത്തിലും, ഗ്രഹത്തിൽ
 സന്ധിവാങ്ങിയെങ്കിൽ ഗ്രഹം മേലേഭാവത്തിലും, ഭാവത്തെക്കാൾ
 ഗ്രഹം വലുതെങ്കിൽ മേലെസന്ധി വേണ്ടതു്. ചെറുതെങ്കിൽ കീഴേ
 തു്. അസ്സന്ധിഗ്രഹാന്തരത്തെ ഇലിയാക്കി ഭാവവും സന്ധിയുമാ
 യിട്ടുള്ള അന്തരത്തിയതികൊണ്ടു റരിച്ചതു ഭാവഫലഘഷ്ടപ്ര
 ശമായിട്ടുവരും. ഗ്രഹങ്ങളായിരിക്കുന്ന ഭാവങ്ങൾക്കും ഇങ്ങനെത
 ന്നെ ക്രിയ. സന്ധിഗ്രഹാന്തരത്തെ നാലിൽ തുണിച്ചാലും ഭാവ
 ഫലം വരും.

ഇനി ദൃഷ്ടിപരത്തും പ്രശങ്കാ പറയുന്നു

ദൃശ്യേ ദൃഷ്ടിവിവർജ്ജിതേ വൃഷഗതേ
 രാതാംശകാർഷ്ഠം ദൃശം--
 ഷ്ഷഷ്ടപ്രശം, മിഹനേഗതം ശുകയുതം,
 നീലാവൃമേഷ്യദ്രലം
 കർക്കിണി, ഷ്യ ലവാസ്സപയം മൃഗപതേ,
 ദിഹ്നം സ്രിയാം തദ്ഗതം
 ജ്ജകാദൈ ദശഭോനിതാംശകദലം
 നാജാന്ത്യകുഭസ്ഥിതേ, ൩

ദൃശ്യമാകുന്ന ഭാവത്തെത്താൻ ഗ്രഹത്തെത്താൻ വെച്ചു ദൃഷ്ട്യാ വാകുന്ന ഗ്രഹത്തെ വാങ്ങി ശാസ്ത്രത്തിന്നു ദൃഷ്ടികേന്ദ്രമെന്ന പേര്. ദൃഷ്ടികേന്ദ്രം ഇടവത്തിലായാൽ ചെന്ന തീയതിയുമിളിയുമലം ചുറ്റു ദൃഷ്ടിയുടെ ഷഷ്ടപ്രശം. കേന്ദ്രം മിഥുനത്തിലായാൽ ചെന്നതീയതിയിൽ പതിനഞ്ചു കൂട്ടിയതു ദൃഷ്ടി. കേന്ദ്രം കർക്കടകത്തിലായാൽ ചെന്നതിന്റെ ശേഷമുള്ള തീയതിയെ അലിച്ചതിൽ മുപ്പതു കൂട്ടിയാൽ ദൃഷ്ടി. കേന്ദ്രം ചിങ്ങത്തിലായാൽ ശേഷമുള്ള തീയതി മുഴുവൻ ദൃഷ്ടി. കേന്ദ്രം കന്നിയിലായാൽ ചെന്ന തീയതി ഇരട്ടിച്ചതു ദൃഷ്ടി. കേന്ദ്രം തുലാദിയായാൽ അക്കേന്ദ്രം പത്തുരാശിയങ്കൽ നിന്നു കളഞ്ഞു ശേഷം തീയതിയാക്കി അലിച്ചതു ദൃഷ്ടി. കേന്ദ്രം കുംഭത്തിലും മീനത്തിലും മേടത്തിലും വന്നാൽ ദൃഷ്ടിയില്ല.

അവിടെ കേന്ദ്രമേവമാകും വിശേഷദൃഷ്ടിപ്പുണ്ടു്. അതിനെപ്പറന്നു.

ദൃശ്യേ ദൃശ്യമേവ്യമനോനേ
 സ്ഥലീ വേദലരാന്തികേ
 തദ്ദേദേനോനമാന്ത്രം സ്ഥി-
 മേകദിപിഗുണം ദൃശി.

ര

ചൊല്ലയെ വാങ്ങിയ കേന്ദ്രം ഏഴു രാശിയുടേയും മൂന്നു രാശിയുടേയും അടുക്കെ ഇരുപുറവും പതിനഞ്ചു തീയതിയിൽ കുറഞ്ഞുവന്നാൽ അക്കറഞ്ഞ തീയതിയെ പതിനഞ്ചിൽ കളഞ്ഞു ശേഷത്തെ നടേവരുത്തിയ ദൃഷ്ടിയിൽ കൂട്ടിയതു ചൊല്ലയുടെ ദൃഷ്ടി. പ്യാഴത്തെ വാങ്ങിയ കേന്ദ്രം നാലുരാശിയുടേയും ഏഴുരാശിയുടേയും അടുക്കെ ഇരുപുറവും പതിനഞ്ചു തീയതിയിൽ കുറഞ്ഞുവന്നാൽ അക്കറഞ്ഞ തീയതിയെ കളഞ്ഞശേഷം ഇരട്ടിച്ചു നടേത്തെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൂട്ടിയാൽ പ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിവരും. ശനിയെ വാങ്ങിയ കേന്ദ്രം ഒൻപതുരാശിയുടേയും രണ്ടാരാശിയുടേയും അടുക്കെ ഇരുപുറവും പതിനഞ്ചു തീയതിയിൽ കുറഞ്ഞുവന്നാൽ അക്കറഞ്ഞ തീയതിയെ പതിനഞ്ചിൽ കളഞ്ഞു ശേഷത്തെ മൂന്നിൽ ഗുണിച്ചു നടേത്തെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൂട്ടിയാൽ ശനിയുടെ ദൃഷ്ടിവരും.

കുംഭേ മദ്ധ്യസ്ഥിതാനാം ശനിരവിശശിനാം
 മേഷമദ്ധ്യേ തു വാച്യാ
 ദൃഷ്ടിസ്തുതപാംശകാന്തേ ധനുഷി സുരഗുരോ-
 സ്സംസ്ഥിതസ്യാപി വിഭവൻ

ദൃഷ്ടിമന്ദസ്യ പൂണ്ണാ ദിനകരശശിനോർ-
 ദൃഷ്ടിമാനതു പാദം
 മദ്ധ്യേ മേഷാഖ്യരാശൈ ത്രിദശപതിഗുരോഃ
 പാദമീനാത്ര ദൃഷ്ടിഃ.

ശ്രീപതിപദ്ധതിയുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ഈ ഉദാഹരണങ്ങൾ കണ്ടു. സാരോച്ചയത്തിലും ഈവണ്ണം ക്രിയ.

ഇതി ബലം വരുത്തുപ്രകാരം പറയുന്നു. ആ ബലം ഏഴുകൂട്ടം. സ്ഥാന ബലം, കേന്ദ്രബലം, ഉച്ചബലം, ദിഗ്ബലം, അയനബലം, കാലബലം, നിസർഗ്ഗബലം ഇങ്ങനെ. അതു "സോപാച്ഛേ ത്രപം" എന്നു തുടങ്ങി പതിനൊന്നു ശ്ലോകംകൊണ്ടു ചെയ്തുന്നു.

സോപാച്ഛേ ത്രപം, ചരണരാഹിതം
 സ്വപതികോണേ, സ്വഭൂമിർദ്ധരം,
 നാഗാശാനാം ത്രയമതിസുഹൃദ്
 ഗേഹഗേ, മിത്രഭേദമിദം;
 അംശോക്താനാം സമഗ്രഹഗതേ,
 ഭൂപഭാഗോരിഗേഹേ,
 ദന്താംശസ്യാദതിരീപഗുഹേ,
 നീചഭേ ശൂന്യമേവ.

൫

തന്റെ ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന് ഒരു ബലം മുഴുവൻ. അറുപതു ഷഡ്വിപംശം. മൂലക്ഷേത്രത്തിൽ ബലം മുക്കാൽ. ജ്ഞാനീ ശിവ എന്ന്. ക്ഷേത്രത്തിൽ അര. ജ്ഞാനീ നീല എന്ന്. അതിബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ കാലേ അരയ്ക്കാൽ. നഗരശ്രീ എന്ന്. ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ കാൽ ബലം. അനാമയം എന്ന്. സമക്ഷേത്രത്തിൽ അരയ്ക്കാൽ. നാഗോദാസ്യ എന്ന്. ശതക്ഷേത്രത്തിൽ അരയ്ക്കാലിൽ പാതി. ശുഭാംശം എന്ന്. അതിശതക്ഷേത്രത്തിൽ അരയ്ക്കാലിൽ നാലാണു്. പ്രണയം എന്ന്. ദോരാദക്ഷ ഡപ്തങ്ങളാക്കു ക്ഷേത്രാദികളിൽ ചൊല്ലിയവണ്ണം കണ്ടുകൊള്ളൂ. അവിടെ ഉച്ചനവാംശത്തിങ്കൽ ഒന്നു മുഴുവൻ വേണം. മൂലക്ഷേത്രനവാംശകത്തിനു മുക്കാൽ വേണം. തന്റെ നീചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിനൊട്ടുമില്ല. നീചാംശകത്തിനുമില്ല. ആദിത്യനു ചിങ്ങത്തിൽ ഇരുപതാംതീയതിയോളം മുക്കാൽ ബലം. മേൽ

കിന്തു ത്രിഭോനൈ ചന്ദ്രാക്ഷീ

ജ്ജകാദൈ വിത്രീഭോ ബുധഃ.

൧൦

ഗ്രഹസ്സുടങ്ങളിൽ അയനചലനം സംസ്കരിച്ചു മൂന്നു രാശി കൂട്ടിയതു് അയനബലകേന്ദ്രങ്ങൾ. ചന്ദ്രനും ശനിക്കും മൂന്നു രാശി കളഞ്ഞതു് അയനബലകേന്ദ്രം. ബുധനും തുലാദിയെങ്കിൽ മൂന്നു രാശി കളഞ്ഞതു് അയനബലകേന്ദ്രം.

ഷട്ഭാധികം ചേഷ്ടക്രോനാ-

ത്തദംശാത് ത്രിദ്വതം ബലം.

ഇക്കേന്ദ്രങ്ങൾ നാലുകൂട്ടവും ആറു രാശിയിലേറുകിൽ പന്ത്രണ്ടു രാശിയിൽ കളഞ്ഞതു കേന്ദ്രങ്ങളാകുന്നതു്. കുറുകിൽ ആറു വന്നതുതന്നെ. ഇക്കേന്ദ്രങ്ങളെ തീയതിയാക്കി മൂന്നിൽ ഹരിച്ചാൽ അതതുബലങ്ങൾ. ശിഷ്ടത്തെ അറുപതിൽ ഗുണിച്ചു മൂന്നിൽ ഹരിച്ചാൽ ഷഷ്ഠശതം. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ചേഷ്ടാബലകേന്ദ്രംകൊണ്ടു വരുത്തിയതു ചേഷ്ടാബലം. ഉച്ചബലകേന്ദ്രംകൊണ്ടു വരുത്തിയതു് ഉച്ചബലം. ദിഗ്ബലകേന്ദ്രംകൊണ്ടു വരുത്തിയതു ദിഗ്ബലം. അയനബലകേന്ദ്രംകൊണ്ടു വരുത്തിയതു് അയനബലം.

ഇനി കാലബലം. അതു നാലുപ്രകാരം. ദിനൽത്രിബലം, ദിനരാത്രിത്രിഭാഗബലം, വർഷമാസാദ്യുധിപബലം, പക്ഷബലം ഇങ്ങനെ. അവ ചൊല്ലുന്നു.

ഭാനദിഗ്ബലമാർയാക്-

ശ്രുക്രാണാം തന്നതോനിതം.

൧൧

ശേഷാണാം ദ്വനിശാവീർയ്യാ

സഭാ സൌമ്യസ്യ നൃതനം

ബുധാക്മന്ദചന്ദ്രാച്ഛര-

ഭൌമനാം നൃതനം ക്രമാൽ.

൧൨

ദിനരാത്രിത്രിഭാഗേഷു

സഭാ ജീവസ്യ നൃതനം

ഹോരാദ്യുമാസാബ്ദപാനാം

നീതിശ്ലോഭാനഗൾശുകഃ.

൧൩

ചന്ദ്രചേഷ്ടാബലം ജേന്യം

സതാം പക്ഷബലം ബുധൈഃ

തദ്ദനഷ്ടിരന്വേഷാ-

മിദം കാലബലം സൂതം.

൧൪

ആദിത്യൻ്റെ ദിഗ്ബലംതന്നെ ആദിത്യനും വ്യാഴത്തിനും ശുക്രനും ദിനരാത്രിബലം. ഇശബലം അറുപതിൽ കളഞ്ഞശേഷം ചന്ദ്രനും ചൊവ്വയ്ക്കും ശനിക്കും ദിനരാത്രിബലം. ബുധൻ എല്ലാ ജ്യോഴും അറുപതുതന്നെ ദിനരാത്രിബലം. ബുധനു പകൽ ആദിത്രിഭാഗത്തിൽ ഒരു ബലം പൂണ്ണം. ആദിത്യനു മദ്ധ്യത്രിഭാഗത്തിൽ പൂണ്ണം. ശനിക്കു അന്ത്യത്രിഭാഗത്തിൽ പൂണ്ണം. രാത്രിയിൽ ആദിത്രിഭാഗത്തിൽ ചന്ദ്രൻ്റെ ഒരു ബലം പൂണ്ണം. മദ്ധ്യത്രിഭാഗത്തിൽ ശുക്രനു പൂണ്ണം. അന്ത്യത്രിഭാഗത്തിൽ ചൊവ്വയ്ക്കു പൂണ്ണബലം. വ്യാഴത്തിന് എല്ലാജ്യോഴും പൂണ്ണബലം. ഇവ ഒന്നിനും ത്രൈരാശികം വേണ്ട. കാലഹോരായിപനു പൂണ്ണബലം നീതി എന്ന്. ദിനായിപനു മുക്കാൽ ശോഭ എന്ന്. മാസായിപനു് അര നഗ എന്ന്. അബ്ധായിപനു കാൽ ശുക എന്ന്. വഷായിപനാകുന്നതു കഴിഞ്ഞ ചൈത്രമാസത്തിലെ പൂർവ്വപക്ഷപ്രതിപദത്തിൽ ഏതൊരു ആഴ്ചനാൾ ആദിത്യനാദിക്കുന്നു ആ വാരാധിപൻ വഷായിപനാകുന്നതു്. കഴിഞ്ഞ പൂർവ്വപക്ഷപ്രതിപദത്തിൽ യാതൊരു ആഴ്ചനാൾ ആദിത്യനാദിക്കുന്നു ആ വാരാധിപൻ മാസാധിപനാകുന്നതു. രണ്ടു ദിവസവും പ്രതിപദത്തിലുദിക്കുമെങ്കിൽ തലനാളത്തെ വാരാധിപൻ വേണ്ടതു്. വഷായിപനുമീവണ്ണംതന്നെ. ജനനമാസം അധിമാസമായിട്ടു വരികിൽ ആ മാസം ചൈത്രാദികളിൽ കൂടാത്തതുകൊണ്ടു് അന്നു മാസാധിപനെ ഓക്കേണ്ട. ചന്ദ്രൻ്റെ ചേഷ്ടാബലംതന്നെ ശുഭനാക്കെല്ലാക്കും പക്ഷബലമാകുന്നതു്. അതിനെ അറുപതിൽ കളഞ്ഞശേഷം വാപനാക്കു പക്ഷബലമാകുന്നതു്. ഇവ നാലുകൂട്ടവും തങ്ങളിൽ കൂട്ടിയതു കാലബലം.

നീതകാമസുകൃച്ചന്ദ്ര-

ഭോഗലാഭധനം ക്രമാൽ

സൂത്രാനിസർഗ്ഗവീർ്വ്വം സ്മാൽ.

ആദിത്യനു നീതി എന്ന്. ചന്ദ്രനു കാമം എന്ന്. ചൊവ്വയ്ക്കു സുകൃത് എന്ന്. ബുധനു ചന്ദ്ര എന്ന്. വ്യാഴത്തിനു ഭോഗ എന്ന്. ശുക്രനു ലാഭം എന്ന്. ശനിക്കു ധനം എന്ന്. ഇവ നാസർഗ്ഗബലം. ഇവയണ്ണം വരുത്തിയ ബലങ്ങളെല്ലാം വെട്ടേറെ ചാർത്തവയ്കൂ.

യുദ്ധേ വീര്യാന്തരം ഹരേൽ.

൧൫

ബിംബാന്തരേണ തത് സ്വണ്ണം
സൌമ്യയാമൃസ്ഥയോബലേ

താരാഗ്രഹങ്ങൾ സമലിപ്തകളാകുമ്പോൾ തങ്ങളിൽ യുദ്ധമാകുന്നു. യുദ്ധത്തിങ്കൽ ഇരുവരുടെയും സ്പൃടവിക്ഷേപങ്ങൾ വരുത്തി ഭിന്നഭിക്ഷകളെങ്കിൽ യോഗം. സമഭിക്ഷകളെങ്കിൽ അന്തരം. ഇങ്ങനെ യോഗംതാൻ അന്തരത്താൻ ചെയ്തതു ബിംബാന്തരമാകുന്നതു്. അവിടെ ആ ഗ്രഹങ്ങളിൽ രണ്ടിന്റെയും ബലപിണ്ഡത്തിന്റെ അന്തരത്തെ ഈ ബിംബാന്തരം കൊണ്ടു ഹരിച്ച ഫലം വടക്കുനില്ക്കും ഗ്രഹത്തിന്റെ ബലപിണ്ഡത്തിൽ കൂട്ടു. തെക്കുനില്ക്കും ഗ്രഹത്തിന്റെ ബലപിണ്ഡത്തിൽ കളയു.

ഏഷാം ബലാനുമൈക്യം യൽ
സ്ഥാനവീര്യസമനപിതം.

൧൩

ശുഭാശുഭദഗംപ്രാപ്യ-
ഹീനം ഗ്രഹബലം സ്പൃടം

ചേഷ്ഠാബലംതുടങ്ങി നിസർഗ്ഗബലത്തോളമുള്ള ബലങ്ങളാറും സ്ഥാനബലവും ഇവ ഏഴും കൂടിയതു ബലപിണ്ഡം. ഈവണ്ണം എല്ലാഗ്രഹങ്ങൾക്കും ബലപിണ്ഡം വരുത്തിക്കൊടുവു. ശുഭനോരുടെ ദൃഷ്ടികളിൽ നാലൊന്നു കൂട്ടണം. പാപന്മാരുടെ ദൃഷ്ടികളിൽ നാലൊന്നു കളയണം. എന്നാൽ ബലപിണ്ഡങ്ങൾ സ്പൃടങ്ങളാകും. യുദ്ധത്തിങ്കൽ ഇവറെറക്കൊണ്ടു ബലപിണ്ഡാന്തരമുണ്ടാക്കേണ്ടു.

അന്തരം ഭാവബലങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ പറയുന്നു.

ഭാനാം സ്വാമിബലം വീര്യം
ജ്ഞേവേർദൃഷ്ടിസംയുതം.

൧൪

ശുഭാശുഭദഗംപ്രാപ്യ-
ഹീനം സ്വാമിദഗനപിതം
ചതുഷ്ഠാനരകീടാപ്യാത്
സുഖാസ്താദ്യവഭോനിതാത്.

൧൮

ഷട്ഭാധികം ചേച്ചുകോനാ-
 ഞ്ഞംശാത് ത്രിവൃതം ബലം
 നരരാശിബദ്ധേ യോജ്യം
 ഭാനദിഗ്ബലമേവ ച.

൧൯

തദനം നൃതനം യോജ്യം
 ചതുഷ്ഠാദ്രാശിജേ ബദ്ധേ
 തയോഭേദോനിതം നൃത്ത-
 മാപ്യകീടർഷ്ണജേ ബദ്ധേ.

൨൦

എന്നാൽ ലഗ്നാദിഭാവങ്ങൾക്കു അതതു അധിപന്മാരുടെ ബലപിണ്ഡം, ബലപിണ്ഡമാകുന്നതു്. അതിൽ ബുധൻറയ്യ പ്യാശ്വന്തിൻറയ്യം ദൃഷ്ടികൾ മുഴുവൻ കൂട്ടണം. അധിപൻറയ്യം മുഴുവൻ കൂട്ടണം. മറ്റുള്ള ശുഭന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നാലൊന്നു കൂട്ടണം. അധിപൻ എന്നിയെ ഉള്ള പാപന്മാരുടെ ദൃഷ്ടി നാലൊന്നു കളകയുംവേണം. പിന്നെ ചതുഷ്ഠാദ്രാശിയാകുന്ന ഭാവങ്ങളിൽനിന്നു നാലാംഭാവത്തെ വാങ്ങൂ. നരരാശിയാകുന്ന ഭാവങ്ങളിൽനിന്നു ഏഴാംഭാവത്തെ വാങ്ങൂ. കീടരാശിയായ ഭാവങ്ങളിൽനിന്നു ലഗ്നഭാവത്തെ വാങ്ങൂ. ജലരാശിയായ ഭാവങ്ങളിൽനിന്നു പത്താംഭാവത്തെ വാങ്ങൂ. വാങ്ങിയശേഷം ആറരാശിയിലേറുകിൽ പന്ത്രണ്ടുരാശിയിൽ കളഞ്ഞു ശേഷം കേന്ദ്രമാകുന്നതു്. കറകിൽ നടത്തേതുതന്നെ കേന്ദ്രമാകുന്നതു്. ഇക്കേന്ദ്രത്തെ തീയതിയാക്കി മൂന്നിൽ ഹരിച്ചു ഫലങ്ങളെ നടേത്തെ ബലപിണ്ഡത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊടുവു. പിന്നെ നരരാശിയാകുന്ന ഭാവങ്ങളുടെ ബലപിണ്ഡങ്ങളിൽ ആദിത്യൻറ ദിഗ്ബലം കൂട്ടണം. ആ ദിഗ്ബലത്തെ അറുപതിൽ കളഞ്ഞു ശേഷത്തെ ചതുഷ്ഠാദ്രാശിയാകുന്ന ഭാവങ്ങളുടെ ബലപിണ്ഡങ്ങളിൽ കൂട്ടണം. 'പിന്നെ ഈ ഫലങ്ങൾ രണ്ടും തങ്ങളിൽ അന്തരിച്ചതിനെ അറുപതിൽ കളഞ്ഞു ശേഷം കീടരാശിയും ജലരാശിയുമാകുന്ന ഭാവങ്ങളുടെ ബലപിണ്ഡങ്ങളിൽ കൂട്ടണം. എന്നാൽ ഭാവബലപിണ്ഡങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി. ഇങ്ങനെ വരുത്തിയ ഭാവബലപിണ്ഡങ്ങളും ചാത്തിയെക്കൂ. പിന്നെ മേടവും ഇടവവും ചിങ്ങവും ധനുവിൽ പാതിക്കുമേലേടവും മകരത്തിൽ പാതിക്കു കീഴേടവും ഇന്നാലുരാശികളും ചതുഷ്ഠാദ്രാശികളാകുന്നതു്. മിഥുനവും കന്നിയും

ഇലായും ധനുവിൽ പാതിക്കു കീഴേടവും കുറവും നരരാശികൾ.
കുക്കുടവും മകരത്തിൽ പാതിക്കു മേലേടവും മീനവും ജലരാശി
കൾ. വൃശ്ചികം കീടരാശി.

ഇനി ഇഷ്ടകഷ്ടബലം വരത്തുവാൻ പറയുന്നു.

ചേഷ്ടോച്ചബലയോഗാലം

തദനം നൃതനം ച യൽ

വീർണ്ണേണ നൃതനൈരാപ്തേ

ഇഷ്ടകഷ്ടബലേ സ്തദേ.

൨൧

നടേ വരത്തിയ ചേഷ്ടാബലവും ഉച്ചബലവും തങ്ങളിൽ
കൂട്ടി അർദ്ധിച്ചാണെന്നും അതിനെ അറുപതിൽ കളഞ്ഞു ശേഷ
ഞ്ഞെയും വെച്ചേറെ നടേ വരത്തിയ ബലപിണ്ഡംകൊണ്ടു ഗുണി
ച്ച രണ്ടിനേയും അറുപതിൽ ഹരിപ്പൂ. ആ ഫലങ്ങൾ ക്രമേ
ണ ഗ്രഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടബലവും കഷ്ടബലവുമായിട്ടുവരും. ഈ
വണ്ണംതന്നെ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ഇഷ്ടബലവും കഷ്ടബലവും
വരത്തിക്കൊടുവു.

ഇനി ഇഷ്ടകഷ്ടബലങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഇഷ്ടകഷ്ടഫലങ്ങളെ വരത്തുവാൻ
പറയുന്നു.

ഭ്രൂഷാദേവഫലം സ്വരക്ഷയദിവാ -

രതം ശുഭം സ്വാത് ക്രമാത്

സോച്ചാദൈ നവകേ, തദുനിതവിഷം

കഷ്ടം ഗണേ തദ്രലേ

തേ ച സോശഫചൈക്വയഗുണിതേ

ഭ്രൂസ്സപവക്രേശയോ-

വീർണ്ണക്യാലയഗാഹതേ തിലശശ്-

ക്ഷാപ്തേ തദൈക്രേ സ്തദേ.

൨൨

തന്റെ തന്റെ ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിനു ഭ്രൂഷ
എന്ന് ഇഷ്ടഫലം. മൂലക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിനു ദേവ
എന്ന്. ക്ഷേത്രത്തിൽ ഫലം എന്ന്. അതിബന്ധക്ഷേത്രത്തിൽ
സ്വര എന്ന്. ബന്ധക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിനു ക്ഷയ
എന്ന്. സമക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിനു ദി എന്ന്.
ശതക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിനു വാ എന്ന്. അതിശത

ക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിനു ര റ്റുന്ന് തന്റെ നീ ചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിനു ന എന്നു ശൂന്യം. ഇങ്ങനെ രാശിയിങ്കലുപ ഇഷ്ടഫലങ്ങൾ. ഇഷ്ടഫലങ്ങൾ വെച്ചേറെ വിഷത്തിനു കളഞ്ഞു ശേഷം കഷ്ടഫലങ്ങൾ. ഹോരാദിവർഗ്ഗങ്ങളാരിലും രാശിയിൽപറഞ്ഞ ഇഷ്ടഫലത്തിന്റെയും കഷ്ടഫലത്തിന്റെയും അർദ്ധം ഫലങ്ങളാകുന്നതു്. ഈവണ്ണം എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ഇഷ്ടകഷ്ടഫലങ്ങളെ വരുത്തിച്ചാൽവിയപ്പു. പിന്നെ ഓരോ ഗ്രഹങ്ങളെവെച്ചു് ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ ശുഭഫലത്തെ മീതെവയ്പ്പു. പിന്നെ അതിന്റെ കീഴുകീഴേ 'ഹോരാദ്രേക്കാണനവാംശകദാദശാംശകത്രിംശാംശകശ്ച സപ്താംശഃ' എന്നു ചൊല്ലിയ ക്രമത്താലെ വയ്പ്പു. അവറിൽവെച്ചു മീതെ രാശിഫലത്തെ രാശ്രധിവന്റെ ശുഭഫലങ്ങളുടെ യോഗംകൊണ്ടു ഗുണിപ്പു. പിന്നെ അതിന്റെ കീഴെയുള്ള ഹോരാഫലത്തെ ഹോരാധിവന്റെ ശുഭഫലയോഗംകൊണ്ടു ഗുണിപ്പു. പിന്നെ അതിൽ കീഴെയുള്ള ദ്രേക്കാണഫലത്തെ ദ്രേക്കാണാധിവന്റെ ശുഭഫലയോഗംകൊണ്ടു ഗുണിപ്പു. ഈവണ്ണംതന്നെ നവാംശാദിനാലു ഫലങ്ങളേയും തന്റെ തന്റെ അധിപന്മാരുടെ ഇഷ്ടഫലയോഗംകൊണ്ടു ഗുണിപ്പു. ഈ ഗുണിച്ച രാശ്യാദി ഏഴുകൂട്ടമുള്ള ഫലങ്ങളേയും രാശ്യാദിധിപന്മാരുടെയും തങ്ങളുടെയും ശുഭഫലയോഗാർദ്ധംകൊണ്ടു ഗുണിപ്പു. പിന്നെ ഇവ ഏഴുകൂട്ടവും തങ്ങളിൽകൂട്ടി ഒരുമിപ്പു. ആ യോഗത്തെ തിലശശാക്ഷ എന്നതു കൊണ്ടു ഹരിച്ചുവന്നഫലം ഇഷ്ടഫലം. ഈ ഇഷ്ടഫലം വരുത്തിയ ഗ്രഹങ്ങളുടെ കഷ്ടഫലങ്ങളെയും ഇപ്രകാരം രാശിതുടങ്ങി കീഴുകീഴേവെച്ചു് അതതധിവന്റെ കഷ്ടഫലയോഗംകൊണ്ടു ഗുണിച്ചു് അതതധിവന്റെയും തന്റെയും കഷ്ടഫലയോഗാർദ്ധംകൊണ്ടു ഗുണിച്ചു് എല്ലാം തങ്ങളിൽകൂട്ടി തിലശശാക്ഷ എന്നതു കൊണ്ടു ഹരിച്ചഫലം കഷ്ടഫലം. 'ഗണേ തദ്രലേ' എന്നു സാമാന്യേന ചൊല്ലുകകൊണ്ടു് ഉച്ചാദിനവകവർഗ്ഗങ്ങളിലും വരും എന്നു വന്നു. എന്നാൽ ദ്രേക്കാണത്തിനും നവാംശകത്തിനും ദാദശാംശകത്തിനും സപ്താംശകത്തിനും ഉച്ചാദിബന്ധം കണ്ടുകൊള്ളുന്നു.

അനന്തരം ദിവസവരതുപ്രകാരം പറയുന്നു. അംശകദശ, ഉച്ചനീചദശ, നിസ്കൃദശ, ജീവശക്തിയദശ ഇങ്ങനെ നാലുകൂട്ടവും ദശ. അവിടെ നൂടെ അംശകദശ വരതുപ്രകാരം പറയുന്നു.

അവിടെ നൂടെ ഗുണകാരം വരുത്താൻചൊല്ലുന്നു.

ചേട്ടോച്ചബലസംയോഗോ
 വീരാവേശ്യോ ദേവഭാജിതഃ
 ഗുണകാരസ്സടാഖ്യോഽയം--
 മാത്രയോ ഗുണ ഉച്യതേ. ൨൩

ജ്ഞാനനീലം സ്വരാശൈ സ്ത്യാ--
 ദതിബന്ധേ ശുഭോഭയം
 ബന്ധുരാശൈ സുരോ വന്ദ്യ--
 സ്സമരാശൈ നഗാസനം. ൨൪

ശത്രുരാശൈ സർവരത--
 മതിശത്രു ശുകായനം
 ഏവം ഹോരാദിവക്ത്രേഷു;
 ക്ഷേത്രേ ദിപ്ലോ ഇമേ ഗുണാഃ. ൨൫

വക്ത്രോത്തമസ്വദ്രകോണ--
 സ്വനവാംശസ്ഥിതേ ഗ്രഹേ
 യത് കിഞ്ചിത് ഭൂഗുണേ യോജ്യം
 തദപക്ഷ്യദ്ഭീഷ്ടഭാദിഷു. ൨൬

ഭാനകംഭം സോമനീലം
 ജ്ഞാനമാന്ത്വം സ്സവം വിനാ
 സഭായത്നമഥൈതേഷാം
 യോഗഷഷ്ട്യാംശ ആശ്രയഃ. ൨൭

ആശ്രയസ്സടയോഗാലം
 കർമ്മയോഗ്യോ ഗുണഃ സൂതഃ

ചേട്ടോച്ചബലവും ഉച്ചബലവും തങ്ങളിൽ കൂട്ടിയതിൽ വീര
 എന്നുകൂട്ടി ദേവ എന്നതുകൊണ്ടു ഹരിച്ചുണ്ടായഫലം സ്സടഗുണ
 കാരമെന്നുപേർ. ഇതിനെ വേറെവെച്ചുപു. ആശ്രയഗുണകാ
 രം വരുത്തുപ്രകാരം--ഹോരാദിഷ്ടപാത്രങ്ങളിൽ തന്റെ വക്ത്ര
 ണിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിനു ജ്ഞാനനീലം എന്നു ഗുണകാരം.
 അബിബന്ധുവിന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിനു ശുഭോ
 ഭയം എന്ന്. ബന്ധുവിന്റെതിൽ സുരോ വന്ദ്യ എന്ന്. സമ
 ന്റെതിൽ നഗാസനം എന്ന്. ശത്രുവിന്റെതിൽ സർവരതം
 എന്ന്. അതിശത്രുവിന്റെതിൽ ശുകായനം എന്ന്. ഇവേണ്ണം

ഹോരാദിഷഡപഗ്ഗങ്ങളിൽ. ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ ഇച്ചൊല്ലിയഗുണകാരങ്ങളെ ഇരട്ടിച്ചതു ഗുണകാരങ്ങളാകുന്നത്. പിന്നെ വദ്യോത്തമത്തിലും തന്റെ ഭ്രക്കോണത്തിലും തന്റെ നവാംശകത്തിലും നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ഇച്ചൊല്ലിയഗുണകാരത്തിൽ ഏതാനും കൂടെ കൂട്ടേണ്ടതുണ്ട്. അതിനെപ്പറയുന്നു. ഇവിടെ തന്റെ ഉച്ചംവന്നാലും നീചംവന്നാലും രാശ്രധിപനെ ഓക്വേണ്ട. മൂലക്ഷേത്രത്തിന്നു ക്ഷേത്രത്തിലേതു്. അതിബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നഗ്രഹത്തിന്റെ ഗുണകാരത്തിൽ ഭാനുകുംഭം എന്ന്. ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നവനു സോമനീല എന്ന്. സമക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നവനു ജ്ഞാനമാന്ത്രം എന്ന്. ശരക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നവനു സ്തവംവിനാ എന്ന്. അതിശരക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നവനു സഭായത്നം എന്ന്. വദ്യോത്തമന്താൻ സ്വഭ്രക്കോണന്താൻ സ്വനവാംശകന്താൻ ഇവ മൂന്നാലൊന്ന് ഉണ്ടെങ്കിലെ ഭാനുകുംഭം എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള ഗുണകാരം വേണ്ടു. ഇല്ലെങ്കിൽ ഗുണകാരം വേണ്ട. ഗ്രഹം ഉച്ചത്തിലും മൂലക്ഷേത്രത്തിലും ക്ഷേത്രത്തിലും നിന്ന് ഇവ ഉണ്ടായാൽ ഈ ഗുണകാരം വേണ്ട. അതിബന്ധുക്ഷേത്രാദികളിൽനിന്ന് ഇവ മൂന്നാലൊന്നുണ്ടായേ വേണ്ടു. വദ്യോത്തമസ്വഭ്രക്കോണസ്വനവാംശകങ്ങൾ രണ്ടുകൂടെ ഉണ്ടാകിലും മൂന്നുകൂടെ ഉണ്ടാകിലും ഒന്നിന്റെതെ വേണ്ടു. ഇവറിന്റെ യോഗത്തേ അറുപതിൽ കരയേറിയിതു് ആശ്രയഗുണകാരമാകുന്നതു. ഈ ആശ്രയഗുണകാരവും നടേതെ സ്തുടഗുണകാരവും രണ്ടും തങ്ങളിൽ കൂട്ടി അല്പിച്ചതു കമ്മയോഗ്യഗുണകാരമാകുന്നതു്.

ഇനി ആയുഷ്കലകളെ വരത്തുവാൻ പറയുന്നു.

ഗ്രഹലിപ്താജ്ഞാനവീരൈ-

ശ്ലീഷ്ടമായുഷ്കലാ ഹൃതാഃ.

൨൮

ഗ്രഹങ്ങളെയിറക്കി ഇലിയാക്കി ജ്ഞാനവീരനെക്കൊണ്ടു ഹരിച്ചതിന്റെ ശേഷം ആയുഷ്കലകളാകുന്നതു്.

അതിന്നു ഭൂശ്യാർദ്ധഹരണത്തെപ്പറയുന്നു.

ഗ്രഹോനലഗ്നേ മേഷാഭൌ

തത്കലാ ഹാരകോ, ഗുണഃ

രാശിവിപ്ലവം, ഗുണാധികൃതം
പ്രസ്താവം, ദിനേശ്വര ഹരസ്താവം. ൨൯

ദൃശ്യാലോകം, ത്രൈകലീനമുഖം
ബഹുഷേപകോ ഹരദേവലീ
ആയുഷ്കലാ ഗുണാഹാരം
ഹാരാപ്ലാശ്യാധയേത് പൃഥക്. ൩൦

ലഗ്നത്തെ വെച്ചു ഗ്രഹത്തെ വാങ്ങിയാൽ മേഘാദിപ്രകാശി
ദൃശ്യാലംഹരണം വേണ്ടു. തുലാദിയെങ്കിൽ വേണ്ടു. ഗ്രഹത്തെ
വാങ്ങിയിരിക്കുന്ന ലഗ്നത്തെ ഇലിയാക്കിയതു ഹാരകം. ഒരുരാശി
യുടെ ഇലി ഗുണകാരമാകുന്നത് അന്നദേയം എന്ന്. ഹാരക
ത്തേക്കാൾ ഗുണകാരമറിയാൽ മറിച്ച് അന്നദേയം എന്നു
ഹാരകമാകുന്നത്. മറ്റേതു ഗുണകാരം. ശുഭനാഷ്ട്ര ഹാരക
ത്തെ ഇരട്ടിക്കണം. നവേവരത്തിയ ആയുഷ്കലകളെ വേറെ
വെച്ച് ഈ ഉണ്ടാക്കിയ ഗുണകാരംകൊണ്ടു ഗുണിച്ച് ഈ ഹാര
കംകൊണ്ടു ഹരിച്ചു വന്നപലം വേറെയിരിക്കുന്ന ആയുഷ്കല
യിങ്കൊന്നു കളവു. ശേഷംകൊണ്ടു മേല്പോട്ടു ക്രിയ. ഈ ദൃശ്യാ
ലംഹരണത്തിങ്കൽ ഒരു ഭാവത്തിൽതന്നെ പല ഗ്രഹങ്ങളുണ്ടാ
യാൽ അതിൽ ബലവാനായിരിക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്നേ ദൃശ്യാലംഹര
ണം വേണ്ടു. മറ്റവർക്കു വേണ്ടു.

കർമ്മയോഗഗുണാപ്ലാസ്താ
ഗുണഖാപ്ലാശ്യാ വസുരാഃ

ദൃശ്യാലംഹരണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ആയുഷ്കലകളെ കർമ്മയോഗ
ഗുണകാരംകൊണ്ടു ഗുണിച്ചു ഗുണഖംകൊണ്ടു ഹരിച്ചു പലം സം
വസുരം. ശേഷം പന്ത്രണ്ടിൽ ഗുണിച്ചു ഗുണഖംകൊണ്ടു ഹരി
ച്ചപലം മാസം. ശേഷം മുപ്പതിൽ ഗുണിച്ചു ഹരിച്ചപലം ദിവ
സം. ശേഷം അറുപതിൽ ഗുണിച്ചു ഹരിച്ചപലം നാഴിക.
ഇങ്ങനെ സംവസുരംതുടങ്ങി നാഴികയോളമുണ്ടാക്കിക്കൊടുവു

ഇതി ലഗ്നമശ വരത്തുപ്രകാരം പറയുന്നു.

ലഗ്നം ജനകസംക്ഷണ്ണം
മണ്ഡലാത് പ്രിയശോധിതം. ൩൧

ലഗ്നായ ബലവത്സ്മിൻ
ലഗ്നം പ്രിയഗുണം ക്ഷിപേത് ൩൧ 1/2

ലഗ്നസ്സംവച്ച രാശിയും തീയതിയും ഇലിയും ജനകനെക്കൊണ്ടു ഗുണിച്ചു ഇലിയെ അറുപതിൽ കരേറൂ. തീയതിയെ മുപ്പതിൽ കരേറൂ. രാശിയെ പന്ത്രണ്ടിൽ ഹരിച്ചു മീതെ സംവത്സരസ്ഥാനത്തെ വയ്പ്പു. സംവത്സരത്തെ പന്ത്രണ്ടിൽ ഹരിച്ചു ശേഷം സംവത്സരം. ഇങ്ങനെ ലഗ്നദശ. ലഗ്നത്തിന്നു ബലം വളരെ ഉണ്ടെന്നുവരികിൽ ലഗ്നത്തെ പന്ത്രണ്ടിൽ ഗുണിച്ചു അറുപതിലും മുപ്പതിലും പന്ത്രണ്ടിലും കരേററി നടേത്തേതിൽ കൂട്ടുകയുംവേണം. അതു ലഗ്നദശ.

ഇനി ഉച്ചനീചദശകൾ മൂന്നിന്റേയും വരത്തുവാൻ പറയുന്നു.

ധന്വന്യോരശുകപ്രിയസ്തയപുരീ
 നിദ്രോച്ചനീചേ സമാ
 നാരി യജ്ഞചനീ ധനീ ജയനരോ
 നാശശ്ച നൈസദ്ദികേ
 ഖേടോച്ചാന്തരഹീനചക്രകലികാ-
 സ്സപബ്ദാഹതാ നാധികാഃ
 കുംഭാരോദഹതാ വനേശവിഹൃതാ-
 സ്സാ ജീവശമ്ബീയതേ.

ന. ൨

അവിടെ ഉച്ചനീചദശയിങ്കൽ ക്രമത്താലെ സൂര്യാദികളുടെ സംവത്സരങ്ങൾ. ആദിത്യനു ധന്വ എന്ന് പത്തൊൻപതു സംവത്സരം. ചന്ദ്രനു സ്വേദ എന്ന്. ചൊവ്വക്കു ശുക എന്ന്. ബുധനു പ്രിയ എന്ന്. വ്യാഴത്തിനു സ്തയ എന്ന്. ശുക്രനു പുരീ എന്ന്. ശനിക്കു നിദ്ര എന്ന്. നിസദ്ദീദശയിങ്കൽ പിന്നെ ആദിത്യനു നാരി എന്ന്. ചന്ദ്രനു യജ്ഞ എന്ന്. ചൊവ്വക്കു ചനീ എന്ന്. ബുധനു ധനീ എന്ന്. വ്യാഴത്തിനു ജയ എന്ന്. ശുക്രനു നര എന്ന്. ശനിക്കു നാശ എന്ന്. ഗ്രഹവും ഉച്ചവും തങ്ങളിൽ അന്തരിച്ചു അന്തരത്തെ ഇലിയാക്കി അനന്തപുരത്തിൽ നിന്നു കളഞ്ഞശേഷം ആയുഷ്കലകളാകുന്നതു്. ഖേടോച്ചാന്തരം ആറു രാശിയിൽ കുറഞ്ഞിരിക്കേണം. അപ്പുണ്ണമന്തരിക്കേണം. പിന്നെ ആയുഷ്കലകളെ തന്റെ തന്റെ സംവത്സരംകൊണ്ടു ഗുണിച്ചതു് ആ ദശയുടേ നീചാഹരണം ചെയ്തു നാഴികയായിട്ടു വരും. ഇങ്ങനെ ഉച്ചനീചദശയും നിസദ്ദീദശയും വരുത്തേണ്ടു. പിന്നെ ജീവശമ്ബീദശയിങ്കലേക്കു് ആ ആയുഷ്കലകളെ കുംഭാരോദകൊണ്ടു ഗുണിച്ചു വനേശനെക്കൊണ്ടു ഹരിച്ചു വന്നഫലം

നാഴികയാകുന്നത്. ഈ നാഴികകളെ അറുപതിലും മുപ്പതിലും പന്ത്രണ്ടിലും കരേററിയാൽ നാഴിക ആദിയായുള്ള ഒരാസംവത്സരം വരും.

“സേപാച്ചോനോ വിഹഗഷ്ഷധ്രാ-
ശ്ശുനശ്ശേച്ചക്രശോധിതഃ
ലിപ്ലാദികോ നിജൈരഭൈ-
വ്ലിതോ നാഡികാദികഃ.”

ഉച്ചനീചദശയും നിസർഗ്ഗദശയും ഇങ്ങനെയും വരത്താം.

പിന്നെയുള്ള ഹരണങ്ങളെ പറയുന്നു.

ത്വംശോനോ രിപുഭേദകുജം ലലമുചോ
മെവശ്വേ സിതാഷീവിനാ
രാശ്ശുനോദയലിപ്ലികാ വാനിഹതാ-
ശ്ശക്രാംശലിപ്ലാഹൃതഃ
ത്വാജ്യാസ്സാ സതി ലഗ്നഭേ ശുഭദശി
ത്വാജ്യം ഫലാലം പൃഥക്
ദശ്യാലോത്ഥഗ്നാഹതാ ഹരഹൃതാ-
സ്സപ്താജ്യാസ്സദാ സ്പഃ സ്പടാഃ.

൩൩

ശതക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശയിൽ മൂന്നൊന്നുകളായണം. ചൊവ്വക്കു ശതക്ഷേത്രഹരണം വേണ്ട. ആക്ഷം തല്ലാലശത നിരൂപിക്കേണ്ട. പാടുള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശയിൽ പാതി കളയണം. ശുക്രനും ശനിക്കും ഈ മൂലഹരണം വേണ്ട. ശതക്ഷേത്രഹരണവും മൂലഹരണവും രണ്ടു മുണ്ടെങ്കിൽ രണ്ടും വേണം. പിന്നെ ശുഭരോദയഹരണം. ലഗ്നത്തിൽ ഒരു ശുഭരണങ്ങളാകിൽ ഉദയലഗ്നത്തിൽ തന്റെ രാശികളെത്തു് ഇവിയാക്കി അതുകൊണ്ടു ദശാനാഴികയെ ഗുണിച്ച് അനന്തപുരം കൊണ്ടു ഹരിച്ചുവന്ന ഫലം ആ ദശാനാഴികയിൽനിന്നുതന്നെ കളയണം. ലഗ്നത്തിൽ ശുഭദൃഷ്ടി ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ ഫലത്തിൽ പാതികളയേണ്ടു. ഈ ഹരണം ഉച്ചനീചദശക്കും നിസർഗ്ഗദശക്കും ജവശമ്ബദശക്കും ഈ മൂന്നിനും വേണം. അംശകദശക്കു വേണ്ട. എല്ലാഗ്രഹങ്ങളുടെയും ലഗ്നത്തിന്റെ ദശകളിലും ചെയ്തതും വേണം. അംശകദശയിൽ ചൊല്ലിയ ദശ്യാലംഹരണം

ഈ ദശമ മൂന്നു കൂട്ടത്തിനും വേണം. ഇവ മൂന്നിനും നടേചൊല്ലിയപോലെതന്നെ ക്രിയ. ഏതും വിശേഷമില്ല. പിന്നെ ശുഭരോദയഹരണമുണ്ടെങ്കിൽ ദശകളെ നാഴികയാക്കിട്ട് ഈ ഹരണങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളണം. ശുഭരോദയഹരണത്തുകൾ ലഗ്നഭാവത്തിങ്കൽ രവികജമന്ദമാരിൽ ഒരുത്തൻതാൻ ഇരുവർ താൻ മുപ്പർതാനുണ്ടായാൽ ഹരണം ചെയ്യണം. ഇവർ ഉച്ചക്ഷേത്രാദികളിൽ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാലും ഈ ഹരണം ചെയ്യണം. ഇവരിൽ ശുഭന്മാർ കൂടിയായാലും വേണം. ശുഭദൃഷ്ടികാണുന്നെടത്തു ക്ഷീണചന്ദ്രനല്ലാത്ത ചന്ദ്രനും ചാചന്ദ്രനല്ലാത്ത ബുധനും വ്യാഴവും ശുക്രനും ശുഭന്മാരാകുന്നതു്. ദൃഷ്ടി സപ്തമദൃഷ്ടിതന്നെവേണം. വ്യാഴത്തിന്റെ ത്രികോണദൃഷ്ടിയും കൊള്ളാം. എന്നാൽ ദശകളല്ലാം സൂക്ഷ്മമായിവരും.

ഇനി ഉച്ചനീചദശകം നിസർഗ്ഗദശകം ജീവശങ്കിയദശകം ലഗ്നദശവരശുവാൻ പറയുന്നു.

ഭാഗാലും ജനകമല്ലം വാ
 ഭാഗ്യം വാ പ്രിയസംഗ്രണം
 ഏഷു ത്രിഷപപി ലഗ്നായ-
 രംശരാശീശവീയ്തം. ൩ ൪

ലഗ്നാംശകാധിപന ബലമേദകിൽ ലഗ്നത്തിന്റെ രാശികളെത്തു തീയതിയും ഇടിയും ജനകനെക്കൊണ്ടു ഗുണിച്ചു് അറുപതിലും മുപ്പതിലും കരയേറിയതു നാഴിക ആദിയായുള്ള ദശ. രാശ്യധിപന ബലമേദകിൽ ലഗ്നത്തിന്റെ രാശിയും തീയതിയും ഇടിയും പന്ത്രണ്ടിൽ ഗുണിച്ചു കരേറിയതു ദശ.

ഈ ദശകളുടെ വിശദീകരണത്തുപറയുന്നു.

അംശായുഃ പ്രബലേ ലഗ്നേ
 പിണ്ഡായുഃ പ്രബലേ രവൌ
 ചന്ദ്ര നിസർഗ്ഗജം സാല്യം
 ത്രയാണാന്തു ബലേ സമേ. ൩ ൫

നിസർഗ്ഗാംശകപിണ്ഡായുഃ -
 ത്രോഗത്രംശോ ദശാ ഭവേൽ
 ഉഭയോബ്ബലസാമ്യേ തു
 രഭൈകൃസ്യ ലം ദശാ. ൩ ൩

ത്രയാണാം ബലശൂന്യത്വേ

ജീവശമ്ഭസോ മതാ.

൩ ൭

ലഗ്നാക്ചന്ദ്രന്മാരിൽവെച്ചു ലഗ്നത്തിനു ബലമേറുകിൽ അംശകദശ വരുത്തേണ്ടതു്. ആദിത്യനു ബലമേറുകിൽ ഉച്ചനീചദശ വരുത്തേണ്ടതു്. ചന്ദ്രനു ബലമേറുകിൽ നിസദ്ഗ്ദശ വരുത്തേണ്ടതു്. മൂവകും ബലംസമമാകിൽ ഈ ദശകര്മ്മൂന്നും വരുത്തിക്കൂട്ടി മൂന്നിൽ ഹരിച്ചതു ദശയാകുന്നതു്. ഇരുവകു ബലം സമമാകിൽ രണ്ടും വരുത്തിക്കൂട്ടി അല്പിച്ചതു ദശയാകുന്നതു്. മൂവകും ബലം ശൂന്യമാകിൽ ജീവശമ്ഭസോ വരുത്തേണ്ടതു്. ബലപിണ്ഡം നാലിൽകുറഞ്ഞാൽ ബലശൂന്യത്വം ഏഴിലേറിയാൽ ബലപുണ്യത്വം.

അനന്തരം മശാക്രമാന്തപ്പറയുന്നു.

ലഗ്നാദിത്യാവധുപാനാമധികബലവതഃ

സ്സപ്രാദശാദൈ തതോന്ത്യാ

തത്കേന്ദ്രാദിന്ധിതാനാമിഹ ബഹുവു പുനഃ

വീർച്ചതാ വീർച്ചനാമ്യേ

ബഹുപായവ്ഷ്ഭാതുഃ പ്രഥമമിനവശേ-

നോദിതസ്യാബ്ബസാമ്യേ

വീർച്ചം കിം തപത്ര സന്ധിഗ്രഹവിവരമതം

ഭാവേ ന്യന്തരാപ്തം.

൩ ൮

ലഗ്നാദിത്യചന്ദ്രന്മാരിൽവെച്ചു ബലമേറുന്നവന്റെ ദശ മുഖ്യാൽ വേണ്ടതു്. പിന്നെ ആ ദശാധിപന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നവന്റെ ദശ. പിന്നെ പണപരത്തിൽ നില്ക്കുന്നവന്റെ ദശ. പിന്നെ ആപോക്ലിമത്തിൽ നില്ക്കുന്നവന്റെ ദശ. ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ പലർ ഉണ്ടെന്നുവരുകിൽ അവരിൽവെച്ചു ബലമേറിയവന്നു മുഖ്യാൽ. പിന്നെ ഉള്ളതിൽ ബലമേറിയവന്നു്. പിന്നെ ഈവണ്ണം കണ്ടുകൊൾക. അവിടെ കേന്ദ്രത്തിലുള്ള വരുടെ കഴിഞ്ഞിട്ടു പണപരത്തിലുള്ളവകു്. പിന്നെ ആപോക്ലിമത്തിങ്കൽ ഉള്ളവരുടേതു്. ഇങ്ങനെ ക്രമം. കേന്ദ്രത്തിലാരുമില്ലെങ്കിൽ പണപരത്തിൽ ഉള്ളവർ തുടങ്ങി പിന്നെ ആപോക്ലിമത്തിൽ ഉള്ളവകു്. ഈവണ്ണം കണ്ടുകൊൾവു. ഇവടെ ബലം കൊണ്ടു് അറിയുന്നേടത്തു ബലം സമമായിട്ടുവന്നാൽ ദശാസംഖ

സരം ഏറ്റന്നവൻ മുൻപ്. പിന്നെ കുറയുന്നവൻ. ദശാസംവ
 സർവ്വം സമമാകിൽ മുനിൽ പാടുതീർന്നവൻ മുനിൽ. മറെറ
 വൻ പിന്നെ. ഇങ്ങനെ എല്ലാവരും കണ്ടുകൊൾവു. ബലത്തിന്നു
 പിന്നെ വിശേഷമുണ്ടു. ബലപിണ്ഡത്തെ സന്ധിഗ്രഹാന്തരംകൊ
 ങ്കു ഗുണിച്ചു ഭാവസന്ധ്യന്തരംകൊണ്ടു ഹരിച്ചുവന്നതു വീഴും. ബ
 ലപിണ്ഡത്തെ നട്ടേ വരുത്തിയ ഭാവബലംകൊണ്ടു ഗുണിച്ചു് അര
 പതിൽ ഹരിച്ചാലും വരും. ആദിത്യൻ മുനിൽ ദശ എന്നുവരികി
 ലും ചന്ദ്രൻ മുനിൽ ദശ എന്നുവരികിലും അവരുടെ ഭാവങ്ങളെ
 കൊണ്ടു സന്ധിഗ്രഹാന്തരമുണ്ടാക്കേണം. ഭാവസന്ധ്യന്തരം എ
 ള്ലാവു പതിനഞ്ചുതന്നെ. ലഗ്നത്തിനും ചന്ദ്രനും ബലസാമ്യം
 കൊണ്ടു യോഗാലംഘനംചെയ്തിരിക്കുന്ന ദശകു ചന്ദ്രൻ മുനിലായിട്ടു
 ദശാക്രമം. ആദിത്യനും ചന്ദ്രനും ബലസാമ്യംകൊണ്ടുണ്ടായ ദശകു്
 ആദിത്യൻ മുനിലായിട്ടു ദശാക്രമം. മൂന്നിനും ബലസാമ്യംകൊണ്ടു
 ങ്കായതിനും ആദിത്യൻ മുനിലായിട്ടു ദശാക്രമം. മൂന്നിനും ബല
 ഹീനതയെങ്കിലെ ജീവശാഗ്നീയദശകു ആദിത്യൻ മുനിലായിട്ടു ദശാ
 ക്രമം. പിന്നെ നട്ടേ ചൊല്ലിയവണ്ണം കേന്ദ്രാദിസ്ഥാനങ്ങളിലെ
 ദശാക്രമം.

ഇന്ദ്രദേശകളുടെ അപഹാരം വരുത്തുവാൻ പറയുന്നു.

വേദോ മുലദശാപതേരിറാ ഗുണോ
 യുക്തസ്യ രംഭോഹരോ
 ധീയമേ മദനേ പ്രിയം മൃതിസുഖേ
 പുത്രോ യഥാസംഭവം
 ഹാരാസ്സപ്രാത് ഗുണസംയതിർഗുണഗുണോ
 ഹാരാഹൃതാസ്സപാദശാ
 ലബ്ധോ ഹൃന്തർജ്ജാ ദശാഥ വിദശാ
 സാമ്യോ തതശ്ചോക്തവത്. നൻ

അവിടെ അപഹാരം വരുത്തുന്നേടത്തു മുലദശാപതിക്കു
 വേദ എന്ന ഗുണകാരം. മുലദശാപതിയോടുകൂടെ ഒരു ഭാവത്തിൽ
 നില്ക്കുന്നവൻ രംഭ എന്ന ഗുണകാരം. ദശാപതിയുടെ അഞ്ചോ
 ഹൃതാമെടത്തു നില്ക്കുന്നവർ ഹര എന്ന ഗുണകാരം. ദശാപ
 തിയുടെ ഏഴാമെടത്തിൽ നില്ക്കുന്നവൻ പ്രിയ എന്ന ഗുണകാരം.
 ദശാപതിയുടെ നാലാമെടത്തും എട്ടാമെടത്തും നില്ക്കുന്നവൻ പുത്ര

എന്നു തുണകാരം. എല്ലാറ്റിനും തുണും മൂലദശതന്നെ. ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾക്കേ അപഹാരമുള്ളൂ. മറ്റുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നവർക്ക് അപഹാരം ഇല്ല. തുണായുതിഹാരമാകുന്നത്. അവിടെ മൂലദശാപതിയുടെ തുണകാരം വേദ എന്നു കൂടിയതു ഹാരകം. പിന്നെ മൂലദശവച്ചു വേദം കൊണ്ടു തുണിച്ചു ഹാരകംകൊണ്ടു ഹരിച്ചതു മൂലദശാപതിയുടെ അപഹാരം. പിന്നെ മൂലദശവച്ചു രണ്ടു എന്നതുകൊണ്ടു തുണിച്ചു ഹാരകംകൊണ്ടു ഹരിച്ചതു കൂടെ നില്ക്കുന്നവന്റെ അപഹാരം. അതു രണ്ടാമതു്. ദശാധിപനോടു പലഗ്രഹം കൂടീട്ടുണ്ടെന്നുവരികിൽ കൂടിയ ഗ്രഹസംഖ്യകൊണ്ടു രണ്ടയെ തുണിച്ചു വേദത്തിൽ കൂടിയതു ഹാരകം. മൂലദശയെ വെച്ചേറെ വേദംകൊണ്ടും ഈ രണ്ടു കളെക്കൊണ്ടും തുണിച്ചു് ഈ ഉണ്ടായ ഹാരകംകൊണ്ടു ഹരിച്ചതു് അപഹാരങ്ങൾ. അവിടെയും ദശാധിപന്നു മുൻപിൽ. മറ്റു കൂടിയവർക്കു ബലം ഏറുന്നതിനു തക്കവണ്ണം മുന്പും പിമ്പും. അവിടെ ദശാധിപന്റെ ഭാവസന്ധിയും ഗ്രഹങ്ങളും അന്തരിച്ചതുകൊണ്ടു നൽകുവരുന്ന ബലപിണ്ഡത്തെ തുണിച്ചു പതിനഞ്ചിൽ ഹരിച്ചതു് ഇവിടെക്കും ബലങ്ങളാകുന്നത്. ലഗ്നദശയുടെ അപഹാരം വരുത്തേണ്ടതെങ്കിൽ തൽസന്ധിഗ്രഹാന്തരംകൊണ്ടു ബലപിണ്ഡത്തെ തുണിച്ചു ഭാവസന്ധ്യന്തരംകൊണ്ടു ഹരിച്ചതു ബലപിണ്ഡമാകുന്നത്. ദശാധിപന്റെ അഞ്ചോമ്പതാമെട്ടെട്ടുള്ള ഗ്രഹത്തിന്നു ഹര എന്നും വേദ എന്നും കൂടിയതു ഹാരകം. വേദ എന്നും ഹര എന്നും തുണകാരങ്ങൾ. ഇവറെകൊണ്ടു ദശ തുണിച്ചു ഹാരകംകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ അപഹാരങ്ങൾ വരും. അവിടെ പലരുണ്ടെങ്കിൽ തുണകാരയോഗം ഹാരകം. തുണും ദശ. "അവിടെ ത്രികോണങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നവരുടെ കഴിഞ്ഞിട്ടു് ഏഴാമെട്ടത്തു നില്ക്കുന്നവർക്കു്" അപഹാരം. പ്രിയ എന്നു വേദ എന്നും കൂടിയതു ഹാരകം. പിന്നെ ദശയെ തുണകാരംകൊണ്ടു തുണിച്ചു ഹാരകംകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ അപഹാരം. അവിടെയും പലരുണ്ടെങ്കിൽ നടുത്തെപ്പൊലെ കണ്ടുകൊൾവൂ. ഏഴാമെട്ടത്തു നില്ക്കുന്നവരുടെ കഴിഞ്ഞിട്ടു ചതുരശ്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നവരുടേതു്. പുത്ര എന്നും വേദ എന്നും കൂടിയതു ഹാരകം. പിന്നെ ദശയെ വെച്ചേറെ തുണകാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു തുണിച്ചു ഹാരകങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ അപഹാരങ്ങൾ വരും. അവിടെയും പലരുണ്ടെ

കിൽ നടത്തേപ്പോലെതന്നെ. ഇവിടെയും ബലത്തിനുതക്കവണ്ണം ക്രമം. ഭഗവാനിഹിതമായോടുകൂടിയും അഞ്ചുവയസ്സുവരെ ഏഴുവയസ്സുവരെ നാലുവയസ്സിലും അഞ്ചുവയസ്സിലും ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ എല്ലായിടത്തും ഗൃഹങ്ങൾതാൻ ലഗ്നങ്ങൾതാൻ ഉണ്ടെന്നു വരികിൽ അവരെല്ലാവരുടെയും ഗുണകാരവും ഭഗവാനിഹിതം ഗുണകാരവും കൂടിയതു ഹാരകം. സൗന്ദര്യം എന്ന്. പിന്നെ ഇതിലൊരേത്തരം രണ്ടുണ്ടെന്നുവരികിൽ അവരുടെ ഗുണകാരം കൂടിയതു ഹാരകം. പിന്നെ ഈ ഗുണകാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു വെച്ചുവെച്ചു ഭഗവാനിഹിതം ഗുണിച്ചു ഈ ഹാരകംകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ എല്ലാവരുടെയും അപഹാരങ്ങൾ വരും ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ എല്ലായിടത്തും ബലം ഇല്ലായെന്നുവരികിൽ ഉള്ള സ്ഥാനങ്ങളിലെ ഗുണകാരങ്ങൾക്കെക്കൂടിയതു ഹാരകം. പിന്നെ നടത്തേപ്പോലെ അപഹാരങ്ങൾ വരുത്തിക്കൊടുവു. അനന്തരം വിദഗ്ദ്ധരും പഠിച്ചവർക്കു വന്നുവന്നു വരുത്തിക്കൊടുവു. അപ്രകാരം അപഹാരാധിപൻ ഇപ്പറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നവർക്കു വിദഗ്ദ്ധരും വിദഗ്ദ്ധരും എന്നു ചിഹ്നം. അപഹാരസംവത്സരത്തെപ്പറ്റി ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ചൊല്ലിയ ഗുണകാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഗുണിച്ചു ഗുണയോഗംകൊണ്ടു ഹരിച്ചതു വിദഗ്ദ്ധരാകുന്നു. ഇവിടെ അപഹാരാധിപൻ മുൻപു. പിന്നെ കൂടിയവൻ. പിന്നെ നടത്തേപ്പോലെ കണ്ടുകൊടുവു. പലരുണ്ടെങ്കിൽ ബലത്തിനു തക്കവണ്ണം ക്രമം. അവിടെ അപഹാരാധിപൻ നില്ക്കുന്ന ഭഗവാനിഹിതം ലഗ്നഭാവമെന്നു കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ സന്ധിഗ്രഹാന്തരംകൊണ്ടു ബലപിണ്ഡത്തെ ഗുണിച്ചു പതിനഞ്ചിൽ ഹരിച്ചതു ബലമാകുന്നതു്. പിന്നെ വിദഗ്ദ്ധരും ഉപദേശയും ഇപ്രകാരംതന്നെ വരുത്തിക്കൊടുവു. ഇവിടെ ഭഗവാനിഹിതംകൊണ്ടു മറ്റൊരു നാഡികാദിസംവത്സരങ്ങൾ സൗന്ദര്യങ്ങളാകകൊണ്ടു അവനെ സാവനങ്ങളാക്കുന്നു. അതിന്നു ജനനകാലത്തിങ്കലെ കലിദിനംസം മുഴുവനെ വെച്ചു തത്സമനെക്കൊണ്ടു ഗുണിച്ചു ധീരഗന്ത്രപുരംകൊണ്ടു ഹരിച്ചതു ഭഗവാനിഹിതം ആദിത്യമദ്ധ്യം. വരുത്തിയതു് ഉദയാദിത്യമദ്ധ്യം. അതിനെ ഗതികൊണ്ടു തൽക്കാലത്തിങ്കലേക്കു ഭഗവാനിഹിതം ഭഗവാനിഹിതംകൂടി, മാസങ്ങൾ രാശിയിൽ കൂടി, ദിവസങ്ങൾ തീയതിയിൽ കൂടി, നാഴികകൾ ഇലികളിലും കൂടി. അതു ഭഗവാനിഹിതംതന്നെ തൽക്കാലാദിത്യകലേ ഭഗവാനിഹിതം

ണാദി ആദിത്യമദ്ധ്യമമായിട്ടു വരും. പിന്നെ ഭഗണത്തെ പന്ത്രണ്ടിൽ ഗുണിച്ചു രാശിയിൽ കൂട്ടു. പിന്നെ അതിനെ മൂപ്പതിൽ ഗുണിച്ചു തീയതിയിൽ കൂട്ടു. പിന്നെ അറുപതിൽ ഗുണിച്ചു ഇലിയിൽ കൂട്ടു. അതു സൗരദിനനാഡികാരൂപമായിട്ടിരിക്കും. ആ നാഡികയെ യീജഗന്ത്രപുരംകൊണ്ടു ഗുണിച്ച് അഗ്നിസ്തുത്രോ വിളരയം എന്നതുകൊണ്ടു ഹരിപ്പു. ഫലം സാവനമായിരിക്കുന്ന കലിദിനംവരും ശേഷത്തെ അറുപതിൽ ഗുണിച്ച് ഈ ഹാരകംകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ ചെന്നനാഴികയും വരും. ഇക്കലിദിനംകൊണ്ടു തൽക്കാലത്തിങ്കലേക്കു ഗ്രഹങ്ങളെയും വരത്തിക്കൊടുവു. അതു് ഇഷ്ടദശാവസാനത്തിങ്കലേ ഗ്രഹസ്ഥിതി. അന്നേരത്തെ ഉദയലഗ്നവും വരത്തിക്കൊടുവു. അതു പിന്നത്തെ ദശാരംഭത്തിങ്കലേ ഉദയലഗ്നം. അന്നേരത്തെ ഗ്രഹസ്ഥിതിക്കുതക്കവണ്ണം ഉത്തരദശയിങ്കലേ ഫലങ്ങളുംകൂടെ നിരൂപിച്ചുകൊടുവു. അന്നത്തെ അരിഷ്ടവും അരിഷ്ടഭംഗവുംകൂടെ ഉണ്ടായാൽ അതിലേതിന്നു ബലമേറു എന്നറിവാൻ നാരോച്ചയത്തിങ്കലേ ശ്ലോകങ്ങൾ എഴുതുന്നു.

രിഷ്ടദോരിഷ്ടഭക്താശ്ച
 യൌയേ വാ തൽസ്ഥവക്ത്രപാഃ
 ഇഷ്ടകഷ്ടബലേ തേഷാം
 റിഷ്ടനീണ്ണീതയേ നയേൽ.

രാശീശസ്വ ബലം ദിപ്ലം
 ഹോരാദീശബലാനി ച
 സംയോജ്യ തലതം വീർ്യാം
 റിഷ്ടദന്യാഷ്ടദിർഘതം.

സ്വഷ്ടം സ്വാത് കഷ്ടമിഷ്ടം വാ
 റിഷ്ടഭക്തം ച തത്തഥാ
 ദപയോശ്ശുഭബലേ യജ്യാ -
 ന്വഥോ ശുഭബലേ തഥാ.

ഭവേച്ഛുഭവലാധികൃ-
 ിരിഷ്ടഭംഗോ ന ചാന്യഥാ.

*യേ തു സ്വയമ്നിരതാ വിജിതേന്ദ്രിയാശ്ച
 യേ പഥ്യഭോജനജ്ഞോ ദിജഭേവഭക്താഃ
 യേ മാനവം ദധതി യേ ശുഭശീലലീലാ-
 സ്തേഷാമിദം കലിതമായുരുദാരധീഭിഃ. ര ൦

യാതൊരുത്തർ സ്വയമ്നതല്പരന്മാരായും, ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം ചെയ്തവരായും, പഥ്യാഹാരസേവികളായും, ദേവബ്രാഹ്മണഭക്തന്മാരായും, ശോഭനശീലലീലാമാരികളായും, മാനവയമ്ശാസ്ത്രത്തെ വഴിപോലെ ധരിക്കുന്നവരായും ഇരിക്കുന്നുവോ ആയവരെ വിഷയീകരിച്ചാണ് ഉദാരബുദ്ധികളായ ജ്യോതിസ്സന്ത്രജ്ഞന്മാരാൽ ഈ ആയുർഗ്ഗണിതം രചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

“ശ്രോമാൻ സ്വയമേമാ വിഗുണഃ
 പരധമോൽ സ്വനുഷ്ഠിതാൽ
 സ്വധമേമ നിധനം ശ്രേയഃ
 പരധമോ ഭയാവഹഃ.”

എന്നാണല്ലോ ഭഗവദ്ഗീതയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ധമ്ശാസ്ത്രകർത്താവായ മനവിനെക്കുറിച്ചു

“യദൈവ കിഞ്ചന മനുരവദത് തത്ഭേഷജം”

എന്നിങ്ങനെ ശ്രുതിവാക്യം സചിശേഷം ഘോഷിക്കുന്നതിനാൽ സൂത്രാന്തരാപേക്ഷയാ മാനവധമ്ശാസ്ത്രത്തിനുള്ള വൈശിഷ്ട്യം സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്.

ഓർബുദ്ധികളായും, ധമ്ശ്രേഷ്ഠന്മാരായും, അനിയതാഹാരന്മാരായും, നാസ്തികന്മാരായും, ബ്രഹ്മഭേഷികളായുമിരിക്കുന്ന പാപികൾക്ക്

“അത്യുതകടൈഃ പുണ്യപാപൈ-
 റിഹൈവഹലമശ്നതേ”

എന്നുള്ള പ്രമാണപ്രകാരം അപമൃത്യു സംഭവിക്കാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ അത് ഈ ആയുർദ്രായത്തിനു ന്യൂനതാമേതുവായി വരുന്നതല്ലെന്നു താല്പര്യം.

* ഈശ്വരാകം വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ മൂന്ന് ആദർശഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണാതില്ല. മൂലം മാത്രം എഴുതിയിരുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ ശ്ലോകംകൂടി എഴുതിക്കണ്ടു. ഭാഷാജാതകപദ്ധതിയിൽ ഈ ശ്ലോകത്തെക്കൂടി ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളു കാണുന്നു.

അനന്തം ഗ്രഹാർത്ഥികൾ വരുന്നപ്രകാരം.

ചേഷ്ഠാച്ചബലയോഗാർ-

ദശാംശോരൂപയുക്തഃ

ർ ൧.

ചേഷ്ഠാബലവും ഉച്ചബലവും കൂട്ടി അർദ്ധം അതിനെ പത്തിൽ ഹരിച്ചു ഫലത്തിൽ ഒന്നുകൂട്ടിയതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ രശ്മികളാകുന്നതു്. എല്ലാഗ്രഹങ്ങളുടെയും രശ്മികൾ കൈക്കൂട്ടിയതു പരമദായരശ്മി. ഇതു പതിനഞ്ചിൽ കുറഞ്ഞാൽ അശുഭം. പതിനഞ്ചിനുമേൽ ഇരുപത്തഞ്ചിനിടയിൽ മദ്ധ്യം. ഇതിലേറിയാൽ ഉത്തമം. അതിൽ ഏറിയടത്തോളം സുകൃതമേറും.

സമാപ്തേയം ചോദ്യാഖ്യാ.

ലക്ഷ്യം ലക്ഷ്യതു ലക്ഷണേന മഹതാ
പുണ്ണേന്ദുനാ ഭാനനാ
പൂർവ്വം ദക്ഷിണപശ്ചിമോത്തരഗതം
ഷ്ട്രിദിമാസൈകതഃ
രസ്യം പശ്യതു മദ്ധ്യതോ ദശദിനം
ധൃമാവൃതം പഞ്ചമം
ജപാലാഃ പശ്യതു തദിന്ദേവീ മരണം
കാലോന വിജ്ഞായതേ.

ശുഭം ഭൂയാൽ.

	രൂ.	ച.	കാ.
-ഗുരുദക്ഷിണപ്പാട്ട്	0	7	0
No. 2—ശതമുഖരാമായണം (കിളിപ്പാട്ട്)	0	7	0
No. 3—ഭദ്രോൽപത്തി (കിളിപ്പാട്ട്)	0	10	0
No. 4—പാവതീപരിണയം (കിളിപ്പാട്ട്)	0	12	0
No. 5—പടപ്പാട്ട് (കിളിപ്പാട്ട്)	0	14	0
No. 6—കല്യാണസൗഗന്ധികം (ഭാഷാചമ്പു)	0	6	0
No. 7—പ്രഹ്ലാദചരിതം (ഹംസപ്പാട്ട്)	0	5	0
No. 8—ഗിരിജാകല്യാണം (ഗീതപ്രബന്ധം)	1	0	8
No. 9—വൃവഹാരമാല (സ്മൃതിഗ്രന്ഥം)	3	1	8
No. 10—ശ്രീമദ്ഭാഗവതം ഭാഷാ (ഗദ്യം) ഒന്നാംവാല്യം	1	0	8
No. 11—കൃഷ്ണവീല (ഗീതപ്രബന്ധം)	0	4	0
No. 12—വിംശതി (സുവ്യാഖ്യാനം)	0	7	0
No. 13—മോക്ഷദായകം (കിളിപ്പാട്ട്)	0	8	0
No. 14—ശ്രീമദ്ഭാഗവതം ഭാഷാ (ഗദ്യം) രണ്ടാംവാല്യം	1	7	10

ശ്രീവഞ്ചിസേതുലക്ഷ്മീഗ്രന്ഥാവലി.

No. 1—വൈദ്യമഞ്ജരി	1	7	10
No. 2—ജാതകപദ്ധതി	0	21	0
No. 3—ഭാഷാജാതകപദ്ധതി	1	0	8